

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

“Από τη στάχτη του θα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35, ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ-ΦΑΞ 2105232553, ΓΕΝΑΡΗΣ-ΦΛΕΒΑΡΗΣ 2018 ΑΡ. ΦΥΛ. 531, € 1,50

ΟΧΙ ΣΤΑ ΠΡΟΒΟΚΑΤΟΡΙΚΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΠΟΛΕΜΟΥ ΠΟΥ ΠΑΙΖΟΥΝ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΚΑΙ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΓΙΑ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟ ΤΗΣ ΠΟΥΤΙΝΙΚΗΣ ΡΩΣΙΑΣ

ΕΙΡΗΝΗ ΜΕ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ ΣΤΟ ΑΙΓΑΙΟ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

Η χειρότερη ζημιά για τη χώρα μας, και ακόμα περισσότερο για όλη την Ευρώπη που κάνει η ελληνική αστική τάξη είναι όταν στοιχίζεται πίσω από τους κνίτες Τσίπρα και Κοτζιά ενάντια στην Τουρκία του Ερντογάν με ελάχιστες εξαιρέσεις, θεωρώντας ότι έχει να κάνει με έναν βάρβαρο οθωμανό τόσο στα Ίμια, όσο και στους κυπριακούς υδρογονάνθρακες, και τον οποίο μπορεί να τον αντιμετωπίσει μόνο αν έχει δίπλα της τις ΗΠΑ και την ΕΕ.

Αυτό όμως που συμβαίνει στα αλήθεια αυτή την περίοδο είναι ότι η ρώσικη διπλωματία μέσω των πρακτόρων της στην Ελλάδα και μέσω του εγκάθετου της ΡΚΚ οδηγεί την Τουρκία του Ερντογάν μέσα από πολεμικές συγκρούσεις και εντάσεις σε ρήξη με την Ευρώπη και με τις ΗΠΑ για να τη σπρώξει στις μασέλες της και να την εντάξει στο νεοχιτλερικό της άξονα με την Κίνα. Αν σύμφωνα με τις ανάγκες αυτού του ύψιστου διπλωματικού σκοπού, του εντελώς ξένου προς τη χώρα μας, χρειαστεί να χυθεί και αίμα ελλήνων

πολιτών και να καταστραφεί ότι έχει απομείνει από τη βαριά άρρωστη ελληνική οικονομία, αυτό είναι κάτι που δεν θα απασχολήσει ούτε τόσο δα αυτούς που θα διεκπεραιώσουν αυτήν την πολιτική. Και τούτο γιατί ξέρουν να ρίχνουν τις ευθύνες των εγκλημάτων τους στους εχθρούς τους.

Αν αυτό το πετύχει η ρώσικη διπλωματία, τότε όλη η ανατολική λεκάνη της Μεσογείου θα είναι δικιά της, γιατί οι ΗΠΑ σε μια τέτοια περίπτωση στη μόνη μεσανατολική χερσαία δύναμη στην οποία θα μπορούν να στηριχθούν θα είναι ένα Ισραήλ χω-

ρίς στρατηγικό βάθος μιας και οι Νετανιάχου και Τραμπ το έχουν κάνει με την προβοκατόρικη αντιπαλαιστινιακή πολιτική τους εντελώς μισητό στους αραβικούς λαούς. Όσο για τη Σαουδική Αραβία και τα Εμιράτα αυτά δεν θα μπορούν να αντέξουν στην περικύκλωση του Ιράν, του Ιράκ, της Αιγύπτου και της Συρίας που βρίσκονται κάτω από την ηγεμονία της ρώσικης διπλωματίας. Αν λοιπόν η Τουρκία χαθεί για την Ευρώπη, αυτή μισοάοπλη, διασπασμένη, βαθεία διαβρωμένη στην ηγεσία της από τους φίλους της Ρωσίας και ξεκομμένη από τους υδρογονάνθρακες του Κόλπου και της Κασπίας δύσκολα θα μπορέσει να αντέξει σε αυτό που ο Μάο Τσε Τουνγκ, έβλεπε σαν το στρατηγικό στόχο της ρώσικης (τότε σοβιετικής) σοσιαλμπερλιαστικής μηχανής, τη στρατιωτική εισβολή και κατοχή της Ευρώπης.

Δεν υπάρχει κατά τη γνώμη μας πιο κεντρικό και πιο καίριο ζήτημα στην παγκόσμια πολιτικοστρατιωτική σκηνή από την απομόνωσή της Τουρκίας από την Ευρώπη μέσω του ΡΚΚ-ΥΡΓ και της Ελλάδας-Κύπρου.

Το πραγματικά φασιστικό και εθνοεκκαθαριστικό ΡΚΚ, που στη Συρία καθοδηγεί άμεσα και εντελώς τους σύριους Κούρδους του ΥΡΓ, έχει εμπλέξει την Τουρκία σε έναν παρατεταμένο πόλεμο εναντίον του. Η Τουρκία δεν είχε το δικαίωμα να εμπλακεί σε έναν τέτοιο πόλεμο στο συριακό έδαφος γιατί αυτός γίνεται με ανοιχτή στρατιωτική επέμβαση της σε ξένη χώρα. Η Τουρκία αιτιολογεί την επέμβασή της με το ότι το ΡΚΚ θα εξαπολύσει μελλοντικά επιθέσεις από τις συριακές του θέσεις στην Τουρκία. Αναμφίβολα αυτός είναι ο σκοπός του αλλά τώρα δεν έχει κανένα δικαίωμα

η Τουρκία να κάνει μια προληπτική επίθεση σε ξένο έδαφος. Όμως την κάνει επειδή πήρε την άδεια από την Ρωσία, που έχει δώσει και την άδεια και για τις τελείως επιθετικές επεμβάσεις του Ιράν και της Χεζμπολάχ του Λιβάνου εναντίον των σύρων δημοκρατών και πατριωτών. Βέβαια το ΡΚΚ-ΥΡΓ δεν είναι μια πατριωτική συριακή δύναμη, αλλά είναι δουλειά της συριακής αντίστασης να το τσακίσει, επειδή αυτό κάνει εθνοκάθαρση του αραβικού συριακού πληθυσμού στις περιοχές που υποτίθεται ότι «απελευθερώνει». Ας βοηθήσει λοιπόν με πλήρη οπλισμό η Τουρκία τη συριακή αντίσταση ενάντια στο ΡΚΚ-ΥΡΓ και όχι να μπει στη Συρία. Όμως σε μια τέτοια περίπτωση θα είχε απέναντί της τη Ρωσία, αλλά και τις ΗΠΑ που είναι σύμμαχες του

Συνέχεια στη σελ. 8

ΤΟ ΧΗΜΙΚΟ ΔΟΛΟΦΟΝΙΚΟ ΠΛΗΓΜΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΝΕΟΧΙΤΛΕΡΙΚΟΥΣ ΑΦΥΠΝΙΖΕΙ ΤΗ ΒΡΕΤΑΝΙΑ ΚΑΙ ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

Η δολοφονία από την πουτινική Ρωσία ενός κατοίκου της Βρετανίας με ένα στρατιωτικό νευροτοξικό αέριο εκλαμβάνεται σωστά από την κυβέρνηση αυτής της χώρας σαν η πρώτη επίθεση με χημικό όπλο σε ευρωπαϊκό έδαφος μετά τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο και προκαλεί εκ μέρους της την πιο σοβαρή πολιτική απάντηση που έχει δοθεί ως τώρα από ευρωπαϊκή χώρα στη νεοχιτλερική υπερδύναμη.

Δεν είμαστε σε θέση να εκτιμήσουμε αυτή τη στιγμή αν ο Πούτιν έδωσε αυτό το χτύπημα περιμένοντας μια τέτοια απάντηση προκειμένου να βγάλει υπερβολικά μπροστά τη χώρα της Ευρώπης που μόνη και πολύ περισσότερο από κάθε άλλη αντιπαράκειται στην επιθετικότητα του τον τελευταίο καιρό, ή την έπαθε σαν τον υπάλληλό του, τον Σαββίδη που μπήκε με το περίστροφο στο

γήπεδο νομίζοντας ότι όλα είναι δικά του πριν γίνουν δικά του.

Πάντως σε μια πρώτη φάση οι μεγάλες χώρες της Ευρώπης και οι ΗΠΑ συμπαραστάθηκαν στην Αγγλία. Αυτή η συμπάρασταση οφείλεται κατά τη γνώμη μας στη συσσωρευμένη οργή γενικότερα της ευρωπαϊκής κοινής γνώμης τόσο για τις δολοφονικές πρακτικές της πουτινικής Ρωσίας απέναντι στους πολιτικούς

αντιπάλους της, όσο και μάλιστα κυρίως κατά των αμάχων στη Συρία. Πρέπει ωστόσο να παρατηρήσουμε ότι από την κοινή απάντηση Αγγλίας, Γαλλίας, Γερμανίας και ΗΠΑ έχει αφαιρεθεί το αγγλικό κεντρί δηλαδή η καθαρή αναγνώριση της ενοχής της Ρωσίας και η σαφής καταγγελία της.

Εξαίτιας της στάσης της κοινής γνώμης οι ρωσόφιλοι, ανοιχτοί και κρυφοί, δεν έχουν βγει ακόμα ισχυρά στο προσκήνιο να υποστηρίξουν το δολοφόνο αρχηγό τους, αλλά δεν θα αργήσουν να το κάνουν, οι πρώτοι (οι ανοιχτοί) αμφισβητώντας, όπως και η ίδια η Ρωσία, τα αστυνομικά και τεχνικά στοιχεία της υπόθε-

σης, και οι δεύτεροι (οι κρυφοί) προτρέποντας τις κυβερνήσεις σε ψυχραιμία και σύνεση.

Σε κάθε περίπτωση εκτιμάμε ότι αρκετά σύντομα όλοι οι δημοκρατικοί και ειρηνόφιλοι άνθρωποι σε όλη την Ευρώπη θα βρεθούν ξαφνικά μπροστά στο γεγονός ότι η Ρωσία του πουτινισμού είναι κάτι πολύ πιο επικίνδυνο από όσο νόμιζαν ως τώρα. Εκτός από αυτό, θα καταλάβουν ότι αυτός ο κίνδυνος δεν είναι κάτι που τους χτυπάει απ έξω, αλλά κάτι που βρίσκεται μέσα στις χώρες τους και βαθειά μέσα στους πολιτικούς και ιδεολογικούς τους μηχανισμούς εξουσίας. Θα καταλάβουν δηλαδή ότι πρόκειται για

έναν παράγοντα που τις διασπάει εσωτερικά σε μια διάταξη που από τη μια μεριά έχει το σοσιαλφασιστικό φαιο-«κόκκινο» μέτωπο των κλασικών φασιστών και των ψευτοαριστέρων αποστατών πραξικοπηματιών και από την άλλη το ρευστό και γεμάτο αντιθέσεις μέτωπο της υπεράσπισης του πολιτικού δημοκρατισμού. Αναπόφευκτα στο εσωτερικό αυτού του δεύτερου μετώπου θα εμφανιστεί ανοιχτά και θα δυναμώσει η μεγάλη πάλη ανάμεσα στις εγκληματικά συμβιβασμένες και ακόμα συνεργαζόμενες με το ρωσοκινεζικό άξονα αστικές, μονο-

Συνέχεια στη σελ. 15

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ: • Η κυβέρνηση βασανίζει τους πρόσφυγες και μετανάστες στη Μόρια για να εκβιάζει την Ευρώπη, σ. 3, • ΕΒΙΚΕΝ- «Ελληνική Παραγωγή», σ. 4 • Μυτιληναίος: Η εθνική βδέλλα στην ηγεσία του νέου ΣΕΒ και στα διεθνή πάνελ, σ. 2, • Γιατί η κινεζική αστική τάξη αγοράζει στα Εξάρχεια, σ. 6 • Στην εποχή της ρωσοκινεζικής γαλέρας το καθεστώς οχυρώνεται απέναντι στις απεργίες, σ.12, • Μια πρώτη εκτίμηση για τις εξελίξεις στο Ιράν, σ.16

ΓΙΑΤΙ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΚΑΙ ΤΑ ΑΛΛΑ ΚΟΜΜΑΤΑ ΔΕΝ ΘΕΛΟΥΝ ΛΥΣΗ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ, ΔΗΛΑΔΗ ΤΗ ΓΕΙΤΟΝΙΚΗ ΧΩΡΑ ΣΤΟ ΝΑΤΟ

Η ανοιχτή υποστήριξη που έδωσε η ΝΔ, ιδιαίτερα η Καραμανλική φράξη, στη συγκέντρωση του Συντάγματος ενάντια σε κάθε λύση στο ζήτημα του ονόματος, η μαζική συμμετοχή σε αυτή της εκκλησιαστικής ηγεσίας η οποία μάλιστα ανέλαβε να κουβαλήσει μέσω των εννοιών της όσο γίνεται περισσότερο κόσμο από όλη την Ελλάδα, το γενικό πάθος του τηλεοπτικού τύπου να τη διαφημίσει και να την αναδείξει, και κυρίως η στάση της κυβέρνησης που δήλωσε ότι θα την πάρει υπόψη της στην πολιτική της για το όνομα, ενισχύουν την εκτίμηση που έχουμε κάνει ότι δεν θα υπάρξει λύση για το όνομα ώστε να μην μπει για μια ακόμα φορά η γειτονική χώρα στο ΝΑΤΟ.

Αυτό δεν σημαίνει ότι η ένταξη στο ΝΑΤΟ είναι κάτι το σωτήριο για αυτήν τη μικρή, περικλειστή από αδιότακτους εθνοσοβινισμούς χώρα, καθώς η αμερικανική υπερδύναμη είναι σε πτώση παντού και δεν διστάζει να θυσιάσει τις χώρες που υποτίθεται ότι προστατεύει στο βωμό των δικών της ιμπεριαλιστικών συναλλαγών με τον ρωσοκινεζικό νεοναζιστικό άξονα. Όμως μια μη ένταξη αυτής της χώρας στο ΝΑΤΟ η οποία θα οφείλεται στο ουσιαστικό βέτο του νεοναζιστικού άξονα θα είναι ένα κάλεσμα στον τελευταίο να την κατασπάραξει.

Η εκτίμηση μας ότι η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ δεν θέλει συμφωνία για το όνομα και γι αυτό δεν θα υπάρξει καμιά, στηρίζεται στην άποψη ότι δεν είναι δυνατό οι ρωσόδουλες ελληνικές πολιτικές ηγεσίες να επιτρέψουν κάτι που θα ενοχλούσε το αφεντικό τους. Άλλωστε αυτή είναι και η ερμηνεία που έχουμε δώσει σε όλη την υπόθεση με το όνομα. Το όνομα δεν είναι ένα όχημα του «σκοπιανού» αλυτρωτισμού, όπως διατυμπανίζουν όλα τα ελληνικά κοινοβουλευτικά κόμματα, αλλά είναι το βασικό όχημα που χρησιμοποιεί η ρωσική διπλωματία, μέσω των ελλήνων πρακτόρων της, για να εμποδίζει τη Δημοκρατία της Μακεδονίας να μπει στο ΝΑΤΟ ώστε αυτή να απορροφηθεί ευκολότερα από τη Ρωσία και την Κίνα.

Απόδειξη ότι την ελληνική πολιτική ηγεσία το όνομα Μακεδονία δεν την ενοχλεί καθόλου είναι ότι παραχωρεί στη γειτονική χώρα όποτε αυτή η παραχώρηση δεν της ανοίγει την είσοδο στο ΝΑΤΟ. Αυτό έγινε το 1995 με την ενδιάμεση συμφωνία με το όνομα ΠΓΔΜ (FYROM), ή το 2008 με την

αναγνώριση της σύνθετης ονομασίας από τον Καραμανλή στο Βουκουρέστι επειδή τότε δεν την δεχόταν ο Γκρούεφσκι. Τώρα που δέχεται τη σύνθετη ονομασία ο Ζάεφ δεν τη δέχεται ο Καραμανλής και από κοντά όλη η ΝΔ και οι παπάδες. Εννοείται στη διάρκεια όλων αυτών των χρόνων κανέναν Καραμανλή, κανέναν Σαμαρά, καμιά ΝΔ, κανέναν παπά, κανέναν χρυσαυγίτη, αλλά και κανέναν συριζαίο, πασόκο και κνίτη δεν τον ενόχλησε ούτε τόσο δα που τους «αλυτρωτιστές» τους αναγνώρισε με το σκέτο Μακεδονία η Ρωσία και η σύμμαχός της Κίνα.

Παρόλη αυτήν την απόλυτη επιβεβαίωση της ανάλυσης μας για το ποιον εξυπηρετεί αυτή η ιστορία με το όνομα, είχε αρχίσει να μας απασχολεί πριν από την τελευταία κρίση το ενδεχόμενο μήπως δεν θα ήταν πλέον τόσο αρνητική η Ρωσία στην είσοδο της Δημοκρατίας της Μακεδονίας στο ΝΑΤΟ στο βαθμό, που ακριβώς χάρη στο βέτο της υποτιθέμενης δυτικής Ελλάδας έχει δυναμώσει σε αυτήν ο αντιδυτικισμός και έχει μεγαλώσει η ρωσοφιλία, καθώς και η διείσδυση της Ρωσίας τόσο άμεσα οικονομικά και πολιτιστικά όσο και μέσω Βουλγαρίας. Θα μπορούσε δηλαδή κανείς να υποθέσει ότι όπως η Ελλάδα μπορεί να είναι τυπικά στο ΝΑΤΟ αλλά στην πολιτική και ιδεολογική ουσία της να είναι στο «ορθόδοξο τόξο», είναι δυνατό να γίνει το ίδιο και στη Δ. της Μακεδονίας, οπότε η Ελλάδα δεν θα είχε λόγους να κοντράρει άλλο με το όνομα.

Απαντήσαμε πριν κιάλας από τα συλλαλητήρια ότι δεν ήταν δυνατό η Ρωσία να θέλει να μπει η Δημ. της Μακεδονίας στο ΝΑΤΟ. Κι αυτό γιατί δεν θα μπορούσε

να έχει γίνει τόσο γρήγορα μια άλλη Ελλάδα, δηλαδή να είναι μέσα στο ΝΑΤΟ υπέρ της Ρωσίας. Γιατί η Ελλάδα ήταν ήδη στο ΝΑΤΟ όταν άρχισε να δουλεύεται τόσο επίμονα και για τόσες δεκαετίες από τους διπρόσωπους πράκτορες της Ρωσίας (Α. Παπανδρέου, ψευτοΚΚΕ και μετά ΣΥΡΙΖΑ, Σημίτη, Καραμανλή τον Β, Γ. Παπανδρέου, Σαμαρά) μέσα από πολύ βαθιές και αλλεπάλληλες κομματικές και κρατικές εκκαθαρίσεις και μέσα από μια μακρόχρονη πολιτική και ιδεολογική δουλειά. Έτσι πέρασε τελικά κάτω από τη ρωσική πολιτική κυριαρχία με την άνοδο του ΣΥΡΙΖΑ στην εξουσία. Αυτή η κυριαρχία εκτός από την άλωση της ηγεσίας των πολιτικών κομμάτων στηρίζεται στον αυξανόμενο αντιευρωπαϊσμό και τη ρωσοφιλία που έχει προκαλέσει η σχεδιασμένη χρεωκοπία που οργάνωσαν επί δεκαετίες με το παραγωγικό σαμποτάζ τους οι ρωσόφιλοι σε συνδυασμό με την πετυχημένη εκστρατεία τους να φορτώσουν την ευθύνη για την πείνα του λαού, όχι στους χρεωκόπους ηγέτες τους αλλά στους δανειστές και στα μνημόνια τους, που είναι αλήθεια ότι κάνουν τα πάντα για να επιβεβαιώσουν αυτήν την εικόνα. Μια τόσο πολιτικο-ιδεολογικά «εκρωσισμένη» Ελλάδα έχει την εξαιρετικά πολύτιμη για τα ανατολικά αφεντικά της ιδιότητα να μπορεί να είναι μέσα στο ΝΑΤΟ όχι σαν ακόλουθος και δούλος των ΗΠΑ όπως ήταν στην εποχή της αμερικανοκρατίας, αλλά σαν υπονομευτής του και σαν διάυλος της ρωσικής πολιτικής εντός του ΝΑΤΟ. Για παράδειγμα μόνο ανήκοντας στο ΝΑΤΟ η Ελλάδα θα μπορούσε να βάζει βέτο στην ένταξη σε αυτό επί τόσα χρόνια της στρατηγικά κρίσιμης, και πολύ δυτικόφιλης ως πρόσφατα Δημοκρατίας της Μακεδονίας. Λέμε ως πρόσφατα γιατί μετά από το πετυχημένο μακρές ελληνικό βέτο στην ένταξη της μικρής αυτής χώρας τόσο στο ΝΑΤΟ όσο και στην ΕΕ, το ΝΑΤΟ και η ΕΕ έχουν γίνει στα μάτια των πολιτών της χώρας, και σωστά, συνυπεύθυνοι αυτού του αποκλεισμού, οπότε αυτόματα μεγαλώνουν οι συμπάθειες τους προς τη Ρωσία και τη σύμμαχό της Κίνα που έχουν ανα-

γνωρίσει τη μικρή χώρα εδώ και πολλά χρόνια. Δεν είναι εύκολο δηλαδή να κατανοήσουν οι κάτοικοι της γειτονικής χώρας ότι δεν τους αποδιώχνει η Δύση μέσω της φαινομενικά νατοϊκής και ευρωπαϊκής Ελλάδας, αλλά η Ρωσία και η Κίνα ακριβώς μέσω της θρασύδειλης και υποταγμένης σε αυτούς ελληνικής πολιτικής ηγεσίας.

Αυτή λοιπόν τη μακρά διαδικασία εσωτερικών εκκαθαρίσεων που μπόρεσε να κάνει ο ρωσικός σοσιαλิมπεριαλισμός στην Ελλάδα σε δεκαετίες δεν μπορεί να την ολοκληρώσει σε λίγα χρόνια στη γειτονική μας χώρα. Άλλωστε κάτι τέτοιο είναι και ποιοτικά πολύ πιο δύσκολο γιατί αυτή η χώρα ήταν μέρος μιας εθνικά πολύ ανεξάρτητης και ηγετικής στο αντιιμπεριαλιστικό κίνημα των Αδεσμεύτων Γιουγκοσλαβίας, και όχι πολιτικός απόγονος μιας εκ γενετής ξενόδοουλης άρχουσας τάξης όπως είναι η ελληνική. Ειδικά σε ότι αφορά το πιο πρόσφατο παρελθόν, είναι διαφορετικός ένας κρατικός ιδεολογικός μηχανισμός που στήθηκε πάνω στο μεγάλο και νικηφόρο αντιφασιστικό αντάρτικο, και άλλος ένας κρατικός μηχανισμός που στηρίχθηκε σε χίτες και ταγματασφαλίτες για να κυνηγήσει τους αντιφασίστες αντάρτες και τους πατριώτες της χώρας του.

Γι αυτούς τους λόγους εκτιμάμε ότι και αυτή τη φορά δεν θέλει η ελληνική πολιτική ηγεσία να γίνει δεκτή η Δημοκρατία της Μακεδονίας στο ΝΑΤΟ και γι αυτό εκτός από τη παλιότερη γενικά παράλογη και φασιστική απαίτηση να αλλάξει ένας μικρός λαός το όνομά του εφευρίσκει διαρκώς και νέες απαιτήσεις, όπως να αλλάξει το ήδη αλλαγμένο σύνταγμα της και πάνω απ' όλα τη θέση του λαού της ότι αποτελεί έθνος. Το θράσος της ελληνικής αστικής τάξης δεν έχει όρια και είναι ακριβώς αντίστοιχο του όγκου και του θράσους της υπερδύναμης που ενθαρρύνει και προστατεύει τα ιστορικά της συμπλέγματα μειονεξίας.

Ανακοίνωση του «Ουράνιου Τόξου» για την 21η Φεβρουαρίου, Διεθνή Ημέρα Μητρικής Γλώσσας

Αναδημοσιεύουμε παρακάτω ανακοίνωση του «Ουράνιου Τόξου», του κόμματος της εθνικής μακεδονικής μειονότητας στην Ελλάδα, που εκδόθηκε για την 21η Φεβρουαρίου, Διεθνή ημέρα μητρικής γλώσσας

<<Οι διαπραγματεύσεις μεταξύ Ελλάδας και Δημοκρατίας της Μακεδονίας για αλλαγή του ονόματος βρίσκονται στην κορύφωση τους τον τελευταίο καιρό. Για πολλοστή φορά από ελληνικά κυβερνητικά χείλη, αντιπολίτευση, Εκκλησία και άλλους φορείς ακούμε και διαβάζουμε ότι όχι μόνο θα πρέπει να υπάρχουν αλλαγές στο όνομα της Δημοκρατίας της Μακεδονίας αλλά και αλλαγές που άπτονται στην εθνική ταυτότητα και τη γλώσσα γιατί η επίσημη θέση της χώρας ακολουθεί το «δόγμα» δεν υπάρχει Μακεδονικό έθνος και Μακεδονική γλώσσα.

Το γνωστό «δόγμα» αγγίζει επίσης τους εθνικά Μακεδόνες στη βόρεια Ελλάδα που και μόνο η ύπαρξή τους το συνιστά άκυρο και παραχρημένο, σύμφωνα άλλωστε με τις Διεθνείς Συνθήκες. Φυσικά, κάθε πολιτική ηγεσία και πολίτης έχει δικαίωμα

να μιμείται τη στρουθοκάμηλο, βάζοντας το κεφάλι στην άμμο αρνούμενοι να δουν τον ήλιο που λάμπει.

Στην υποστήριξη «της μη ύπαρξης Μακεδονικής γλώσσας» λέγονται τα εξής: είναι ένα κράμα τουρκοβουλγαρικών, είναι σλαβογενείς γλώσσες, είναι σέρβικα (κάποια εποχή), είναι βουλγάρικα (άλλη εποχή), είναι μια γλώσσα χωρίς γραφή, είναι μια γλώσσα που την ανακάλυψε ο Τίτο, είναι ντόπια κ.ο.κ. Την σύγχρονη Μακεδονική γλώσσα χρησιμοποιούσαν οι κάτοικοι τόσο πριν όσο και μετά το 1923 παρόλο που το ελληνικό κράτος έκανε το παν να την ξεριζώσει από τη καθημερινότητα τους. Είναι γνωστό το τι συνέβαινε στο όχι και τόσο μακρινό παρελθόν, δημόσιες ορκωμοσίες για τη μη χρήση της, εξορίες, διωγμοί, απειλές, εκφοβισμοί, βασανιστήρια, σωματική και ψυχολογική βία είναι ορισμένα χαρακτηριστικά παραδείγματα. Γεγονότα που αποσιωπήθηκαν, μαρτυρίες που δεν έγιναν ευρεία γνωστές για τα όσα τράβηξαν οι προηγούμενες γενιές, κεφάλαια της Ιστορίας που διαγράφηκαν επιμελώς από μια Ιστορία που γράφηκε από τους νικητές εις βάρος της αλήθειας.

Παρόλα αυτά η σύγχρονη Μακεδονική γλώσσα, η μητρική γλώσσα χιλιάδων πολιτών δεν έχει χαθεί, ακούγεται παντού, σε χωριά λίγα χιλιόμετρα από το κέντρο της Θεσσαλονίκης, ανατολικά της Καστοριάς, στα ορεινά της Δράμας, σε χωριά της Νάουσας. Ακούγεται όπου υπάρχει μακεδονικό σπίτι, μακεδονική ψυχή, ακόμη μοιρολογούν οι γεροντότεροι στην «ανύπαρκτη» γλώσσα, ακόμη γλεντούν οι «ανύπαρκτο» με μακεδονικούς χορούς και τραγούδια, ακόμη αποκαλούν τα μειονοτικά χωριά με τα μακεδονικά τους ονόματα παρά τα «ελληνικά βαφτίσια» χωριών, τοπωνυμίων και μικροτοπωνυμίων μετά το 1913.

Το πολιτικό σύστημα πάλεψε για δεκαετίες να την ξεριζώσει και ακόμη παλεύει αλλά η σύγχρονη Μακεδονική γλώσσα αντιστέκεται και επιζεί μεταβιβάζοντας μηνύματα, ήθη, έθιμα και πολιτισμό από γενιά σε γενιά>>.

Η ανακοίνωση έχει δημοσιευτεί στην ιστοσελίδα του Ουράνιου Τόξου -http://www.florina.org/news/2018/february21_g.asp

Παρακαλούμε τους αναγνώστες μας να στέλνουν τα γράμματα ή τις επιταγές τους στη δ/ση Χαλκοκονδύλη 35, Αθήνα, ΤΚ 10432, ή στο όνομα Κώστας Κούτελος, ΤΘ 3408 Τ.Κ. 10210, Αθήνα

Για τις οικονομικές σας ενισχύσεις μπορείτε να χρησιμοποιείτε το λογαριασμό μας στην Εθνική Τράπεζα: 160/764962-29

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Μηνιαία εφημερίδα
Ιδιοκτήτης:
Κεντρική Επιτροπή της ΟΑΚΚΕ
Εκδότης σύμφωνα με το νόμο:
Κώστας Κούτελος
(Κωδικός 2998)
ISSN 1791-6593
Χαλκοκονδύλη 35, 5ος όροφος
Τ.Κ. 104 32 Αθήνα
Τηλ.- Φαξ: 210-5232553
Ετήσια συνδρομή: 20 Ευρώ
Εξαμηνιαία: 10 Ευρώ

Η ΕΝΟΠΛΗ ΕΙΣΒΟΛΗ ΤΟΥ ΣΑΒΒΙΔΗ ΣΤΟ ΓΗΠΕΔΟ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ ΤΟ ΑΛΗΘΙΝΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΩΝ ΝΕΟ-ΑΠΟΙΚΙΟΚΡΑΤΩΝ

Μέσα σε μία στιγμή όλα τα θέματα της επικαιρότητας πάγωσαν στις οθόνες των τηλεοράσεων, και μία εικόνα εντυπώθηκε βαθιά στη συνείδηση της χώρας σαν ένα σοκ που αναζητάει την εξήγηση του : ήταν η εικόνα του ποτινικού ολιγάρχη Σαββίδη να τρέχει μέσα στο γήπεδο της Τούμπας, με το όπλο του στην πίσω τσέπη του παντελονιού σε κοινή θέα, και το χέρι του σε ετοιμότητα για να το πιάσει, για να εξαναγκάσει με απειλή βίας το διαιτητή του αγώνα που μόλις είχε ακυρώσει γκολ του ΠΑΟΚ να αλλάξει την απόφαση του.

Ξαφνικά είδαν όλοι μπροστά τους να αποκαλύπτεται πίσω από το προσωπίδιο του φιλέλληνα ρωσοπόντιου επενδυτή που εμφανίστηκε σαν ευεργέτης μέσα στην κρίση, η εικόνα ενός αδιάστακτου τραμπούκου. Είδαν μπροστά τους ένα τέρας και δεν μπόρεσαν να μην το συνδέσουν με ένα άλλο πρόσωπο που επίσης εκπέμπει μια διπλή εικόνα, την εικόνα του μεγάλου ανατολικού φίλου της χώρας απέναντι στην ψυχρή Δύση των μνημονίων και ταυτόχρονα την εικόνα του μαζικού σφαγέα νηπίων και αρρώστων μέσα στα νοσοκομεία του Χαλεπιού και της Γκούτα, την εικόνα του εξολοθρευτή με φαρμάκι, μαχαίρι, και πολώνιο των πολιτικών του αντιπάλων, την εικόνα του Βλαδίμηρου Πούτιν.

Αυτός ο συσχετισμός έφερε μια μεγάλη ανατριχίλα σε όλους τους σκεπτόμενους ανθρώπους της χώρας που δεν μπόρεσαν να μην αναρωτηθούν ότι αν δείχνει το πιστόλι του στην αντίπαλη ομάδα σε ένα ποδοσφαιρικό παιχνίδι ο επενδυτής, τι θα κάνει ο προϊστάμενός του τραμπούκος αρχηγός μιας υπερδύναμης που διαθέτει τα περισσότερα πυρηνικά του πλανήτη αν κάτι δεν πάει σύμφωνα με τα σχέδιά του στη χώρα μας;

Αυτές οι κακές σκέψεις που πέρασαν μέσα σε λίγα λεπτά από το μυαλό της Ελλάδας τραυμάτισαν βαριά χρόνια ολόκληρα υπομονετικής δουλειάς που έκανε η ρώσικη υπερδύναμη για να γίνει αγαπητή στην συννορθόδοξη Ελλάδα κρύβοντας το αρπακτικό και βίαιο πρόσωπό της. Είναι σίγουρο ότι ο τοποτηρητής του αυτοκράτορα πίστεψε ότι η χώρα του ανήκε, επειδή είχε διαπιστώσει εκατό φορές ότι ήταν μαζί του η κυβέρνηση, τα κόμματα, οι διαιτητές, οι ποδοσφαιρικοί παράγοντες, οι ιδιοκτήτες των άλλων μεγάλων ομάδων ακόμα και αυτός της αδικημένης ΑΕΚ. Όμως δεν του ανήκε ο λαός και εκτέθηκε βαθιά μπροστά του και σημαδεύτηκε για πολλά χρόνια, και δεν τον σώνουν ούτε άλλες εκατό συνώνμες ακόμα και αν δεν είναι υποκριτικές σαν αυτή που υποχρεώθηκε να ζητήσει από την ελληνική και παγκόσμια κοινή γνώμη. Τη λέμε υποκριτική γιατί ήταν του τύπου: αμάρτησα από την ευαισθησία μου και το πάθος μου να υπερασπίσω την ομάδα μου, και την πόλη μου που αδικούνται από τους ισχυρούς πρωτευουσών εχθρούς τους. Άλλωστε

ανέθεσε στο γιο του να συνεχίσει τους τραμπουκισμούς στο λεκτικό επίπεδο για να μην καταρρεύσει ιδεολογικά ο τραμπούκικος στρατός που έχει κατασκευάσει με προμετωπίδα τον ΠΑΟΚ.

Πρέπει να θυμόσε ο Σαββίδης τον Τσάρο Πούτιν και δεν δείχνει να είναι τόσο συμπτωματικές μέσα σε λίγες μέρες η βιαστική συνώμη του και το ξαφνικό ταξίδι του στη Ρωσία αλλά και η πώληση της γεμάτης σκανδαλώδεις παραχωρήσεις καπνοβιομηχανίας του, της ΣΕΚΑΠ. Ναι αυτή πουλήθηκε μαζί με το πελώριο καπνοβιομηχανικό του συγκρότημα στη Ρωσία και προφανώς είχε προετοιμαστεί πιο πριν από το επεισόδιο, αλλά το ότι η αναγγέλθηκε αμέσως μετά από αυτό και τη συνώμη μοιάζει με «κόντημα» του τοποτηρητή για να μην εξέχει πολύ στη χώρα και για να βγει για λίγο από το κάδρο.

Η εισβολή Σαββίδη ήταν η κίνηση ενός αποικιοκράτη που υποτίμησε το γεγονός ότι ο λαός αυτής της χώρας όπως απέδειξε από τον τελευταίο οπαδό στις κερκίδες, μέχρι τον τελευταίο παίκτη του ΠΑΟΚ δεν είναι δουλικά, ούτε του αρέσουν οι τραμπουκισμοί, όπως στην κυβέρνηση και γενικότερα στους φιλορώσικους πολιτικούς στρατούς αυτής της χώρας, και δεν ανέχεται τόσο ωμά και κυνικά, μπροστά στα μούτρα του, να περιφρονούν τις διαθέσεις του, να προκαταλαμβάνουν τις αντιδράσεις του, και να του επιδεικνύουν τα κουμπούρια τους για να αλλάξουν το αποτέλεσμα παιχνιδιών επειδή έτσι θέλουν.

Ο Σαββίδης βρέθηκε μόνος του να είναι μαινόμενος κάτω από τους προβολείς, αφού σε αντίθεση με άλλες περιπτώσεις, και μέσα στον αγωνιστικό χώρο και στις κερκίδες επικρατούσε ηρεμία. Η φάση της ακύρωσης του γκολ δεν προκάλεσε αυθόρμητες βίαιες κινήσεις στην εξέδρα. Άλλωστε το παιχνίδι θα τέλειωνε απλά ισόπαλο, ενώ τίποτα δεν κρινόταν τελεσίδικα στο πρωτάθλημα από το αποτέλεσμα του. **Ήταν ο ίδιος ο πρόεδρος της ομάδας που απρόκλητα και απροσχημάτιστα έγινε ο μοναδικός πρωταγωνιστής της βίαιης διακοπής του αγώνα και μάλιστα με την απειλή όπλου.**

Και ενώ έτσι είχαν τα πράγματα, και το μόνο που είχε να κάνει η αστυνομική δύναμη που βρισκόταν στο γήπεδο ήταν να συλλάβει

τον άνθρωπο που μπροστά στα μάτια τους επιδεικτικά και παράνομα οπλοφορούσε, όχι απλά δεν έγινε καν κάλεσμα από την αστυνομία να της παραδώσει τουλάχιστον το όπλο, αλλά δεν έγινε το πιο αυτονόητο, η άμεση αποβολή του Σαββίδη εκτός αγωνιστικού χώρου ή έστω το επίσημο κάλεσμα από τα μέγαρα να το κάνει. Περιφερόταν για ώρα στο γήπεδο, κουνώντας αρχικά το δάχτυλο στους παίκτες της δικής του ομάδας τους οποίους διέταξε να αποχωρήσουν. Αυτοί προς τιμήν τους, άκουσαν τον αρχηγό της ομάδας που διαφωνησε ανοιχτά και αφήφησε επιδεικτικά τον ιδιοκτήτη και πρόεδρο. Στη συνέχεια ο Σαββίδης κινήθηκε απειλητικά και προς τον πάγκο της ΑΕΚ. Τελικά, ο διαιτητής του αγώνα αποφάσισε τη διακοπή του παιχνιδιού και αποχώρησε, οπότε ο Σαββίδης αφού πέτυχε αυτό που ήθελε αποχώρησε και αυτός ασύλληπτος πάντα. Στο φύλλο του αγώνα ο διαιτητής άλλαξε την απόφαση του και επικύρωσε το γκολ στον ΠΑΟΚ και έτσι έκαναν ποδοπατώντας ξεδιάντροπα τους ποδοσφαιρικούς κανονισμούς και τα υπόλοιπα δουλικά στο διακομματικό πολιτικό καθεστώς θεσμοθετημένα αθλητικά όργανα δείχνοντας ποιο είναι το αφεντικό της χώρας.

Η εικόνα στο γήπεδο προκάλεσε σάλο στο εσωτερικό και έκανε τον γύρο του κόσμου. Για αρκετές ώρες υπήρχε μία σύγχυση σχετικά με την αντίδραση των αρμόδιων φορέων και των αρχών, αφού δεν έγινε καμία άμεση κίνηση ούτε από την εισαγγελία για την άσκηση ποινικής δίωξης, ούτε από την πλευρά της κυβέρνησης για την καταγγελία του γεγονότος και την αντιμετώπισή του. Ο υφυπουργός Αθλητισμού Βασιλειάδης έτρεξε στον Τσίπρα, και από κοινού αντί να στραφούν κατά του παράγοντα της βίαιης επίθεσης αποφάσισαν τη διακοπή όλων των παιχνιδιών στο πρωτάθλημα (!) για να αντιμετωπιστεί η βία λες και υπήρχε καμία γενικευμένη βία στο πρωτάθλημα και κάποια συνολική ευθύνη όλων των ομάδων. Σε αυτό το πρωτάθλημα ήταν αντίθετα από την αρχή ο ΠΑΟΚ η πηγή της ανωμαλίας, με τον προηγούμενο τραυματισμό με αντικείμενο που πετάχτηκε από την εξέδρα ενός παράγοντα του Ολυμπιακού. Και σε αυτή την περίπτωση η απόφαση ήταν συντριπτικά ευνοϊκή για τον ΠΑΟΚ.

Η κυβέρνηση συμπεριφέρθηκε σαν τσιράκι όπως θα περίμενε κάποιος και προσπάθησε με κάθε τρόπο να ξεπλύνει τον Σαββίδη, και κατά πόδας όλα ανεξαιρέτα τα υπόλοιπα κοινοβουλευτικά κόμματα υποβάθμισαν το γεγονός, αντί να ζητήσουν την παραδειγματική τιμωρία του, την αφαίρεση

της άδειας οπλοφορίας, την απομάκρυνσή του από το χώρο του ποδοσφαίρου, το άμεσο προχώρημα όλων των δικογραφιών που αφορούν λαθρεμπόριο τσιγάρων επί προεδρίας του στη ΣΕΚΑΠ, και την καταγγελία του ως αφερέγγυου επενδυτή, αφού με τον πιο προκλητικό τρόπο απέδειξε ότι δεν σέβεται τις στοιχειώδεις αρχές νομιμότητας της χώρας στην οποία ήρθε να επενδύσει, για την ακρίβεια να καταλάβει.

Είναι χαρακτηριστική η κάλυψη που του έδωσε το ψευδοΚΚΕ που βγήκε πάλι να φιλοσοφήσει για τα κακά του καπιταλισμού που αλλοτριώνει το ποδόσφαιρο.

Ήταν τόσο κραυγαλέα η κάλυψη που δόθηκε στο Σαββίδη από την κυβέρνηση, και κυρίως η αδράνεια της αστυνομίας στο γήπεδο, που το συνδικαλιστικό όργανο της αστυνομίας, η Πανελλήνια Ομοσπονδία Αστυνομικών Υπαλλήλων, κατέγγειλε τη στάση αυτή των αστυνομικών, και ζήτησε πειθαρχικό έλεγχο και εισαγγελική έρευνα! Ούτε το ένα, ούτε το άλλο έχουν γίνει μέχρι στιγμής.

Χρειάστηκε να περάσουν τρεις μέρες για να ζητήσει ο ποδοσφαιρικός εισαγγελέας της ΕΠΟ την πειθαρχική δίωξη του Σαββίδη. Το πόσο σκανδαλώδης ήταν η αδράνεια των ελληνικών αρχών αποκαλύπτεται από την αντίστοιχη άμεση αντίδραση των διεθνών αρχών. Η Fifa έβαλε αμέσως ζήτημα ποδοσφαιρικού Grcexit ενώ η Ομοσπονδία Ευρωπαϊκών Συλλόγων αποφάσισε την αποβολή του ΠΑΟΚ από τα μητρώα της ομόφωνα.

Αυτή ήταν η μεγαλύτερη αποκάλυψη που έχει γίνει μέχρι σήμερα για το τι σημαίνουν ρώσικες επενδύσεις και ρώσοι ολιγάρχες στην Ελλάδα. Ήταν και μια γελοιοποίηση της φιλελεύθερης αστικής τάξης της χώρας που επιμένει να βλέπει πίσω από τους Σαββίδηδες και την Κόσσο, το πέρασμα της οικονομίας από την κρατική εποπτεία στην «ιδιωτική πρωτοβουλία». Δεν πρόκειται για καμία ιδιωτική πρωτοβουλία, πρόκειται για κρατικοποιήσεις σε κρατικο-μονοπωλιακά κεφάλαια του ρωσοκινέζικου νεοχιτλερικού άξονα, για αποικιοκρατικές αποβάσεις. Η ΟΑΚΚΕ είχε γράψει ήδη από τότε που εμφανίστηκε ο Σαββίδης στον ΠΑΟΚ, ότι ήταν η Ρωσία που παίρνει τον ΠΑΟΚ με την ευλογία σύσσωμου του καθεστώτος (<http://www.oakke.gr/na479/paok479.htm>).

Επίσης ο Σαββίδης, πέρα από τη χαρακτηριστική στιγμή που όπως είπαμε αποφάσισε να πουλήσει τη ΣΕΚΑΠ, απέδειξε πως δεν έχει καμία πρόθεση να κρατήσει καμία επένδυση που τουλάχιστον δεν αφορά στρατηγικές υποδομές, αν

δεν μπορεί να την κρατήσει τζάμπα. Έτσι η πώληση ήρθε σε μία περίοδο που είχε στριμωχθεί από τις δικογραφίες για το λαθρεμπόριο τσιγάρων και από το πρόστιμο των 38 εκ ευρώ για παλιότερη υπόθεση λαθρεμπορίου όταν παρά τις επίπονες προσπάθειες της κυβέρνησης Τσίπρα που ψήφισε ειδικό νόμο για να το γλυτώσει αυτό, το φορτώθηκε τελικά ύστερα από δικαστική απόφαση. Άλλωστε τον ίδιο τον ΠΑΟΚ τον πήρε τζάμπα αφού με μία ρύθμιση που τον βόλευε η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ κούρεψε υπέρ του πρόστιμα και προσανέξσεις των οφειλών του ΠΑΟΚ στο κράτος. Στη συγκεκριμένη περίπτωση η ρωσοδουλία αυτού του καθεστώτος αποκαλύπτεται και από το ότι παρά το θόρυβο που έγινε με το πρόστιμο, δεν τόλμησε κανένας να βάλει το θέμα της διερεύνησης αυτής της πώλησης, οπότε και του συγκεκριμένου τιμήματος που αφορούσε τη ΣΕΚΑΠ, που δεν έγινε γνωστό γιατί ο Σαββίδης φρόντισε να την πουλήσει πακέτο με την καπνοβιομηχανία του στη Ρωσία, ώστε να μην προκύψει ποιο κέρδος μπορεί να αποκόμισε σε βάρος του δημοσίου.

Η ρωσοδουλία του κυβερνητικού κόμματος ΣΥΡΙΖΑ συμπυκνώνεται πιο γλαφυρά στην τοποθέτηση του βουλευτή της Φωκιά για τα επεισόδια ο οποίος έπλεξε ύμνο στον τραμπούκο χωρίς την παραμικρή πολιτική αποδοκιμασία από το κόμμα του: *«Ο Ιβάν Σαββίδης ήρθε στην Ελλάδα να επενδύσει εκατομμύρια, αγόρασε τη ΣΕΚΑΠ μέσα από τα χέρια του Τούρκου, προσφέρει θέσεις εργασίας, βοήθησε το ποδόσφαιρο. Θέλει ένα ποδόσφαιρο να είναι 100% καθαρό και να παίζεται μέσα στον αγωνιστικό χώρο και μόνο. Έτοια παρωδία δεν έχουμε ξαναδεί πουθενά. Θέλω να μου απαντήσετε αν θα ελέγξετε και τους δύο εγκληματίες διαιτητές. Δεν είναι δυνατόν η καλύτερη ομάδα να μην παίρνει το νταμπλ και να κωνηριέται από το σύστημα»*.

Το καθεστώς θα επιχειρήσει να ξεπλύνει τον Σαββίδη με τη γνωστή τακτική της καθυστέρησης των διαδικασιών και των αποφάσεων, μέχρι να κοπάσει ο θόρυβος, ενώ στο μεταξύ θα προσπαθήσει να ξεσηκώσει τους οπαδούς του ΠΑΟΚ για να μπορέσει να κλείσει το ζήτημα με όσο το δυνατό λιγότερες συνέπειες για τον ολιγάρχη του Πούτιν.

Αλλά θα δυσκολευτεί αφάνταστα να προβάλει ξανά πειστικά την εικόνα του αγαθού επιχειρηματία που ήρθε να δώσει τα λεφτά του στη χώρα και της καλής ποτινικής Ρωσίας που τον έστειλε. Αυτή είναι μόνο η αρχή της αποκάλυψης της κτηνώδους φύσης των νεο-αποικιοκρατών.

ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΔΙΩΞΕΙΣ ΜΕ ΠΡΟΣΗΧΗΜΑ ΤΟ ΣΚΑΝΔΑΛΟ ΝΟΒΑΡΤΙΣ: ΠΡΕΛΟΥΔΙΟ ΤΗΣ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗΣ ΚΟΛΑΣΗΣ ΠΟΥ ΕΤΟΙΜΑΖΕΙ ΤΟ ΡΩΣΙΚΟ ΜΠΛΟΚ

Η υπόθεση των διώξεων της Νοβάρτις περιγράφεται με δυο λόγια ως εξής: Πρόκειται για την πιο ωμή και κυνική φασιστική πρακτική χρήσης σκανδάλου για εξόντωση πολιτικών αντιπάλων των τελευταίων δεκαετιών.

Για την ακρίβεια στη συγκεκριμένη περίπτωση μπήκε σε ένα περιθωριακό πλάνο ένα αποδειγμένο σκάνδαλο, αυτό του εκτεταμένου κυκλώματος γιατρών ιδιωτών και γιατρών δημόσιων νοσοκομείων καθώς και διοικητικών κρατικών στελεχών που δωροδοκούνται από φαρμακευτικές εταιρείες για συνταγογράφηση λιγότερο κατάλληλων ή πιο ακριβών φαρμάκων. Στοιχεία για δωροδοκία για πάνω από 4000 γιατρούς υπάρχουν καταγεγραμμένα από προηγούμενη έρευνα των αμερικάνικων αρχών για τη Νοβάρτις. Η διαφθορά στο δημόσιο όχι μόνο προστατεύεται αλλά και προωθείται από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ που μία από τις πρώτες πράξεις της ήταν ο νόμος Κατρούγκαλου για την επιστροφή επίορκων δημόσιων υπαλλήλων στις θέσεις τους. Μόνο πάνω σε αυτά τα διεφθαρμένα κυκλώματα που καταταλαιπωρούν, βασανίζουν και ληστεύουν το λαό μπορεί να στηθεί η σοσιαλφασιστική εξουσία.

Αυτό το αληθινό σκάνδαλο χρησιμοποιήθηκε για να στηθεί σε ένα μεγάλο βαθμό ένα άλλο χωρίς στοιχεία, οπότε ως τώρα ανύπαρκτο, αυτό των μιζών της Νοβάρτις σε πρωθυπουργούς και υπουργούς προηγούμενων κυβερνήσεων.

Πολλές από τις μεθοδεύσεις που χρησιμοποιήθηκαν για να στηθεί το σκάνδαλο των μιζών αποτελούν συσσωρευμένη πείρα από το πολιτικό παρελθόν της χώρας, όπου λειτούργησε συντονισμένα ένα ολόκληρο διακομματικό μπλοκ που εξόντωνε τους πολιτικούς αντιπάλους του με όπλο τη συκοφαντία. Αυτό ανήγαγε σε επιστήμη να πετάς στα ΜΜΕ έναν κουβά εντυπωσιακών στοιχείων σε μία υπόθεση που δεν έχει εξαντληθεί η δικαστική διερεύνηση για να ρίξεις λάσπη και να σκοτώσεις πολιτικά τον αντίπαλο (βρώμικο 1989, σκάνδαλο Χρηματοπιστηρίου, σκάνδαλο μονής Βατοπεδίου), το να ακρωτηριάζεις ένα σκάνδαλο για να συγκαλύψεις τους ανθρώπους σου και να πετύχεις καταδικές μόνο για τους εμπλεκόμενους αντιπάλους σου (σκάνδαλο προμηθειών στις τηλεοπτικές πωλήσεις, γερμανικής Ζίμενς-Ιντρακόμ του Κόκκαλη που έφυγε το Ιντρακόμ και έμεινε σκέτο το «γερμανικής Ζίμενς» με ξέπλυμα της Ιντρακόμ, ή το σκάνδαλο εξοπλισμών Τσοχατζόπουλου-ΚΥΣΕΑ που έγινε σκέτο Τσοχατζόπουλου-και αθωώθηκαν οι στρατηγού του ΚΥΣΕΑ <http://www.oakke.gr/esoteriki-politiki/item/332->), το να μην ψάχνεις για τους ενοχους και να καταδικάζεις χωρίς στοιχεία υπαγορεύοντας δικα-

στικές αποφάσεις μέσα από την καλλιέργεια ενός αφόρητου πολιτικά κλίματος υπόδειξης καταδίκης (υπόθεση πρώην δημάρχου Θεσσαλονίκης Παπαγεωργόπουλου, <http://www.oakke.gr/esoteriki-politiki/item/117->). Σε όλες αυτές τις εκστρατείες πρωταγωνίστησε σαν αντιπολίτευση αρχικά το ρωσόδουλο ψευτοΚΚΕ και μετά το κυβερνητικό του απόσπασμα ο ΣΥΝ-ΣΥΡΙΖΑ. Μαζί τους συνεργάστηκαν οι ηγεσίες των δύο πρώην κυβερνητικών κομμάτων ΝΔ-ΠΑΣΟΚ σε μία κοινή εκστρατεία εξόντωσης φιλοευρωπαϊκών ή αναπτυξιακών πολιτικών στελεχών της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ που στοχοποιήθηκαν γιατί εμπόδιζαν την άσκηση της πολιτικής του σαμποτάζ της παραγωγής και της αποικιοποίησης της χώρας που το ρωσόδουλο διακομματικό καθεστώς εφαρμόζει για χρόνια και πιο πολύ σήμερα. Στις πιο πάνω περιπτώσεις, ήταν τα ίδια τα κυβερνητικά κόμματα που απομάκρυναν πολιτικά και στήριξαν τις ποινικές διώξεις των στελεχών τους κάτω από την πίεση της αντιπολίτευσης που δημιουργούσε το σχετικό θόρυβο.

Σε όλα αυτά τα επιλεγμένα υπαρκτά ή ανύπαρκτα σκάνδαλα οι ρωσόδουλοι χτυπούσαν σαν μικρές ηγετικές φράξιες μέσα στο ΠΑΣΟΚ και στη ΝΔ και βέβαια σαν ψευτοΚΚΕ και ΣΥΝ-ΣΥΡΙΖΑ. Όμως ποτέ δεν μπορούσαν να χτυπήσουν σαν μια ολόκληρη κυβέρνηση και σαν κομμάτι της δικαστικής εξουσίας, δηλαδή ποτέ δεν αποτόλμησαν με ένα σκάνδαλο να εξοντώσουν όλους τους πολιτικούς τους αντιπάλους στήνοντας τις κατηγορίες κατά τον πιο μαφιόζικο τρόπο.

Μόνο δηλαδή ο ΣΥΡΙΖΑ σαν κυβέρνηση μπόρεσε να χρησιμοποιήσει όλη την κυβερνητική και κρατική του εξουσία για να τσουβαλιάσει στόχους από όλο το αντιπολιτευόμενο πολιτικό φάσμα, και μάλιστα αποκλειστικά από την αντιπολίτευση μέχρι στιγμής, με μία αρπαχτή. Γι' αυτό το σκοπό αξιοποίησε έναν σταζιτική εμπνευστης αυθαίρετο μηχανισμό νομιμοποίησης ανώνυμων μαρτυρικών καταθέσεων, που μπήκε σε κίνηση μετά από την ωμή παραβίαση του νομικού πλαισίου για τις ανώνυμες καταθέσεις.

Κεφαλαιώδες ζήτημα πολιτικής δημοκρατίας να μην περάσει η νομιμοποίηση των ανώνυμων μαρτυρικών καταθέσεων

Δεν μπορούμε να ξέρουμε για μία εταιρεία που έχει στις πλάτες της πλήθος καταγγελιών όπως η

Νοβάρτις, που κυρίως διέφθειρε γιατρούς και είχε και συναλλαγές με το δημόσιο, αν κάποιος πολιτικό πρόσωπο μπορεί να εμπλέκεται σε αυτές. Εκείνο που λέμε είναι ότι δεν υπάρχει **ως τώρα** τίποτα να τεκμηριώνει κάτι τέτοιο.

Αντίθετα μπορεί να τεκμηριωθεί ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση υπάρχει ένα πολιτικό και ποινικό σκάνδαλο για το οποίο οι υπαίτιοι πρέπει να απολογηθούν και να τιμωρηθούν, και αυτό είναι το σκάνδαλο των μεθοδεύσεων και των θεσμικών και νομικών παραβιάσεων που έγιναν για να σχηματιστεί και να προωθηθεί στη Βουλή η συγκεκριμένη δικογραφία με την οποία στήθηκε η προανακριτική επιτροπή της Βουλής, και κυρίως η συγκεκριμένη χρήση και νομιμοποίηση των προστατευόμενων μαρτύρων.

Σε ότι αφορά το σκέλος της δικογραφίας που αφορά τις μίζες στα πολιτικά πρόσωπα, αυτό επιχειρείται να τεκμηριωθεί αποκλειστικά και μόνο στις καταθέσεις των προστατευόμενων με ανωνυμία μαρτύρων, οι οποίοι μάλιστα μιλάνε για βαλίτσες με μετρητά που πηγαινοέρχονταν ακόμα και μέσα στο Μαξίμου (!) κατά την περίοδο 2006-2015. Οι μάρτυρες που εμφανίστηκαν ξαφνικά μετά από τουλάχιστον ένα χρόνο αφότου οι ελληνικές αρχές έλαβαν γνώση για το φάκελο των αμερικάνικων αρχών, κατάθεσαν για μήνες από το Νοέμβριο του 2017 έως και τον Φλεβάρη. Στις καταθέσεις είπαν ότι γνωρίζουν για τις μίζες όχι επειδή πήγαιναν οι ίδιοι τις βαλίτσες, αλλά επειδή άκουσαν για κάποιες βαλίτσες ή είδαν κάποιες βαλίτσες να πηγαινοέρχονται. Κι ενώ οι καταθέσεις κράτησαν μήνες κατά τους οποίους όλο και κάποιος πρώην υπουργός ή πρωθυπουργός έμπαινε στο αυξανόμενο τσουβάλι των υπόπτων, η αρμόδια εισαγγελέας Τουλουπάκη έστειλε τη δικογραφία στη Βουλή, όχι από την πρώτη στιγμή που εμφανίστηκε σε κατάθεση πολιτικό πρόσωπο δηλαδή από το Νοέμβριο του 2017, όπως ήταν υποχρεωμένη, αλλά τρεις μήνες μετά. Μάλιστα, για την αποστολή της δικογραφίας στη Βουλή δόθηκε εντολή του πρωθυπουργού Τσίπρα, αφού ενημερώθηκε από την εισαγγελέα του Αρείου Πάγου προσωπικά ο κυβερνητικός εκπρόσωπος (!) Κι ενώ όλοι οι μάρτυρες κατάθεσαν ότι οι μίζες δίνονταν μέσω του αντιπροέδρου του ελληνικού τμήματος της Νοβάρτις Φρουζή, αυτός κλήθηκε να καταθέσει **μετά** την αποστολή της δικογραφίας στη Βουλή, και αφού διαμαρτυρήθηκε γιατί δεν είχε λάβει κλήση! Όχι μόνο αυτό, αλλά δεν του είχαν απαγορεύσει και την έξοδο από τη χώρα. Θα μπορούσε δηλαδή να είχε πάρει ένα αεροπλάνο και να είχε φύγει, πράγμα που θα τους συνέφερε για να μην αναγκαστούν να απα-

ντάνε σε δύσκολα. Στην ουσία δεν χρειάζονται κανέναν άλλο μάρτυρα στην υπόθεση αυτή εκτός από τους δικούς τους.

Το πρόσωπο κλειδί για αυτές τις παραβιάσεις στις νόμιμες διαδικασίες είναι σύμφωνα με όλες τις ενδείξεις η εισαγγελέας Τουλουπάκη. Αυτή δεν είναι ένα τυχαίο πρόσωπο. Διορίστηκε προϊστάμενη στην Εισαγγελία Διαφθοράς αμέσως μετά την εκδίωξη της Ράικου από την ίδια θέση που φεύγοντας έκανε καταγγελίες ότι δέχεται πιέσεις για να μην αποκαλύψει το κύκλωμα των γιατρών που εμπλέκονταν στην υπόθεση των δωροδοκιών της Νοβάρτις. Συγκεκριμένα, η Ράικου εξαναγκάστηκε σε παραίτηση το Μάρτη του 2017 και δήλωσε ότι αυτή η παραίτηση συνδεόταν άμεσα με πιέσεις που δεχόταν επειδή εντόπισε *“άμεσο χρηματισμό μεγάλου αριθμού αξιωματούχων -κυρίως γιατρών δημοσίων νοσοκομείων- που δωροδοκούνταν από λογαριασμό της Novartis στην Ελβετία”* (Πρώτο Θέμα, 24/3/2017). Οι τρομερές αυτές καταγγελίες της Ράικου δικαιώθηκαν αφού μέχρι σήμερα δεν έγινε γνωστή ούτε μία δίωξη γιατρού ή διοικητή νοσοκομείου για τη συγκεκριμένη υπόθεση.

Η Τουλουπάκη αποφάσισε για το καθεστώς των προστατευόμενων μαρτύρων χωρίς να πάρει την έγκριση του αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου, όπως απαιτούσε ο νόμος. Προφανώς αν τη ζητούσε τότε δεν θα την έπαιρνε. Την έγκριση την έδωσε ο αντεισαγγελέας κατόπιν εορτής, αφού έγινε η σχετική καταγγελία και αφού η δικογραφία πήγε στη Βουλή. Αλλά ποια πειθαρχικά που ελέγχονται από τον πρόεδρο του Αρείου Πάγου που τον διορίζει η κυβέρνηση θα κινηθούν ενάντια στην εισαγγελέα;

Οι καταγγελλόμενοι από τους προστατευόμενους μάρτυρες είναι δύο πρώην πρωθυπουργοί ο Σαμαράς και ο Πικραμμένος (πρωθυπουργός για ένα μήνα!), πέντε πρώην υπουργοί υγείας (Αβραμόπουλος, Λοβέρδος, Γεωργιάδης, Λυκουρέντζος και Σαλμάς), δύο πρώην υπουργοί Οικονομικών (Βενιζέλος και Στουρνάρας) και ένας πρώην υπουργός εργασίας (Κουτρούμνης).

Με ποια κριτήρια η εισαγγελέας αποφάσισε να δώσει καθεστώς προστασίας σε μάρτυρες που καταθέτουν εναντίον της πολιτικής ηγεσίας της χώρας σε μία περίοδο δεκαετίας κανείς δεν έμαθε.

Το καθεστώς της ανωνυμίας για τον προστατευόμενο μάρτυρα είναι η μεγαλύτερη δυνατή προστασία που μπορεί να δοθεί αφού έτσι θίγονται τα δικαιώματα της υπεράσπισης του κατηγορούμενου, γιατί δεν μπορεί να αμφισβητήσει τον τρόπο με τον οποίο έλαβε ο μάρτυρας γνώση για αυτά τα στοιχεία, αλλά και τα κίνητρα του. Επιπλέον την

ανωνυμία αυτή τη διαχειρίζεται το κράτος, οι δικαστικές αρχές, και η αστυνομία, που μπορούν οποτεδήποτε να βάλουν στο στόχαστρο κάποιον για πολιτικούς λόγους και να τον ενοχοποιήσουν με βάση ανώνυμες μαρτυρίες. Το βασικό σημείο είναι ότι αυτό το καθεστώς της ανωνυμίας σε μάρτυρα και η ιδιότητα του προστατευόμενου δίνονται μόνο όταν έχει απέναντι του οργανωμένες συμμορίες βίας οπότε κινδυνεύει άμεσα η ζωή του και η σωματική του ακεραιότητα από την κατάθεσή του. Σε τέτοιες περιπτώσεις η βία της συμμορίας έχει εκδηλωθεί και καταγραφεί μέσα από πλήθος άλλων στοιχείων, και η κατάθεση έρχεται να δώσει στοιχεία για τη βίαια δράση μελών και κυρίως της ηγεσίας της συμμορίας για συγκεκριμένες υποθέσεις για τις οποίες έχει γίνει αστυνομική και δικαστική έρευνα. Οι μάρτυρες καταθέτουν για εγκλήματα βίας για τα οποία υπάρχουν μπλόκα θύματα βίας που έχουν καταγραφεί. Αυτό έγινε στην περίπτωση της δίκης της ναζιστικής ΧΑ όπου δεν μπορούσε να υπάρξει καμία υποψία ότι οι μάρτυρες δεν κινδύνευαν από αυτήν. Κι όμως αυτές τις καταθέσεις δεν τις δέχθηκαν σα νόμιμες το ΠΑΜΕ-ψευτοΚΚΕ και το ΚΕΕΡΦΑ που έχει άριστες σχέσεις με τον ΣΥΡΙΖΑ, συμπαρατασσόμενοι σε αυτή την περίπτωση με την υπεράσπιση των ναζιστών σε μία συμμαχία της ντροπής. Σήμερα δεν έχουν κανένα πρόβλημα τουλάχιστον το ψευτοΚΚΕ και ο ΣΥΡΙΖΑ να αποδέχονται ανώνυμους μάρτυρες αρκεί που καταθέτουν, και μάλιστα χωρίς κάποιο ως τώρα ισχυρό στοιχείο, όχι εναντίον ναζιστών αλλά εναντίον κοινοβουλευτικών στελεχών που ποτέ τους δεν κατηγορήθηκαν για συμμορική βία.

Θεωρητικά μπορούν να υπάρχουν ανώνυμοι μάρτυρες σε περιπτώσεις δωροδοκίας σύμφωνα με ένα νόμο του 2014 στις οποίες μπορεί να δοθεί προστασία με ανωνυμία μαζί με μία δέσμη άλλων προστατευτικών μέτρων για το μάρτυρα (προστασία από διώξεις κλπ). Ο νόμος που δεν έχει εφαρμοστεί μέχρι σήμερα, αφήνει την τελική απόφαση για τα συγκεκριμένα μέτρα προστασίας που θα ληφθούν κάθε φορά στη διακριτική ευχέρεια των δικαστικών αρχών. Δεν υπάρχει όμως καμία νομική ερμηνεία που να είναι σύμφωνη με την αρχή της δίκαιης δίκης και το σύνταγμα που να δικαιολογεί την ανωνυμία σε μία κατάθεση, αν δεν υπάρχει απειλή βίας και κίνδυνος ζωής. Γιατί αλλιώς οποιοσδήποτε θα μπορούσε να ενοχοποιηθεί οποιονδήποτε με την ίδια άνεση που στην Κατοχή ένας κουκουλοφόρος πήγαινε μαζί με τους άνδρες της ασφάλειας για να καταδώσει δείχνοντας με το δάχτυλο οποιονδήποτε αντιπαθούσε. Τέτοια είναι η χρή-

ση που γίνεται σήμερα για τις συγκεκριμένες μαρτυρίες. Γιατί στη συγκεκριμένη περίπτωση χωρίς το μάρτυρα η μίζα δεν υπάρχει αφού δεν προκύπτει από κανένα άλλο στοιχείο, από κάποιον τραπεζικό λογαριασμό του κατηγορούμενου, από έρευνα στα ταμεία της εταιρείας, από κάποιο ηλεκτρονικό μήνυμα, από τηλεφωνική συνομιλία κλπ. Ούτε προκύπτει αν οι συγκεκριμένοι μάρτυρες πήγαν αυτοβούλως, αν κλήθηκαν να καταθέσουν και σε σχέση με ποια αδικήματα, ή αν εμπλέκονται οι ίδιοι στις υποθέσεις των δωροδοκιών που έχουν εντοπιστεί από τις αμερικάνικες αρχές. Γύρω από αυτές τις καταθέσεις υπάρχει πυκνό σκοτάδι που δεν αφορά μόνο την ταυτότητα των μαρτύρων.

Η δημαγωγία γύρω από το ακριβό φάρμακο

Η πολιτική βάση της νέας κυβερνητικής εκστρατείας στηρίζεται στο ότι για την ενίσχυση των κερδών των πολυεθνικών έγιναν υπερτιμολογήσεις σε προμήθειες εμβολίων, παραγγελία μεγαλύτερων ποσοτήτων από τις αναγκαίες και διαμόρφωση ενός ακριβού δελτίου τιμών φαρμάκων υπέρ της Νοβάρτις. Αυτές όλες οι υπερτιμολογήσεις που δεν προσδιορίζονται βγάζουν μία επίσης αόριστη ζημία του δημοσίου που εκτινάσσεται μεταξύ των 3 και 23 δις ευρώ, όσο δηλαδή ένα μνημόνιο. Αυτά γράφει ο Ριζοσπάστης, δηλαδή το κομματικό φύλλο της ναυαρχίδας του σοσιαλφασισμού που όπως έχουμε ξαναπεί είναι ο αληθινός πολιτικός καθοδηγητής του ΣΥΡΙΖΑ στα στρατηγικά ζητήματα, αυτά προπαγανδίζουν τα κυβερνητικά στελέχη και τα φιλικά τους ΜΜΕ. Τονίζουν όπως μπορούν ότι αυτό δεν είναι ένα σκάνδαλο γιατρών και συνταγογραφήσεων αλλά επιλογών της πολιτικής ηγεσίας για το φάρμακο, τη στιγμή που η αμερικάνικη έρευνα στην οποία στηρίζεται έχει καταλήξει στο ακριβώς αντίθετο συμπέρασμα, δηλαδή στο ότι τα ακριβά φάρμακα της Νοβάρτις προωθήθηκαν κυρίως μέσα από δημόσια νοσοκομεία με συνεργασία γιατρών, διοικητών, επιτροπών και ανώτερων κρατικών υπαλλήλων.

Εδώ υπάρχει το πραγματικά απέραντο έδαφος για μίζες και δωροδοκίες αλλά αυτό αρνείται να το διερευνήσει η κυβέρνηση, πράγμα ακριβώς που οδήγησε σε παραίτηση την εισαγγελέα που έκανε μία τέτοια έρευνα.

Δεν ενδιαφέρει το σοσιαλφασιστικό κράτος να προστατέψει ή να καταστρέψει καμία δυτική εταιρεία όπως η Νοβάρτις, ή να ερευνήσει συγκεκριμένα ποια ανταγωνιστικά φάρμακα άλλων δυτικών εταιρειών ή εμβόλια μπορεί να ήταν συμφερότερα για το κράτος και ακόμα περισσότερο δεν ενδιαφέρεται να μπει στο έδαφος της ανταγωνιστικότητας της ντόπιας φαρμακοβιομηχανίας που έχει τσακίσει, και πως η τόνωση της θα μπορούσε να

οδηγήσει σε ένα συνολικό όφελος για την οικονομία, για τις θέσεις εργασίας, για τις εισπράξεις του κράτους, για το βιοτικό επίπεδο, και τελικά σε μία καλύτερη θέση τους ασθενείς να αντιμετωπίσουν το κόστος της περίθαλψης.

Δεν ασχολείται αυτή η κυβέρνηση, όπως και οι προηγούμενες με τους χιλιάδες γιατρούς που παίρνανε τεράστια ποσά από τη Novartis και άλλες φαρμακευτικές υπερσυνταγογραφώντας τα φάρμακά τους, ούτε, ακόμα περισσότερο, ασχολείται με πλήθος περιπτώσεων υπερτιμολογήσεων σε προμήθειες νοσοκομείων από γραφειοκρατικά όργανα, γιατρούς και διοικήσεις που έχουν εντοπιστεί. Δηλαδή η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ δεν ενοχλεί σχεδόν καθόλου τη διεφθαρμένη ανώτερη και μεσαία κρατική υπαλληλία επειδή αυτή αποτελεί την πιο σταθερή κοινωνική βάση του ρώσικου πολιτικού μπλοκ στη χώρα μας, δηλαδή του μπλοκ ΣΥΡΙΖΑ-ψευτοΚΚΕ-ΑΝΕΛ-«Χρυσή Αυγή», το οποίο μπλοκ όχι τυχαία είναι το μόνο που στη Βουλή ψήφισε τις σύμφωνα με όλα τα ως τώρα στοιχεία πολιτικές διώξεις των 10 στελεχών.

Είναι επίσης χαρακτηριστικό ότι σε όλες τις προηγούμενες πολιτικές διώξεις μέσω σκανδάλων στο εδώλιο του κατηγορούμενου στήνονταν κυρίως πολιτικά στελέχη (είτε ήταν ένοχα, είτε ήταν αθώα), και σπάνια κάποιοι μόνιμοι ανώτεροι ή μεσαίοι κρατικοί υπάλληλοι. **Είναι χαρακτηριστικό η περίπτωση του σκανδάλου με τα εξοπλιστικά με το οποίο μπήκε στη φυλακή ο αρχηγός της αυτοδυναμικής τάσης του ΠΑΣΟΚ Τσοχατζόπουλος αλλά ούτε καν δικάστηκε οποιοσδήποτε από τα μέλη και τους αξιωματούχους του ΚΥΣΕΑ που εισηγούνταν τις προμήθειες που ενέκρινε ο Τσοχατζόπουλος.**

Στο σκάνδαλο Νοβάρτις το τελευταίο που αποτελεί αντικείμενο διερεύνησης από την κυβερνητική πλευρά είναι τι ζημιώνει την τσέπη και την υγεία του ασφαλισμένου. Αυτό που την ενδιαφέρει είναι να καταγγελθούν συγκεκριμένοι πολιτικοί στόχοι με διάτρητες μαρτυρίες, και με τέτοιο κατάλληλο τρόπο ώστε να προστατευτεί το πλήθος της ακρίδας γιατρών, διοικητών, και κρατικών αξιωματούχων που έχουν πραγματικά ζημιώσει με πελώρια ποσά το δημόσιο και τους πολίτες.

Οι πολιτικοί στόχοι των εκκαθαρίσεων και η στάση της αντιπολίτευσης

Στην υπόθεση της Νοβάρτις έχουν παραπεμφθεί και κάποια στελέχη που δεν έχουν πραγματικά ενοχλήσει το ΣΥΡΙΖΑ και γενικότερα το ρώσικο μπλοκ, όπως είναι πχ ο Σαλμάς, ο Λυκουρέντζος, ο Αβραμόπουλος και κυρίως ο αρχηγός του Α. Γεωργιάδη ρωσόδουλος Σαμαράς. Στην πραγματικότητα η αιχμή της επίθεσης βρίσκεται στα πιο αντικυβερνητικά ηγετικά στελέ-

χη μέσα στη ΝΔ και στο ΠΑΣΟΚ που ο ΣΥΡΙΖΑ θέλει να τα κοντύνει πολιτικά ή και να τα φιμώσει εντελώς, όπως είναι ο Βενιζέλος (μαζί του κατηγορήθηκε και ο παλιός συνεργάτης του και έντιμος δημοκράτης Λιντζέρης που τόσο στήριξε τον μεγάλο αγώνα των απολυμένων των Λιπασμάτων), ο Στουρνάρας που έχει μπει στο μάτι του Τσίπρα γιατί σωστά του αντιπαρατίθεται, και ιδιαίτερα όπως έχει φανεί εδώ και καιρό ο Γεωργιάδης, που διαρκώς καλεί η κυβέρνηση τον Μητσοτάκη να τον διώξει. Θα πει κανείς ότι αυτός είναι ένας εθνικιστής και φανατικός αντικομμουνιστής, όμως χειρότεροι από τους εθνικιστές είναι οι πράκτορες των αποικιακών ιμπεριαλιστών, ενώ ο χειρότερος αντικομμουνισμός είναι αυτός που εμφανίζεται σήμερα σαν αριστερά και κομμουνισμός.

Για τον Βενιζέλο είχαμε για καιρό τη θέση ότι ήταν ένα από τα ηγετικά στελέχη του φιλορωσικού μπλοκ. Αυτή η θέση δεν φαίνεται να επαληθεύεται από τα γεγονότα που ακολούθησαν την άνοδο του ΣΥΡΙΖΑ στην εξουσία. Όμως από την άλλη δεν ξεχνάμε ότι ο Βενιζέλος, διαλεγμένος και προωθημένος από τον Λαλιώτη, έπαιξε για πολλά χρόνια το ρωσόδουλο παιχνίδι του αληθινού αυτού αρχηγού του ΠΑΣΟΚ σε ότι αφορά α) τη διεθνή στρατηγική του ΠΑΣΟΚ, ιδιαίτερα αυτή στα λεγόμενα εθνικά ζητήματα, β) τις εσωκομματικές εκκαθαρίσεις των αυτοδυναμικών και μετά των φιλοευρωπαϊκών, γ) το παραγωγικό σαμπουάζ, ενώ στο πλευρό του Σαμαρά έκανε τα πάντα για να εφαρμόζει μια αντικειμενικά αντιευρωπαϊκή πολιτική με ευρωπαϊκό μανδύα. Όμως αυτός ο άνθρωπος που έδρασε για τόσα χρόνια τόσο καταστροφικά και αντικειμενικά τόσο φιλορωσικά γιατί κουβαλάει και αυτός όλες τις ανόητες, εθνικές προκαταλήψεις της ελληνικής φιλελεύθερης αστικής τάξης και την αντίστοιχη επαρχιώτικη ματιά τους για τα διεθνή πράγματα, έμεινε μετά την άνοδο του ΣΥΡΙΖΑ στην εξουσία να είναι ο μόνος από τους ομοϊδέατες του που είχε συνείδηση του γεγονότος ότι ο ΣΥΡΙΖΑ οδηγεί τη χώρα σε αντισυνταγματική εκτροπή, και πολέμησε και πολεμάει αυτήν την εκτροπή. Αυτό το έδειξε και στην ομιλία του στη Βουλή για την Νοβάρτις όπου ήταν ο μόνος που κατήγγειλε το μπλοκ κυβέρνησης-εγκάθετων της δικαστών – και εγκάθετων της ΜΜΕ, και υπεράσπισε όλους τους διωκόμενους σαν θύματα πολιτικής δίωξης, ενώ οι υπόλοιποι διωκόμενοι υπεράσπιζαν κυρίως τον εαυτό τους.

Κάποια χαρακτηριστικά κοινά με τον Βενιζέλο στο χτύπημα της αντιδημοκρατίας του ΣΥΡΙΖΑ έχει και ο Λοβέρδος που τον καταγγέλλει και σωστά για μαδουρισμό, αλλά αυτός δεν μας έχει πείσει ακόμα ότι δεν είναι παιδί της λαλιωτικής γραμμής μέσα στο ΠΑΣΟΚ. Το χειρότερο από τα τελευταία που έχει κάνει ο Λοβέρδος είναι ότι πούλη-

σε την υπόθεση των καναλιών ψηφίζοντας ένα ΕΣΡ ουσιαστικά υπέρ του νόμου Παππά.

Το ότι οι διώξεις αφορούν συγκεκριμένα πρόσωπα και όχι τη διερεύνηση ενός σκανδάλου και την τιμωρία των ενόχων που το δημιουργήσαν αποδεικνύεται με τον πιο συντριπτικό τρόπο από τον γεγονός ότι η κυβέρνηση στήνει δέκα κάλπες, μία για τον καθένα. Αυτό γίνεται για να απαλλαγθούν, τουλάχιστον πολιτικά, κάποιοι από τους διωκόμενους και έτσι να καταρριφθεί η κατηγορία που απευθύνει η αντιπολίτευση στην κυβέρνηση ότι οι διώξεις ήταν στοχευμένες. Κυρίως η προσθήκη και των φιλικών ή έστω των λιγότερο εχθρικών προς την κυβέρνηση διωκόμενων ανάμεσα στους 10, έχει σαν στόχο να υποταχθούν οι πιο μαχητικοί αντίπαλοι της κυβέρνησης στους κρυφούς φίλους της που θα απαιτούν λιγότερη όξυνση ή λιγότερη αντικυβερνητική ενότητα της αντιπολίτευσης. Πρόκειται για μια συνταγή που δοκιμάστηκε στο βρώμικο 1989, όταν ο Κουτσόγιωργας πέθανε μέσα στη μπόχα των πάμπερς και ταυτόχρονα έμεινε μαζί με όλους τους αυτοδυναμικούς ως το τέλος πιστός στον αρχιραδιούργο και αρχικεμαυλιστή Α. Παπανδρέου που τους πούλησε, τους πέταξε έξω από το ΠΑΣΟΚ με τη βοήθεια των φιλοευρωπαϊκών και ο ίδιος βγήκε καθарός από τις δίκες και προβάλλεται σήμερα σαν εθνικός ηγέτης.

Εκτιμάμε ότι διωκόμενοι σαν τον Σαμαρά και τον Αβραμόπουλο μπήκαν στο πλάνο για να εμφανίζεται η επίθεση σαν μία γενική επίθεση κατά των κυβερνήσεων που τους άρεσαν τα μνημόνια αντίθετα τάχα με το ΣΥΡΙΖΑ που επίσης τα ψήφισε αλλά δήθεν από ανάγκη. Έτσι είχαν την ευκαιρία τα στελέχη του Καραμανλή, ο οποίος δεν είχε υποχρεωθεί να ψηφίσει τα μνημόνια παρόλο που τα προκάλεσε, οι Αντώνιος και Βλάχος να κάνουν επίθεση αποκλειστικά ενάντια στο Γεωργιάδη, που είναι ο βασικός αντίπαλος των συριζόφιλων καραμανλικών μέσα στην ΝΔ και να συστήσουν στο Μητσοτάκη να τον απομακρύνει. Αυτή τη φορά τα θύματα των προηγούμενων καθάρσεων δεν κράτησαν το στόμα τους κλειστό. Έτσι βγήκε να υποστηρίξει τον Γεωργιάδη ο Ρουσόπουλος, θύμα του λεγόμενου σκανδάλου του Βατοπεδίου στο οποίο αθωώθηκαν όλοι όσοι κατηγορήθηκαν σε αυτό αφού όμως προηγούμενα επιτεύχθηκε ο κεντρικός στόχος του ΣΥΡΙΖΑ που είχε «ανακαλύψει» το σκάνδαλο. Θυμίζουμε ότι αυτός ο στόχος ήταν να εγκαταλείψει ο Εφραίμ, ο ηγούμενος του Βατοπεδίου της πιο κεντρικής μονής του Αγίου Όρους το Πατριαρχείο Κων/λης και να ακολουθήσει το μεγάλο εχθρό του τελευταίου τη ρώσικη εκκλησία, ώστε τελικά να μπορέσει ο Πούτιν να πατήσει για τα καλά το πόδι του στην τόσο πολύτιμη για τη ρώσικη διπλωματία «Κιβωτό της Ορθοδοξίας».

Φαίνεται ότι ο γλοιώδης Μητσοτάκης διέγραψε τον Αντώνιο με συνοπτικές διαδικασίες, όχι τόσο κάτω από την πίεση της κοινοβουλευτικής του ομάδας, όσο για να μπορεί να χρησιμοποιήσει αυτή την καρατόμηση σαν άλλοθι για να πουλήσει τον Γεωργιάδη και τους άλλους διωκόμενους νεοδημοκράτες με το να μην καταψηφίσει στη Βουλή την αισχροή και χωρίς στοιχεία δίωξη τους μέσω των κουκουλοφόρων μαρτύρων, αλλά να κάνει υποκριτική αποχή.

Τη λέμε υποκριτική γιατί ο Μητσοτάκης τελικά στήριξε την προανακριτική, παρόλο που αρχικά είχε δηλώσει ότι θα στήριζε τη σύσταση οποιασδήποτε επιτροπής μόνο χωρίς κουκούλες στους μάρτυρες. Η καρατόμηση του Αντώνιου του έδωσε το αντιπολιτευτικό άλλοθι που χρειαζόταν για να στρίψει από αυτή τη γραμμή, και να περάσει στο «ναι» στην προανακριτική αλλά τάχα μόνο με μία κάλπη. Δεν μπορεί να υπάρχει δίλημμα για το κόμμα της αντιπολίτευσης αν η κάλπη είναι μία ή δέκα όσο υπάρχουν οι κουκούλες. Πρόκειται για ένα ωμό πούλημα στο ΣΥΡΙΖΑ.

Με αυτή τη γραμμή της ΝΔ συμφώνησε ευχαρίστως και το ΠΑΣΟΚ της λαλιωτικής φιλοσυριζαίας Φ. Γεννηματά καθώς και το Ποτάμι του ακόμα πιο φιλοσυριζαίου Θεοδωράκη. Το ψευτοΚΚΕ ασφαλώς δεν θα μπορούσε παρά να σταθεί καθαρά στο πλευρό του ΣΥΡΙΖΑ σε αυτή την κεντρική για τον εκφασισμό της χώρας εκστρατεία του και να ψηφίσει μαζί με τους ναζί της ΧΑ την προανακριτική και μάλιστα με τις δέκα κάλπες, όπως το έκανε ήδη στη διάσκεψη των προέδρων της Βουλής. Βεβαίως τόσο η ΝΔ όσο και το ΠΑΣΟΚ μπορούν να δικαιολογήσουν τη βρωμερή τους στάση στηριζόμενοι στη δήλωση όλων των διωκόμενων ότι θέλουν να δικαστούν. Όμως ακόμα και αν τα ίδια τα θύματα της δίωξης ψηφίζουν υπέρ της προανακριτικής για λόγους ευθιξίας, τα κόμματά τους έπρεπε να καταψηφίσουν την αντισυνταγματική φασιστική πολιτική δίωξη των στελεχών τους ώστε να φανεί και στο αποτέλεσμα της ψηφοφορίας η στάση που είχαν στα λόγια περί σκευωρίας. Αυτό θα ήταν σημαντικό όχι μόνο για το εσωτερικό της χώρας, αλλά κυρίως για την ευρωπαϊκή και την παγκόσμια δημοκρατική κοινή γνώμη στην οποία μια δημοκρατική κοινοβουλευτική αντιπολίτευση θα κατήγγειλε την προανακριτική των κουκουλοφόρων.

Ποια αντιπολίτευση όμως να κρατήσει μία τέτοια στάση, όταν σύσσωμη μαζί με το ΣΥΡΙΖΑ και το ψευτοΚΚΕ έχει για χρόνια προστατεύσει τη ναζιστική συμμορία, της έχει επιτρέψει τη νομιμότητα και την είσοδο στη Βουλή, έχουν αφήσει τη δίκη της να εξελίσσεται στο σκοτάδι και πάνω απ όλα έχει παραδώσει τη χώρα στην Γκάτζπρομ, στην Κόσσκο, και στους Σαββίδηδες

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΑΝΤΙΝΑΖΙΣΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ ΤΩΝ ΝΑΖΙΣΤΩΝ ΣΤΗ ΦΑΒΕΛΑ

Όχι άλλη ανοχή στην κλιμάκωση της ναζιστικής βίας με τη δολοφονική επίθεση στη Φαβέλα

ΕΚΤΟΣ ΝΟΜΟΥ ΟΙ ΝΑΖΙ-ΦΟΝΙΑΔΕΣ

Ηθική συναυτουργία στην αποθράσυνση της ναζιστικής Χρυσής Αυγής έχουν όλα τα κοινοβουλευτικά κόμματα που τη θέλουν νόμιμη

Στις 25 Φλεβάρη ένα τάγμα χρυσαυγιτών επιτέθηκε στον κοινωνικό χώρο «Φαβέλα» στον Πειραιά. Οι τραμπούκοι με καλυμμένα πρόσωπα μπήκαν στο κτίριο εγκλώβισαν έξι άτομα που βρίσκονταν μέσα, έριξαν τους πυρσούς που κρατούσαν, και στη συνέχεια επιτέθηκαν με λαστούς αφήνοντας πίσω τους πέντε τραυματίες. Ανάμεσά τους η δικηγόρος της πολιτικής αγωγής στη δίκη των ναζιστών για τη δολοφονία του Π. Φύσσα, Ελ. Τομπατζόγλου, την οποία χτύπησαν στο κεφάλι.

Η Αντιναζιστική Πρωτοβουλία καταγγέλλει τη νέα δολοφονική επίθεση των ναζιστών-κανιβάλων για την οποία πελώρια ευθύνη ηθικής συναυτουργίας έχουν κυβέρνηση και κοινοβουλευτικά κόμματα που συστηματικά προστατεύουν τη ΧΑ επιμένοντας να την κρατάνε στη νομιμότητα. Πρόκειται για την πιο προκλητική επίθεση τους σε συλλογικό φορέα μετά τη δολοφονία του Π. Φύσσα. Οι αποθρασυμένοι ναζιστές προχώρησαν στη νέα δολοφονική επίθεση, δυναμωμένοι από το κλίμα της καθολικής εθνικοφασιστικής προπαγάνδας για το μακεδονικό που συμπυκνώνεται στη διακομματική άρνηση του ότι υπάρχει μακεδονικό έθνος και του δικαιώματος της γειτονικής χώρας στο όνομά της. Στα πλαίσια της ίδιας πολιτικής εντάσσεται η άρνηση της αναγνώρισης των εθνικών μειονοτήτων στη χώρα, μακεδονικής και τουρκικής, τις οποίες έχουν παραδώσει για χρόνια έρμαιο στις ναζιστικές επιθέσεις. Το πιο κραυγαλέο δείγμα του δυναμώματος του ναζισμού μέσα από αυτή την πολιτική είναι ότι η δικογραφία για τους δράστες της επίθεσης της «Χρ. Αυγής» ενάντια σε εκδήλωση για τις εθνικές μειονότητες το Δεκέμβρη του 2016 στα γραφεία της ΕΣΗΕΑ μπήκε πρόσφατα στο αρχείο από τον εισαγγελέα, ενώ το σύνολο των δραστών συμπεριλαμβανομένων έξι βουλευτών της Χ.Α. έχει καταγραφεί σε βίντεο. Το ίδιο δεν έχει υπάρξει καμιά κεντρική κυβερνητική και κοινοβουλευτική απάντηση για τη βία ενάντια στους μετανάστες (Ασπρόπυργος κλπ) που εξελίσσεται παράλληλα με τη θαμμένη δίκη των ναζι-δολοφόνων της ΧΑ.

Είναι ασύλληπτο ότι τέσσερα χρόνια μετά τη δολοφονία του Π. Φύσσα όλα αυτά τα κόμματα αφήνουν χωρίς καμιά ουσιαστική πολιτική διαμαρτυρία, να σέρνεται η δίκη των ναζι δολοφόνων για χρόνια από καθυστέρηση σε καθυστέρηση μέσα στις αίθουσες του Κορυδαλλού και του Εφετείου, μέσα στο σκοτάδι, μακριά από τα μάτια του λαού, δηλαδή μακριά από τα κρατικά και τα ιδιωτικά ΜΜΕ, και με όλους τους υπόδικους ελεύ-

θερους να τρομοκρατούν τους αυτόπτες μάρτυρες κατηγορίας των κτηνωδιών τους. Ακόμα περισσότερο η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, πάλι με την ανοχή όλων των υπόλοιπων κομμάτων της Βουλής έχει νομιμοποιήσει τη Χ.Α. σαν κυβερνητικό και κοινοβουλευτικό σύνταρο. Υπόδικοι βουλευτές της ναζιστικής συμμορίας φωτογραφήθηκαν δίπλα στον υπουργό Εθνικής Άμυνας στο Καστελόριζο, ενώ ο Βούτσης χαρακτήρισε καλοδεχούμενες τις ψήφους τους σε κυβερνητικά νομοσχέδια. Πρόσφατα ο Καμμένος τους προσκάλεσε στο υπουργείο Εθνικής Άμυνας για ενημέρωση σε διαβαθμισμένα (απόρρητα) θέματα εξοπλισμών. Ο Κοτζιάς που καμώνεται σήμερα τον αντιναζιστή ήταν ο πρώτος που τους κάλεσε σε Εθνικό Συμβούλιο Εξωτερικής Πολιτικής.

Είναι φυσικό που μέσα σε αυτές τις συνθήκες της σκανδαλώδους διακομματικής νομιμοποίησης και ασυλίας τους, οι ναζιστές όχι μόνο δεν έχουν χωθεί στις τρύπες τους όπως θα έπρεπε μετά τη σύλληψη τους για τη δολοφονία του Π. Φύσσα, αλλά αντίθετα όλο και περισσότερο αυξάνεται η προκλητική τους παρουσία σε όλη τη χώρα, ιδιαίτερα στον εργατικό Πειραιά και στους γύρω δήμους. Με ευθύνη του δήμαρχου του Πειραιά Μώραλη καλέστηκαν για πρώτη φορά επίσημα οι τοπικοί βουλευτές της Χ.Α. στην κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας του δεύτερου δημοτικού διαμερίσματος. Λίγες μέρες πριν ο Λαγός είχε παραστεί στην κοπή πρωτοχρονιάτικης πίτας κερασινωτικού συλλόγου σε αίθουσα παραχωρημένη από το Δήμο, και φωτογραφήθηκε δίπλα στην αντιδήμαρχο, γεγονός που αρνήθηκε να καταγγείλει το δημοτικό συμβούλιο Κερασινωτίου, όταν δημότες κατέβασαν σχετικό ψήφισμα σε συνεδρίαση του. Στο Πέραμα η ναζιστική συμμορία διατηρεί δίπλα στη Ζώνη το γραφείο του ρατσιστικού της σωματείου που ενώ σαν τέτοιο είναι από το καταστατικό του παράνομο, το Συνδικάτο Μετάλλου παραμένει ατάραχο λίγα μέτρα μακριά χωρίς να προσφεύγει εναντίον του στη δικαιοσύνη. Την ίδια ώρα πάλι

με διακομματική συνδικαλιστική αδιαφορία τα μέλη της προσλαμβάνονται κατά απόλυτη προτίμηση από την ΚΟΣΚΟ σαν ομοϊδεάτες του κινέζικου φασιστικού κράτους.

Κυβέρνηση και κοινοβουλευτικά κόμματα θέλουν τους ναζιστές νόμιμους και ασύδοτους γιατί εντάσσονται στην πολιτική της αυξανόμενης ιδεολογικής και οικονομικής διείσδυσης στη χώρα μας της φασιστικής Ρωσίας του Πούτιν. Όχι τυχαία είναι αυτή που αποτελεί σήμερα το πολιτικό κέντρο των ναζιστών παγκόσμια, με πρώτους και καλύτερους τους πιο δουλκούς υπηρέτες τους, τους χρυσαυγίτες που απαιτούν να εγκατασταθεί στη χώρα ο ρώσικος στρατός.

Η Αντιναζιστική Πρωτοβουλία καλεί όλους τους δημοκράτες σε αντιφασιστικό πανδημοκρατικό μέτωπο για τη συντριβή της ναζιστικής βίας. Οι δημοκράτες αντιφασίστες πρέπει να απαιτήσουν τη σύλληψη και φυλάκιση των καθαρμάτων που έκαναν

την κτηνώδη επίθεση στη Φαβέλα και ανεξάρτητα από τις όποιες πολιτικο-ιδεολογικές διαφωνίες πρέπει να υπερασπίσουν κάθε δημοκρατικό πολιτικό και πολιτιστικό χώρο απέναντι στις ναζιστικές επιθέσεις. Ο πρώτος και ο βασικότερος πολιτικός όρος για να είναι νικηφόρο ένα κίνημα ενάντια στη ναζιστική βία είναι, πάνω απ όλα να απαιτήσει να βγει εκτός νόμου από τη Βουλή η ναζιστική συμμορία με άμεση ψήφιση νόμου, που σημαίνει να καταγγελθεί κάθε πολιτικό κόμμα που θέλει να είναι νόμιμοι οι διακηρυγμένοι ρατσιστές δολοφόνοι.

Αυτό σημαίνει ότι το κέντρο βάρους του πολιτικού κινήματος ενάντια στη ΧΑ και οι διαδηλώσεις εναντίον της πρέπει να κατευθύνονται προς τα γραφεία όλων ανεξαιρέτα των κοινοβουλευτικών κομμάτων που την προστατεύουν και ουσιαστικά την υποθάλλουν με την άπλετη τερατώδη νομιμότητα που της δίνουν. Οτιδήποτε άλλο στην καλύτερη περίπτωση είναι μια

γροθιά στο κενό και στη χειρότερη μια συνενοχή με τα κόμματα της υπόθαλψης. Γιατί είναι όλα αυτά τα κόμματα και κανείς άλλος που είναι υπεύθυνα για την αστυνομία που στέλνεται κάθε φορά να προστατεύει τα γραφεία της ΧΑ από τους διαδηλωτές. Χωρίς να έχει προηγηθεί αυτή η πολιτική διαμαρτυρία κάθε απάντηση στη βία των ναζι με βία, ιδιαίτερα με βία που είναι ταυτισμένη με τον καταστροφισμό έξω και ενάντια στη συνείδηση της μεγάλης πλειοψηφίας του πληθυσμού, είναι καταδικασμένη να μην λειτουργεί ή να λειτουργεί αντίστροφα εναντίον των δημοκρατών αντιφασιστών. Κι αυτό γιατί αποξενώνει από αυτούς τις πλατιές λαϊκές μάζες, ενώ αρκετές από τις πολιτικά πιο καθυστερημένες από αυτές τις στέλνει στους ναζι.

Αθήνα, 1/3/2018

Όπως δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα της Αντιναζιστικής Πρωτοβουλίας- <http://www.antinazi.gr/favela.html>

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΗΘΙΚΗ ΝΟΜΙΜΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΝΑΖΙΣΤΩΝ ΤΗΣ Χ.Α ΣΤΟ ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

Επτά δημοκράτες δημότες του Κερασινωτίου, και ταυτόχρονα μέλη της Αντιναζιστικής Πρωτοβουλίας πήγαν στο δημοτικό συμβούλιο Κερασινωτίου που έγινε στις 31/1/2018 και κατάθεσαν ένα ψήφισμα* στο οποίο κατήγγειλαν 1) τον Σύλλογο Ακρωτηριανών Θήρας που προσκάλεσε τον βουλευτή της ΧΑ υπόδικο αρχιτραμπούκο Λαγό στην εκδήλωση της κοπής της πρωτοχρονιάτικης πίτας του η οποία έγινε σε μια δημοτική αίθουσα και 2) την αντιδήμαρχο Π. Περδίκη που στάθηκε δίπλα στο ναζιστή και έτσι νομιμοποίησε την παρουσία του εκεί εκ μέρους του Δήμου.

Επτά δημοκράτες δημότες του Κερασινωτίου, και ταυτόχρονα μέλη της Αντιναζιστικής Πρωτοβουλίας πήγαν στο δημοτικό συμβούλιο Κερασινωτίου που έγινε στις 31/1/2018 και κατάθεσαν ένα ψήφισμα* στο οποίο κατήγγειλαν 1) τον Σύλλογο Ακρωτηριανών Θήρας που προσκάλεσε τον βουλευτή της ΧΑ υπόδικο αρχιτραμπούκο Λαγό στην εκδήλωση της κοπής της πρωτοχρονιάτικης πίτας του η οποία έγινε σε μια δημοτική αίθουσα και 2) την αντιδήμαρχο Π. Περδίκη που στάθηκε δίπλα στο ναζιστή και έτσι νομιμοποίησε την παρουσία του εκεί εκ μέρους του Δήμου.

Ενώ υπήρξε μία θετική στάση από κάποιους συμβούλους αρχικά, οι καταγγέλλοντες δημότες ήρθαν στη συνέχεια αντιμέτωποι με μία σφοδρή και βίαιη επίθεση του δήμαρχου Βρεττάκου (ΑΝΤΑΡΣΥΑ) που τους κατήγ-

γειλε που τολμήσαν να αμφισβητήσουν με το ψήφισμά τους τη μεγάλη αντιφασιστική δράση της αντιδήμαρχου, παλιά κνίτσια και τώρα ΛΑΕ. Η αντιδήμαρχος ισχυρίστηκε ότι δεν γνώρισε το Λαγό, που αν όχι σε όλη την Ελλάδα, στη Β' Πειραιά τον ξέρουν και οι πέτρες. Ανάμεσα στα άλλα ο Δήμαρχος άρχισε να προκαλεί τους δημότες που κατάθεσαν το ψήφισμα λέγοντας πράγματα του τύπου που ήταν αυτοί όταν αυτός βοήθαγε τα προσφυγόπουλα στα σχολεία κλπ

Τι θράσος να προβάλλει κανείς την όποια αντιφασιστική του δράση, για να μην απαντήσει στην πρόκληση της ναζιστικής δολοφονικής συμμορίας να εμφανιστεί ένας εκπρόσωπος της σαν ένας καθώς πρέπει κοινωνικός και μάλιστα πολιτιστικός παράγοντας στη γειτονιά όπου έχει διαπράξει το μεγαλύτερο της

έγκλημα.

Στη συνέχεια για να μην περάσει το ψήφισμα των αντιναζιστών δημοτών, ο δήμαρχος πρότεινε ένα δικό του ψήφισμα που επαναλάμβανε μία γενικόλογη παλιότερη καταδίκη της ΧΑ χωρίς καμιά απολύτως αναφορά στο συγκεκριμένο γεγονός!!! Αυτή ήταν μία κίνηση συγκάλυψης του διπλού σκανδαλού που την ακολούθησαν ψηφίζοντας ομόφωνα το ψήφισμα του Δημάρχου όλες οι παρατάξεις τελικά παρά την αρχική αμηχανία τους. Νόμιζαν έτσι ότι θα έπνιγαν το σκάνδαλο.

Έκαναν λάθος. Χθες το βράδυ η Αντιναζιστική Πρωτοβουλία προχώρησε σε αφισκόλληση για την ενημέρωση του κερασινωτικού λαού με την αφίσα που δημοσιεύουμε παρακάτω.

Μάθαμε ότι σήμερα συζητιόταν πολύ αυτή η καταγγελία στην πόλη και οι δημοκράτες είχαν εξοργιστεί.

Δημοσιεύουμε εδώ την αφίσα που κολλήθηκε σε Κερασίνο και Δραπετσώνα (δες www.antinazi.gr).

Η ΑΝΤΙΝΑΖΙΣΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΚΑΙ Η ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ ΤΗΣ «ΦΑΒΕΛΑΣ» ΣΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ

Η ανακοίνωση της Αντιναζιστικής Πρωτοβουλίας που δημοσιεύουμε παρακάτω εκδόθηκε στις 1/3/2018 για να καταγγείλει τη δολοφονική επίθεση των ναζι κανιβάλων ενάντια στο στέκι του κοινωνικού χώρου «Φαβέλα» στον Πειραιά η οποία είχε σαν αποτέλεσμα τον τραυματισμό πέντε μελών του και τη μεταφορά στο νοσοκομείο των τριών πιο σοβαρά τραυματισμένων

Η ανακοίνωση αυτή μοιράστηκε από μια ομάδα νεολαίων της Α.Π στην αντιφασιστική συγκέντρωση και διαδήλωση της 2/3/2018 που διοργάνωσε η Φαβέλα στην πλατεία Καραϊσκάκη στον Πειραιά σε συνεργασία με πολιτικές και μετωπικές οργανώσεις όπως το ΣΕΚ, η Αντιεξουσιαστική Κίνηση, και το ΚΕΕΡΦΑ. Συμμετείχαν χωρίς να είναι στη διοργάνωση η ΛΑΕ καθώς και το ΕΕΚ. Επίσης ήταν εκεί και πολλές εκατοντάδες νεολαίοι που πήγαν στη συγκέντρωση αυτή για να αντιδράσουν στη νέα κτηνώδη επίθεση των ναζιστών. Στη διάρκεια του μοιράσματος οι συναγωνιστές διαπίστωσαν ένα ενδιαφέρον και μια γενικά θετική ανταπόκριση για την προκήρυξη.

Στη συνέχεια ακολούθησε πορεία στον Πειραιά στην οποία δεν συμμετείχε η Α.Π γιατί διαφωνεί ανοιχτά και έντονα σχετικά με τη γενική στρατηγική και τακτική πάλης αυτών των οργανώσεων απέναντι στο ναζισμό. Ιδιαίτερα δεν συμμετείχε γιατί ήξερε ότι θα κυριαρχούσαν τα συνθήματα για «νεκροτομεία», για «κρεμάλες», για «μελιγαλάδες», κλπ. αφού συμμετείχαν αναρχικά και αντιεξουσιαστικά ρεύματα πιο μαζικά από τα υπόλοιπα.

Για την Α.Π η πολιτική αντίληψη ότι η κανιβαλική βία της ΧΑ θα αντιμετωπιστεί σε αυτήν την περίοδο που διανύουμε κύρια με τη βία και όχι κύρια με τις πολιτικές μεθόδους του αντιφασιστικού μετώπου, είναι βαθιά λαθεμένη και μάλιστα αυτοκαταστροφική γιατί α) απωθεί το λαό που επιδιώκει πάντα ειρηνικές εξελίξεις και γι αυτό θέλει να διαπιστώνει μέσα από την ίδια του την πείρα ότι εξαντλούνται οι ειρηνικές μέθοδοι πάλης οπότε τότε, και μόνο τότε, θα χρησιμοποιήσει βία, ενώ ποτέ δεν θα δείχνει ευχαρίστηση από αυτήν και πάντα θα αποδεικνύει ότι ασκεί βία από άμυνα και όχι επειδή θέλησε να επιτεθεί πρώτος. Ειδικά είναι καταστροφική η αιματηρή βία που θυματοποιεί τους ναζιστές στα μάτια των πιο συντηρητικών μαζών όταν αυτή χρησιμοποιείται σε μια εποχή που το πολιτικό καθεστώς οργανώνει μαζικότατα αντιδραστικά κινήματα (δες μακεδονικό) των οποίων αναθέτει την πολιτική ηγεμονία στην ΧΑ. Να γιατί η δολοφονία των δύο μελών της ΧΑ μετά τη δολοφονία του Π. Φύσσα αδυνάτισε και δεν ενίσχυσε καθόλου το αντιχρυσανγίτικο κίνημα. Ακόμα πιο βαριά τραυμάτισαν αυτό το κίνημα στα μάτια του λαού οι καταστροφές και οι φωτιές στις γειτονιές και στο κέντρο, ενισχύοντας τους ναζιστές οι οποίοι μόλις εμφανίζονται σαν δήθεν εγγυητές της ομαλότητας και της παρουσίας των μικρομεσαίων, β) όταν εμφανίζεται σαν λύση για το ναζιστικό πρόβλημα η βία των «επαναστατικών» μειοψηφιών, τότε καλύπτονται εντελώς τα κοινοβουλευτικά κόμματα που θέλουν νόμιμους τους ναζιστές και έτσι νομιμοποιούν και τη σύμφυτη με το ναζισμό τρομοκρατική,

ρατσιστική βία τους.

Γι' αυτούς τους λόγους το σύνθημα της Α.Π για αντιναζιστική πάλη με κέντρο το σύνθημα «Εκτός νόμου η ΧΑ», το οποίο χτυπάει στο κέντρο το πολιτικό σύστημα

που προωθεί τη ναζιστική συμμορία και την καλύπτει, έχει αρχίσει να προκαλεί προβληματισμούς. Αυτό φάνηκε από το γεγονός ότι μόνο ένα τμήμα της διαδήλωσης φώναζε το σύνθημα «ούτε με δικαστές, ούτε με τους νόμους, τους ναζί τσακίζουμε στους δρόμους» το οποίο ήταν η απάντηση στο «Εκτός νόμου» της Α. Πρωτοβουλίας. Το συγκεκριμένο σύνθημα της διαδήλωσης αναλύεται

με περισσότερα λόγια στην προκήρυξη της «Αντιφασιστικής Συνέλευσης Πειραιά» όπου αναφέρεται ότι «Ο φασισμός θα τσακιστεί στους δρόμους και τις συνειδήσεις ή δεν θα τσακιστεί καθόλου. Κάθε θεσμική, δικαστική και μηντιακή παραπλάνηση απλά καθυστερεί την οριστική μας νίκη». Αυτή είναι πραγματικά

Συνέχεια στη σελ. 12

ΑΦΙΣΣΑ ΤΗΣ ΑΝΤΙΝΑΖΙΣΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΗΘΙΚΗ ΝΟΜΙΜΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΝΑΖΙΣΤΩΝ ΤΗΣ Χ.Α. ΣΤΟ ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΚΕΡΑΤΣΙΝΙΟΥ ΚΑΛΕΙ ΤΟΝ ΥΠΟΔΙΚΟ ΛΑΓΟ ΣΑΝ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟ ΤΗΣ ΧΑ ΣΕ ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ, Η ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΟΣ ΚΕΡΑΤΣΙΝΙΟΥ ΣΤΕΚΕΤΑΙ ΔΙΠΛΑ ΤΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΜΕ ΕΠΙΚΕΦΑΛΗΣ ΤΟΝ ΔΗΜΑΡΧΟ ΒΡΕΤΤΑΚΟ ΚΑΛΥΠΤΕΙ ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ

Στις 14/1/2018 έγινε μια εκδήλωση κοπής πρωτοχρονιάτικης πίτας στο Δημοτικό Πολιτιστικό Κέντρο του Κερατσινίου «Αντώνης Σαμαράκης». Αυτήν την είχε διοργανώσει ο κερατσινιώτικος Σύλλογος Ακρωτηριανών Θήρας που κάνει μαθήματα χορού κύρια σε μικρά παιδιά. Ο σύλλογος αυτός είχε καλέσει στην εκδήλωση και τον Λαγό σαν βουλευτή-εκπρόσωπο της «Χρυσής Αυγής». Δεν ήταν η πρώτη πρωτοβουλία αυτού του συλλόγου υπέρ της ΧΑ. Την παραμονή της Πρωτοχρονιάς πήγε με αντιπροσωπεία του με επικεφαλής τον Πρόεδρο του ΔΣ για να πουν τα κάλαντα στα γραφεία της ΧΑ στον Πειραιά! Στη συγκέντρωση στο «Αντώνης Σαμαράκης» συμμετείχε και η αντιδήμαρχος Παναγιώτα Περδίκη η οποία φωτογραφήθηκε δίπλα στο Ναζιστή τραμπούκο, ο οποίος ήταν στην πρώτη σειρά σαν επίσημος προσκεκλημένος. Η φωτογραφία αναρτήθηκε από τη ΧΑ στο διαδίκτυο.

Λίγες μέρες μετά την εκδήλωση 7 δημοκράτες δημότες του Κερατσινίου και ταυτόχρονα μέλη της Αντιναζιστικής Πρωτοβουλίας κατέβασαν κείμενο ψηφίσματος στη συνεδρίαση του δημοτικού συμβουλίου στο οποίο καταδικάζονταν η πρόσκληση που έκανε ο συγκεκριμένος σύλλογος στους ναζιστές καθώς και η νομιμοποίηση αυτής της πρόσκλησης από την αντιδήμαρχο με την παρουσία της δίπλα στον αρχιτραμπούκο. Παρά τις αρχικές τοποθετήσεις κάποιων ελάχιστων συμβούλων υπέρ του ψηφίσματος ο δήμαρχος Βρεττάκος έκανε μια λυσσαλέα, προσβλητική και με αυταρχικό ύφος επίθεση στο ψήφισμα και στους δημότες που το έβαλαν, αρνήθηκε κάθε καταδίκη

της πρόσκλησης στη ΧΑ από το συγκεκριμένο σύλλογο και κάθε κριτική στη στάση της αντιδήμαρχου και σε αντιπαράθεση πέρασε από το Δημοτικό Συμβούλιο ένα ψήφισμα που επαναλάμβανε μια παλιότερη γενικόλογη καταδίκη της ΧΑ χωρίς οποιαδήποτε αναφορά στο συγκεκριμένο γεγονός.

Πα να δικαιολογήσει τη στάση του ο δήμαρχος επικαλέστηκε με στόμφο την αντιφασιστική δράση του ίδιου, του Δήμου και της αντιδήμαρχου. Όμως ο αντιφασισμός δεν είναι ένα ακίνητο που δίνει αιώνιο νοίκι. Είναι μάχη όλη την ώρα και μέχρι την τελευταία πνοή του κάθε ανθρώπου, μια μάχη που μπορεί και να χαθεί ή ακόμα και ξεδιάντροπα να προδοθεί όπως ήδη με τέτοια ωμότητα απέδειξε η περίπτωση του αποστάτη της δημοκρατίας Μίκης Θεοδωράκη.

Εμείς καταλαβαίνουμε ότι με τη συγκεκριμένη στάση του και με ευθύνη όλων των δημοτικών παρατάξεων που σύρθηκαν πίσω από τον Δήμαρχο Βρεττάκο, ο Δήμος αντικειμενικά άνοιξε το δρόμο για την ηθική νομιμοποίηση της παρουσίας των εκπροσώπων των ναζιστών σε εκδηλώσεις που γίνονται στον Δήμο. Αυτή η ηθική νομιμοποίηση όχι μόνο έρχεται να ενισχύσει τη διακομματικά αποδεκτή θεσμική νομιμοποίηση των ναζί αλλά γίνεται ιδιαίτερα ανησυχητική σήμερα επειδή συνδυάζεται με μια σειρά άλλα γεγονότα, όπως είναι:

1) η αναβίωση του πιο μαύρου σοβινισμού με όχημα το μακεδονικό η οποία παρέχει στους ναζί της ΧΑ ένα μαζικό έδαφος για την ενδυνάμωσή τους μέσα στις πολιτικά πιο συντηρητικές μάζες, αλλά κυρίως μέσα στο στρατιωτικό, αστυνομικό και εκκλησιαστικό κράτος και παρακράτος

2) η πολιτική περιθωριοποίηση και αποσιώπηση της δίκης των δολοφόνων της ΧΑ που διεξάγεται -με αυτούς ελεύθερους και αποθρασυμένους όσο ποτέ- ερήμην της κοινής γνώμης με ευθύνη όλου του επίσημου πολιτικού κόσμου και των ΜΜΕ.

3) η αυξανόμενη μαζική στρατολόγηση ανέργων του Πειραιά από τη ΧΑ μέσα από το επίσης νομιμοποιημένο ανοιχτά ρατσιστικό συνδικάτο τους στη Ζώνη Περάματος και μέσα από τον ισχυρό ρόλο τους στις αποβάθρες φορτοεκφόρτωσης, δηλαδή στους δύο χώρους δουλειάς που ελέγχονται από το κινέζικο φασιστικό κράτος (ΚΟΣΚΟ).

Αν δεν υπάρξει σαφής και ανοιχτή θεσμική αποδοκιμασία της πρόσκλησης-πρόκλησης των ναζι-δολοφόνων στο «Αντώνης Σαμαράκης», όποια αντιναζιστική οργή και να εκφράζει κατ'ιδίαν ο οποιοσδήποτε, ανοίγει ο δρόμος για να νομιμοποιηθούν ηθικά οι ναζιστές και μάλιστα σαν παράγοντες πολιτισμού στην πόλη όπου αυτοί δολοφόνησαν το αγαπημένο της παιδί Παύλο Φύσσα. Αν μια τέτοια πρόσκληση-πρόκληση δεν καταδικαστεί επίσημα και ανοιχτά στο Κερατσίνι τι θα γίνει στην υπόλοιπη Ελλάδα;

Αθήνα 08/02/2018

ΑΝΤΙΝΑΖΙΣΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ

Γραφείο: Χαλκοκονδύλη 55, Αθήνα, Τηλ-Φαξ: 210-5282553, www.anthnazi.gr, info@anthnazi.gr

ΕΙΡΗΝΗ ΜΕ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ ΣΤΟ ΑΙΓΑΙΟ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

Συνέχεια από τη σελ. 1

ΥΡΓ. Έτσι προτίμησε να πάρει την άδεια από τη Ρωσία να επιτεθεί στο PKK-ΥΡΓ. Και η Ρωσία της έδωσε την άδεια, πουλώντας τους εγκαθέτους της του PKK-ΥΡΓ, μόνο για ένα λόγο, για να βρεθεί αντιμέτωπη η Τουρκία του Ερντογάν με τις ΗΠΑ. Αυτές υποσχέθηκαν ότι δεν θα αντιδράσουν στο Αφρίν (όπου ήδη έβγαλε καταγγελία η ΕΕ κατά της Τουρκίας), αλλά έχουν πει ότι θα αντιδράσουν αν η Τουρκία επιτεθεί στη Μανμπίζ που βρίσκεται ανατολικότερα και στην οποία οι ΗΠΑ έχουν βάσεις.

Ενώ με εργαλείο το PKK-ΥΡΓ η ρώσικη διπλωματία κάνει την πιο θερμή στρατιωτικά προβοκάτσια της στον Ερντογάν για να τον σπρώξει να έρθει σε ρήξη με τη Δύση, **την πολιτικά πιο σημαντική προβοκάτσια της, που μπορεί και να φτάσει και σε μια σχετικά περιορισμένη στρατιωτική εμπλοκή στο Αιγαίο, την οργανώνει μέσω των υποτακτικών της πολιτικών ηγεσιών της Ελλάδας και της Κύπρου.** Μέσω αυτών των ηγεσιών η ρώσικη διπλωματία συντονίζει το δευτερεύον αντιτουρκικό μέτωπο Ελλάδας-Κύπρου-Ισραήλ-Αιγύπτου και κυρίως οξύνει, αν μπορεί μέχρι την πλήρη ρήξη, τις σχέσεις της ΕΕ των Μέρκελ, Κουρτς, Γιουνκέρ, Μογκερίνι, Πέπε Γκρίλο και Σαλβίνι, και κυρίως των ΗΠΑ του Τραμπ, με την ερντογανική Τουρκία.

Αυτό δηλαδή που φαίνεται στην ελληνική αστική τάξη και από εκεί σε όλα τα ΜΜΕ, οπότε και στον ελληνικό λαό, σαν μια θανάσιμη απειλή που προέρχεται από την Τουρκία, είναι στην πραγματικότητα μια προσπάθεια της ρωσόφιλης ελληνικής πολιτικής ηγεσίας να προβοκάρει την Τουρκία αξιοποιώντας όλες τις παλιές αμαρτίες του τουρκικού σοβινισμού τόσο στην Κύπρο όσο και στο Αιγαίο, αλλά και τις νέες πιέσεις που ασκούν στον Ερντογάν από δύο πλευρές οι εθνικιστές της Τουρκίας, κυρίως οι ρωσόφιλοι. Η μία πλευρά είναι αυτή του ανοιχτού εχθρού του Ερντογάν, του φιλοευρωπαίου και κεμαλικού στη μορφή, αλλά ρωσόφιλου στην ουσία αρχηγού της αντιπολίτευσης Κιλιντζάρου (του Ρεπουμπλικανικού Λαϊκού Κόμματος), ο οποίος είναι εκείνος που προβοκατόρικα σπρώχνει τον Ερντογάν σε επιθετικές κινήσεις στο Αιγαίο (http://www.enikonomia.gr/timeliness/180900_express-i-tourkia-apeilei-na-eisvallei-stin-ellada-empristikes-di.html) ενώ στρατηγικά τον πιέζει για ενότητα με τον Άσαντ, το Ιράν και το Ιράκ κόντρα στη Δύση (www.dailysabah.com/diplomacy/2018/02/20/get-rid-of-influence-of-us-russia-establish-dialogue-with-regional-actors-chp-leaders-says). Η άλλη πλευρά είναι αυτή του Εθνικιστικού κόμματος του Μπαχτσελί (ΜΗΡ), στο μόνο σύμμαχο στον οποίο στηρίζεται ο απομονωμένος από τους δυτικούς Ερντογάν για να μείνει στην εξουσία. Είναι για χάρη των οπαδών του Μπαχτσελί που ο Ερντογάν χρησιμοποιεί την επιθετική ρητορεία περί της ιστορικής υπεροχής του τουρκικού στρατού απέναντι στον ελληνικό, ενώ είναι αυτούς τους δύο, τους Κιλιντζάρου και Μπαχτσελί, που προσπαθεί να υπερκεράσει σε εθνοσοβινιστική δημαγωγία μιλώντας κάθε τόσο για «σύννορα της καρδιάς» κόντρα στα σύννορα της Λωζάννης τα οποία ωστόσο τόσο επίσημα όσο και πρακτικά δεν αμφισβητεί.

Διαπιστώνουμε ότι αυτός ο εθνικιστικός κατήφορος του Ερντογάν εκδηλώθηκε τα τελευταία δύο χρόνια, ενώ και στο κουρδικό και στα ελληνοτουρκικά ο ίδιος και το κόμμα του είχαν ακολουθήσει τα προηγούμενα χρόνια μια σε γενικές γραμμές ειρηνόφιλη πολιτική. Η αλλαγή της στάσης του οφείλεται στην κύρια πλευρά της, στην αλλαγή που έγινε στη στάση του PKK, της Ελλάδας και της Κύπρου απέναντι στην Τουρκία όταν η πολιτική του Ερντογάν άρχισε να έρχεται σε σύγκρουση με τη ρώσικη πολιτική στη Συρία και στην Αίγυπτο. Τότε άρχισε και η επίθεση από τον Γκιουλέν και τον Κιλιντζάρου στην πλατεία Ταξίμ και κορυφώθηκε στο φασιστικό πραξικόπημα των γκιουλενιστών το 2016. Τότε κλιμακώθηκε και η επίθεση εναντίον του από ΕΕ και ΗΠΑ, οπότε η διπλωματική του απομόνωση μεταφράστηκε σε πολιτική του απομόνωση στο εσωτερικό. Έτσι έγινε όμηρος των εθνικιστών στο εσωτερικό, και όμηρος της Ρωσίας στο

εξωτερικό, οπότε η θέση του επιδεινώθηκε.

Το ότι η διπλωματική απομόνωση του Ερντογάν άρχισε από τη Ρωσία για την υποστήριξή του στη συριακή αντίσταση καθώς και την καταγγελία του στον πραξικόπημα Σίσι της Αιγύπτου, ενώ την ίδια ώρα οι αμερικάνοι και ευρωπαίοι φιλελεύθεροι κάτω από την καθοδήγηση των ρωσόφιλων Ομπάμα, Μέρκελ, Γιουνκέρ και Σία όχι μόνο δεν τον υποστήριζαν απέναντι στα ρώσικα πλήγματα, αλλά υποστήριζαν στην πράξη τους γκιουλενικούς φασίστες πραξικοπηματίες, που ήταν στην πραγματικότητα ρωσόφιλοι ευρασιατιστές, («Η Ταξίμ ήταν τελικά πιο κοντά στην Ταχρίρ», 29/7/2013, <http://www.oakke.gr/global/2013-02-16-19-25-28/2013-02-16-19-25-54/item/224->) δείχνει ποιοι ήταν οι φταίχτες για την κατοπινή του εξέλιξη. Αυτή η βαθιά αντιδημοκρατική, εντελώς περιφρονητική για την ηρωική αιματηρή αντίσταση του τουρκικού λαού στήριξη από τους δυτικούς ιμπεριαλιστές στους πραξικοπηματίες, ιδιαίτερα από τις ΗΠΑ των ρωσόφιλων Ομπάμα και Τραμπ, έπεισε το κόμμα του Ερντογάν ότι ο γκιουλενικός φασισμός υποκινήθηκε από τη Δύση. Εξαιτίας αυτής της λαθεμένης ανάλυσης του ΑΚΡ για την πραγματική πηγή του πραξικοπήματος ο Ερντογάν στράφηκε από ένα σημείο και πέρα ενάντια και σε δημοκράτες φιλοευρωπαίους της Τουρκίας που ήταν αντιγκιουλενιστές, και έτσι μετέτρεψε σε αυτοεπιβεβαιούμενη προφητεία την τουλάχιστον αρχικά άδικη κατηγορία ότι είναι ένας πούτινικού τύπου φασίστας.

Δεν ήθελε λοιπόν πολύ περισσότερα για να πειστεί το ΑΚΡ και η πλειοψηφία της τουρκικής κοινής γνώμης ότι η Δύση και όχι η Ρωσία είναι ο κύριος εχθρός της και να αποδεχτεί την κατ'αρχήν συμμαχία με τη δεύτερη. Από εκεί και πέρα η δουλειά των κούρδων και των ελλήνων πρακτόρων της πούτινικής Ρωσίας ήταν να οξύνουν παραπέρα τις σχέσεις της Δύσης με την ερντογανική Τουρκία στο Κουρδικό, στο Αιγαίο και στην Κύπρο. Ήδη ο Ερντογάν έκανε προχθές ένα πολύ μεγάλο βήμα στη συμμαχία του με τη Ρωσία, μιλώντας για τον τρίτο παγκόσμιο πόλεμο που ετοιμάζουν οι ΗΠΑ περικυκλώνοντας τάχα τη Ρωσία μέσω της Συρίας! Ο Ερντογάν δεν είναι ο προλετάριος Στάλιν που κάνει μια τακτική ανακωχή με τον Χίτλερ το 1940 όταν οι δυτικοί ιμπεριαλιστές τον άφησαν μόνο απέναντί του ποδοπατώντας το αντιφασιστικό μέτωπο που τους πρότεινε επί χρόνια. Ο Ερντογάν είναι ένας αστός που κοιτάει να επιζήσει και ταυτόχρονα να αρπάξει ό,τι μπορεί από όπου μπορεί. Σαν τέτοιος δεν έχει κανένα πάθος για τη δημοκρατία, και οπωσδήποτε θα πρέπει να αντιμετωπιστεί σαν φασίστας αν τελικά προσχωρήσει στο νεοχιτλερικό άξονα. Όμως πρώτον πρέπει να μην εξωθηθεί σε αυτό, και δεύτερον αν αυτό συμβεί δεν θα πρέπει να ξεχάσουμε ποτέ ότι την πιο μεγάλη ευθύνη θα την έχουν οι δυτικοί ιμπεριαλιστές που τον έσπρωξαν σε μια τέτοια εξαχρείωση.

Αυτό είναι το παγκόσμιο πλαίσιο για να καταλάβει κανείς ποιο είναι το διπλωματικό παιχνίδι που παίζεται τόσο στα Ίμια όσο και στα υδρογονανθρακικά υποθαλάσσια οικόπεδα της Κύπρου. Από την πιο στενή σκοπιά, αυτή των ελληνοτουρκικών αντιθέσεων, το βασικό είναι ότι εκεί χάσκουν κακοφορμισμένες παλιές πληγές που οφείλονται και στον ελληνικό και στον τουρκικό σοβινισμό, οι οποίες ενώ μένανε για χρόνια κοιμισμένες ή μισοκοιμισμένες ερεθίζονται και ξυπνάνε ξανά. Στα τελευταία χρόνια αυτός που τις ερέθισε, τις ξύπνησε («ΠΑΛΙ ΙΜΙΑ ή η εμπλοκή της Ελλάδας στις ευρωπαϊκές αντιθέσεις», 21/3/2017, <http://www.oakke.gr/global/2013-02-16-19-25-28/item/792->) και συνεχίζει ακόμα πρώτος να τις τροφοδοτεί δεν ήταν τόσο ο τουρκικός σοβινισμός όσο είναι οι ρωσόφιλοι που κυβερνούν στην Ελλάδα και στην Κύπρο. Και το κάνουν αυτό τόσο πολύ, όσο χρειάζεται για να έρθει η Τουρκία σε σύγκρουση και ρήξη με τη Δύση ώστε να προσχωρήσει για τα καλά στο ρωσοκινεζικό νεοναζιστικό άξονα, αλλά και τόσο λίγο ώστε να μην υπάρξει μια ολόπλευρη αναμέτρηση της Τουρκίας με μια Ελλάδα η οποία είναι ήδη ο πιο στενός σύμμαχος της Ρωσίας μέσα στην Ευρώπη. Γι' αυτό το λόγο άλλωστε βλέπει κανείς δύο ταυτόχρονες τακτικές μέσα στην ελληνική πολιτική εξουσία

απέναντι στην Τουρκία: Τη σκληρή τακτική που έχει στόχο να οξύνει στο έπακρο, ακόμα και μέχρι ενός θερμού επεισοδίου, την ελληνοτουρκική αντίθεση και μετά να καλεστεί η ΕΕ και το ΝΑΤΟ σε βοήθεια εναντίον της Τουρκίας (Καμμένος- Παυλόπουλος), και τη μαλακή τακτική που έχει σα στόχο να ελέγχει αυτήν την αντίθεση (Τσίπρας-Κουβέλης-Κατρούγκαλος) ώστε να μην φτάσουν σε μια γενικευμένη πολεμική ρήξη. Μπορεί κανείς να προσέξει ότι οι «κακοί» Καμμένος-Παυλόπουλος σαν δεξιοί εμφανίζονται σαν πιο φιλοδυτικοί, ώστε η Τουρκία να βλέπει στην οξύτητα τη Δύση, ενώ οι «μαλακοί» Τσίπρας-Κουβέλης-Κατρούγκαλος σέρνουν πίσω τους σαν «αριστεροί» την παράδοση του αντιδυτικισμού και της ρωσοφιλίας οπότε επιβεβαιώνουν την εικόνα της ειρηνόφιλης Ρωσίας.

Αυτές τις δύο τακτικές τις βλέπει κανείς ιδιαίτερα όσο ο Ερντογάν ρωσοποιείται και είναι πιο εμφανής σήμερα στο ζήτημα των δύο ελλήνων στρατιωτικών που κρατούνται στην Τουρκία.

Τι εννοούμε όταν λέμε ότι τις παλιές πληγές τις ξύνουν αυτή την εποχή ιδιαίτερα οι ρωσόφιλοι που κυβερνούν την Ελλάδα. Εννοούμε ότι τόσο στο Αιγαίο όσο και στην Κύπρο υπάρχει ένα στάτους κβο που είναι μεν φορτωμένο με παλιά βία, αδικία και εντάσεις από τη συνεχιζόμενη σύγκρουση των δύο σοβινισμών που τις τελευταίες δεκαετίες υποκινείται και στις δύο χώρες από τους φίλους της ρωσικής υπερδύναμης, αλλά δεν παύει να είναι μια κατάσταση σχετικής ισορροπίας. Όποια από τις δύο χώρες διαταράσσει κάθε φορά αυτό το στάτους κβο, δηλαδή αυτή την ασταθή ισορροπία, έχει τις κύριες ευθύνες κλιμάκωσης της έντασης.

Και για να γίνουμε πιο σαφείς στο τι εννοούμε ως έρθουμε στα δύο βασικά σημεία έντασης αυτό στα Ίμια και εκείνο στην Κύπρο.

ΟΙ ΡΩΣΟΦΙΛΟΙ ΚΥΡΙΩΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ ΟΙ ΚΥΡΙΟΙ ΥΠΟΚΙΝΗΤΕΣ ΤΗΣ ΕΝΤΑΣΗΣ ΣΤΟ ΑΙΓΑΙΟ

Στα Ίμια το δίκιο ως προς την κυριότητα των βραχονησίδων είναι με την Ελλάδα. Οι δύο βραχονησίδες ανήκουν αναμφισβήτητα στην Ελλάδα. Όμως πριν προβάλλει η Τουρκία την αναθεωρητική της απαίτηση που στηρίζεται σε μια τυπικότητα σχετικά με την ελληνο-ιταλική συνθήκη του 1932- ότι τα Ίμια είναι δικά της, είχε προχωρήσει η Ελλάδα σε μια αναθεωρητική αλλαγή με την κυβέρνηση Σημίτη η οποία αποφάσισε να εποικίσει με μόνιμους κατοίκους μερικές βραχονησίδες ώστε να τις μετατρέψει σε νησιά οπότε να τις προικίσει με ΑΟΖ (Ζώνη εκμετάλλευσης) και υφαλοκρηπίδα στερώντας αντίστοιχο θαλάσσιο χώρο από την Τουρκία. Τότε, όπως κάνει συνήθως, ο τουρκικός σοβινισμός υποκινήθηκε κι αυτός πάντα από τις φιλορωσικές δυνάμεις, απάντησε στον ελληνικό όχι με έναν δίκαιο και πολιτικό τρόπο, αλλά με μια δικιά του, ακόμα πιο ωμή εδαφική αναθεώρηση, αμφισβητώντας την ελληνικότητα των Ίμιων και άλλων βραχονησίδων (δες στο πιο πάνω <http://www.oakke.gr/global/2013-02-16-19-25-28/item/792->).

Έτσι φτάσαμε στην πολεμική κρίση των Ίμιων το 1996. Εκεί τη σύγκρουση την πάγωσε για 20 χρόνια μια άτυπη συμφωνία που έγινε στο χείλος της σύρραξης ανάμεσα στις δύο χώρες που συνοψιζόταν στη φράση «όχι σημαίες, όχι πλοία, όχι στρατός», δηλαδή καμιά από τις δύο χώρες δεν θα προσέγγιζε τα Ίμια και δεν θα ασκούσε οποιαδήποτε κυριαρχικά δικαιώματα πάνω σε αυτά. Αυτή ήταν στη ουσία μια συμφωνία για μη παράπέρα όξυνση των ανταγωνισμών γενικότερα στο ζήτημα των βραχονησίδων του Αιγαίου και έμεινε ουσιαστικά σε ισχύ μέχρι τις 9 Γενάρη του 2017. Τότε ανακοινώθηκε στα ψιλά του έντυπου και ηλεκτρονικού Τύπου ότι η Γενική Γραμματεία Αιγαίου, δηλαδή η κυβέρνηση Τσίπρα, «δείχνει ιδιαίτερο ενδιαφέρον και καταβάλλει σοβαρές προσπάθειες για την προοπτική κατοίκησης 28 μικρών νησιών του Αιγαίου, με στόχο τα νησιά αυτά να αποκτήσουν οικονομική δραστηριότητα για εθνικούς κυρίως λόγους» (στην ίδια παραπάνω ανάρτηση της ΟΑΚΚΕ). Η

δήλωση αυτή έγινε σε έγγραφη απάντηση στη Βουλή του αρμόδιου υφυπουργού Νεκτάριου Σαντορινιού σε μια ερώτηση που είχε καταθέσει ο βουλευτής της «Χρυσής Αυγής» Νίκος Κούζηλος, με την οποία ζητούσε να ενημερωθεί αν υπάρχει σχεδιασμός για την κατοίκηση μικρών νησιών και βραχονησίδων! Αυτός ο συντονισμός Κυβέρνησης-Ναζί δεν ήρθε σε μια τυχαία στιγμή, αλλά έγινε μόλις ο Ερντογάν απομονωμένος από την ΕΕ και το ΝΑΤΟ παρά την αντίστασή του στο φασιστικό πραξικόπημα Γκιουλέν, και ουσιαστικά εξαιτίας αυτής της αντίστασης, άρχισε να ξαναπλησιάζει τη Μόσχα. Χρειάζονταν ένα σπρώξιμο παραπέρα από την υποτιθέμενη ευρωπαϊκή και νατοϊκή Ελλάδα για να γίνει αυτό το πλίσσισμα πιο αποφασιστικό.

Η Τουρκία αντέδρασε στην πρόκληση της κυβέρνησης Τσίπρα με το γνωστό από το παρελθόν τρόπο: έριξε έμπρακτα λάδι στη φωτιά. Έστειλε τον αρχηγό της του ΓΕΕΘΑ να κάνει μια βόλτα στα Ίμια και έβαλε και τις κάμερες να τραβήξουν τα σχετικά πλάνα και ξαναέθεσε θέμα «γκρίζων», δηλαδή μη ελληνικών βραχονησίδων. Αμέσως βέβαια η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ δεν έχασε την ευκαιρία και κλιμάκωσε με τον Καμμένο που πήγε και έριξε στεφάνι για τους 3 Έλληνες νεκρούς εκείνης της κρίσης από ελικόπτερο δίπλα στα Ίμια παραβιάζοντας με πλάγιο πλιν σαφή τρόπο τη συμφωνία του 1996. Αυτό το πλίσσισμα στα Ίμια όσο μπορεί πιο κοντά για να καταθέσει στεφάνι το κάνει κάθε χρονιά ο Καμμένος και προκαλεί κάθε φορά μια ένταση.

Είναι επίσης χαρακτηριστικό ότι από εκείνη τη στιγμή και πέρα ως τα σήμερα την πρωτοβουλία της όξυνσης με την Ελλάδα από την πλευρά της Τουρκίας μέσω του ερεθισμού του τούρκικου σοβινισμού ώστε να αυξηθεί η πίεση στον Ερντογάν για να γίνει πιο επιθετικός απέναντι στην Ελλάδα, την έχει ο ρωσόφιλος ψευτοκεμαλιστής Κιλιντζάρογλου.

Μέσα σε αυτή τη λογική των πραγμάτων δεν μπορούμε να αποκλείσουμε ότι θα υπάρξουν ένα ή και περισσότερα θερμά επεισόδια σε αυτή την περίοδο. Σε μια τέτοια περίπτωση πέρα από τις ανθρώπινες ζωές που θα χαθούν, το μεγαλύτερο πλήγμα που θα υποστεί η χώρα μας θα είναι στην τελευταία ανάσα της τσακισμένης παραγωγής και στο τελευταίο αποκούμπι των εκατομμυρίων ανέργων και μισοανέργων: στον τουρισμό. Ήδη ο εμπρηστής Καμμένος έδωσε συνέντευξη στο γαλλικό τύπο όπου ανακοίνωσε, ακριβώς μπροστά στην τουριστική περίοδο ότι υπάρχει άμεσος κίνδυνος θερμού επεισοδίου στο Αιγαίο ενώ τόνισε ότι μια τέτοια αντιπαράθεση δεν θα είναι μεταξύ Ελλάδας-Τουρκίας, αλλά μεταξύ όλης της ΕΕ και της Τουρκίας. Εκείνο που ήθελε να πετύχει ο Καμμένος ήταν να δυναμώσει και στη Γαλλία την αντιτουρκική γραμμή, επειδή αυτή είναι η τελευταία από τις μεγάλες χώρες της ΕΕ, - με την εξαίρεση της υπ' ατμών Αγγλίας που κάτι νιώθει από ρώσικο νεοχιτλερικό κίνδυνο- που προσπαθεί να διατηρήσει κανάλια συνεννόησης με τον Ερντογάν στο κουρδικό κόντρα στη γερμανική γραμμή. Ταυτόχρονα, με αυτές τις δηλώσεις εκβίαζε τη Γαλλία καλώντας την να πάρει θέση «σπεύστε στο πλευρό μας και αναχαιτίστε την Τουρκία, αλλιώς εσείς και όλη η ΕΕ θα μπει σε περιπέτειες». Στο ανάλογο μοτίβο είχε μιλήσει πριν λίγο και ο καραμανλικός πρόεδρος Παυλόπουλος απειλώντας τον Ερντογάν ότι βάζοντάς τα με την Ελλάδα τα βάζει με την Ευρώπη αλλά και το ΝΑΤΟ. Αυτήν την πολιτική της όξυνσης των ευρω-τουρκικών και των ΝΑΤΟ-τουρκικών σχέσεων (που ήδη έχουν παροξυνθεί στο κουρδικό και χειροτερεύουν και στην Κύπρο και στο Αιγαίο) που προωθούν οι ρωσόφιλοι της Ελλάδας (δες Κυβέρνηση-«Χρυσή Αυγή»-ψευτοΚΚΕ) πρέπει ο ελληνικός λαός και ιδιαίτερα οι άνεργοι να την καταγγείλουν ακόμα και όταν είναι καλυμμένη σαν αμυντική κίνηση όπως έγινε στο επεισόδιο με τον εμβολισμό του πλοίου «Γαύδος» του λιμενικού από την τούρκικη ακταιωρό στα Ίμια.

Στο επεισόδιο αυτό πρέπει να προσέξουμε κάτι σημαντικό ότι δηλαδή το ελληνικό πλοίο σύμφωνα με την σχετική ανακοίνωση του λιμενικού εμβολίστηκε από την τούρκικη ακταιωρό (<http://www.naftemporiki.gr/story/1320512/i-anakoynosi-tou-limenikou-gia-to-summaban-sta-imia>) δηλαδή στην πλευρά τους που είναι προς το μέρος της Τουρκίας, που σημαίνει ακριβώς σε αυτήν την περιοχή που η Τουρκία θεωρεί δικιά της οπότε

και κατεξοχήν δικιά της πλευρά προσπέλασης. Βέβαια και αυτή η πλευρά είναι ελληνικά χωρικά ύδατα, αλλά αν η οποιαδήποτε ελληνική κυβέρνηση δεν δέχεται τη συμφωνία παγώματος της άσκησης κυριαρχίας σε αυτά, τότε πρέπει να το κάνει καθαρά και ζάστερα και να πάρει την ευθύνη για ότι ακολουθήσει. Όχι δηλαδή να κάνει πως δέχεται τη συμφωνία και ταυτόχρονα να την υπονομεύει παίζοντας ένα διπλό παιχνίδι και με την Τουρκία και με την Ευρώπη. Το ότι ο Καμμένος προβοκάρει την Τουρκία στο Αιγαίο είναι τόσο καθαρό στα πολιτικά επιτελεία ώστε ο αναπληρωτής εκπρόσωπος της ΝΔ Κυρανάκης έφτασε στο σημείο να τον καταγγέλει ανοιχτά για «προκλητικότητα» και «παιχνίδια» στο Αιγαίο σε συνέντευξη του στην ΕΡΤ (<http://www.documentonews.gr/article/okyranakhs-nd-anti-na-zhthsei-syggnwmlh-zhtaei-kai-ta-resta-video>). Βέβαια κανείς από τη ΝΔ δεν ξαναβγήκε να ισχυριστεί το ίδιο όταν ο Κυρανάκης δέχθηκε τα πυρά της κυβέρνησης και μάλιστα τόσο του Καμμένου όσο και του Τσίπρα.

Είναι λοιπόν φανερό ότι σε κάθε περίπτωση είναι η Ελλάδα που παραβιάζει πρώτη τη συμφωνία του 1996.

Αν η κυβέρνηση Τσίπρα ήθελε να ασκήσει τώρα το δικαίωμα της κυριαρχίας της χώρας στα Ίμια, θα δήλωνε ότι προτίθεται να καταργήσει την άτυπη συμφωνία του 1996, θα δήλωνε ότι θεωρεί σαν κεντρικό θέμα της εξωτερικής της πολιτικής το ότι η Τουρκία εμποδίζει την Ελλάδα να ασκήσει τα κυριαρχικά της δικαιώματα σε τμήμα του εδάφους της, δηλαδή ότι υφίσταται επίθεση, οπότε δεν θα έκανε τιμητικές υποδοχές στο αρχηγό της χώρας που κάνει την επίθεση, θα έβαζε αμέσως βέτο σε κάθε συζήτηση ένταξης της Τουρκίας στην ΕΕ, και θα ετοιμαζόταν πυρετωδώς για πόλεμο.

Αυτή θα ήταν μια λαθεμένη και αχρείαστη πολιτική πόλεμου, αλλά θα είχε βέβαια ένα ελαφρυντικό μόνο αν οι ελληνικές κυβερνήσεις παραιτούνταν ταυτόχρονα από την παραβίαση του στάτους των βραχονησίδων. Όμως τουλάχιστον αυτή θα ήταν μια πολιτική με κάποια αξιοπρέπεια, συνέπεια και σαφήνεια και δεν θάχε καμιά σχέση με τα θρασύδειλα καραγκιοζολίκια του Καμμένου.

Η άλλη πολιτική, που είναι η μόνη σωστή και για τις δύο χώρες και τους λαούς είναι να επιδιώξει η χώρα μας μια συνολική επίλυση των διαφορών στο Αιγαίο, αρχίζοντας από τις βραχονησίδες με σοβαρές συζητήσεις και με την αποφυγή στο μεταξύ κάθε δήλωσης που δυναμιτίζει το κλίμα αυτών των συζητήσεων και κάθε μονόπλευρης έμπρακτης αλλαγής στο στάτους κβο των βραχονησίδων, οπότε με σεβασμό και στην συμφωνία του 1996 ωστόσο αυτή αναθεωρηθεί μέσα από μια νέα συνεννόηση. Τέτοιες προσπάθειες συνολικής επίλυσης των διαφορών με την Τουρκία έχουν γίνει παλιότερα ιδιαίτερα επί κυβέρνησης Σημίτη, όχι από φιλειρηνισμό, αλλά επειδή ο Ερντογάν είχε τότε στενή συμμαχία με τον Γκιουλέν και εκτεταμένη συνεργασία με τη Ρωσία για πρώτη φορά, οπότε δεχόταν τους ύμνους όλης της ελληνικής αστικής τάξης. Τότε είχε φτιαχτεί μια κοινή επιτροπή εμπειρογνομώνων των δύο χωρών που είχε καταλήξει σε κοινά αποδεκτές διευθετήσεις σε όλα τα βασικά σημεία διαφορών στο Αιγαίο, που σκόνταψαν σε μια τελική κυβερνητική υπογραφή. Τέτοιου είδους διευθετήσεις είχε προτείνει η ΟΑΚΚΕ σε αναλύσεις της για το Αιγαίο κιόλας από τα 1987. Αυτή τη δεύτερη πολιτική, που είναι ειρήνης και συνεργασίας θα την ακολουθούσε μια προοδευτική κυβέρνηση.

Αλλά αν συμπεριφερόταν με μια από τις δυο αυτές σαφείς τακτικές η ελληνική πολιτική ηγεσία δεν θα μπορούσε να ικανοποιήσει τη ρώσικη στρατηγική απαίτηση να σπρώχνει την Τουρκία με το ένα χέρι ενάντια στην ΕΕ και στο ΝΑΤΟ και με το άλλο χέρι να κάνει ειρήνη μαζί της στα πλαίσια της απορρόφησής της στη ρώσικη σφαίρα κυριαρχίας στην οποία ανήκει η ίδια. Έτσι ακολουθείται εδώ και χρόνια από τις ελληνικές κυβερνήσεις η τακτική «ούτε πόλεμος ούτε ειρήνη» και έχει σα στόχο να «πλακωθεί» ο γείτονάς μας με τους υποτιθέμενους συμμάχους μας για να στραφεί στον υποτιθέμενο αντίπαλό μας. Αυτήν την τακτική μπορούν να την εφαρμόζουν μόνο πράκτορες και προβοκάτορες και είναι η μόνη εντελώς καταστροφική. Από εκεί απορρέει αυτή η ύπουλη, φαινομενικά αντιφατική γραμμή όπου ο Τσίπρας, ο Κατρούγκαλος και τελευταία ο Κουβέλης παριστάνουν περισσότερο τον ειρηνιστή και ο Καμμένος και

ο καραμανλικός Παυλόπουλος τους αντιτούρκους πολέμαρχους. Αυτή η φαινομενική αντίφαση φαίνεται πιο καθαρά στην υπόθεση των δύο στρατιωτικών του Έβρου.

Αυτή η βρώμικη πολιτική κάλλιστα λοιπόν μπορεί να περιλαμβάνει και ένα ή και περισσότερα θερμά επεισόδια στο Αιγαίο ακριβώς επειδή με αυτά θα πιεστεί πιο πολύ η ΕΕ και ιδιαίτερα οι ΗΠΑ να πάρουν θέση κατά της Τουρκίας. Ωστόσο δεν βλέπουμε σαν πιθανή μια σοβαρή πολεμική σύγκρουση Ελλάδας – Τουρκίας. Κι αυτό όχι γιατί θα μπορούσε να την εμποδίσει το ΝΑΤΟ μιας και ήδη έχει χάσει πολιτικά και ιδεολογικά την Ελλάδα και σε μεγάλο βαθμό έχει χάσει στρατιωτικά και ψυχικά την Τουρκία, αλλά γιατί κατά τη γνώμη μας δεν θέλει καθόλου έναν αληθινό γενικευμένο ελληνοτουρκικό πόλεμο σήμερα η ίδια η Ρωσία. Το λέμε αυτό γιατί σε μια τέτοια περίπτωση θα έπρεπε η τελευταία αναγκαστικά να διαλέξει μια από τις δύο χώρες, από τις οποίες τη μια, την Ελλάδα, την ελέγχει συντριπτικά με ραδιουργίες δεκαετιών ενώ την άλλη, την Τουρκία, τη διεκδικεί με μεγάλη επιτυχία καθώς ήδη την έχει εντάξει σε μια τακτική μεσανατολική συμμαχία με τον εαυτό της και με το Ιράν, ενώ την έχει απομονώσει από την Αίγυπτο, τη Σ. Αραβία και τα Εμιράτα και την έχει φέρει σε τόσο μεγάλη πολιτική σύγκρουση με την ΕΕ και τις ΗΠΑ. Αυτό λοιπόν που βλέπουμε να συμφέρει τη Ρωσία είναι να οξύνει μέσω Ελλάδας και Κύπρου παραπέρα την αντιπαράθεση της ΕΕ και του ΝΑΤΟ με την Τουρκία, δηλαδή να κάνει με την Τουρκία, ότι κάνει με τη Δημοκρατία της Μακεδονίας. Και εκεί η ρώσικη διπλωματία χρησιμοποιεί πάλι τη μεταμφιεσμένη σε ευρωπαϊκή πολιτική ηγεσία της Ελλάδας για να σπρώχνει το ΝΑΤΟ και την ΕΕ στο να πιέζουν τη Δημ. της Μακεδονίας να αλλάξει, όνομα, σύνταγμα, εθνικότητα, γλώσσα και ότι άλλο τερατώδες μπορεί να φανταστεί κανείς. Και το ΝΑΤΟ και η ΕΕ ασκούν πράγματι αυτήν την πίεση εδώ και 26 χρόνια για να μην χάσουν την Ελλάδα, δείχνοντας πόσο ο ιμπεριαλισμός δεν έχει στάλα δημοκρατίας μέσα του, οπότε ο εθνικά μακεδονικός λαός αρχίζει να τους σιχαίνεται και να στρέφεται προς τη Ρωσία. Έτσι αυτή έστειλε προχθές εκεί τον ειδικό σε αυτές τις δουλειές απεσταλμένο του Πούτιν, το νεοναζί Ντούγκιν να πει στους Μακεδόνες καταχειροκροτούμενος, ότι αφού η Δύση τους ξεφτιλίζει ήρθε η ώρα να περάσουν με την Κοινοπολιτεία Ανεξάρτητων Κρατών και την ομόδοξη Ρωσία (<http://www.balkaninsight.com/en/article/kremlin-guru-rouses-anti-western-feeling-in-macedonia-03-05-2018>).

Το αποτέλεσμα αυτής της πολύχρονης διπρόσωπης πολιτικής της Ρωσίας, η οποία χτυπάει πάντα τα θύματα που θέλει να ρουφήξει ντυμένη με τα ρούχα των μεγαλύτερων εχθρών της (δηλαδή χτυπάει και τη Δημοκρατία της Μακεδονίας και την Τουρκία ντυμένη σαν ευρωπαϊκή και νατοϊκή Ελλάδα ή σαν ευρωπαϊκή Κύπρος) είναι οι δύο προδομένες από το ΝΑΤΟ και την ΕΕ χώρες να αγκαλιάζονται (συνάντηση Ιβανόφ-Ερντογάν στις 19 του Φλεβάρη <http://www.lifo.gr/now/world/180955/stin-toyrgkia-o-proedros-tis-pgdm-ivanof-synantisi-metou-erntogan>) και να προσανατολίζονται από κοινού προς τη Μόσχα.

Αλλά δεν είναι μόνο την Ελλάδα και την Κύπρο που τις έχει καταφέρει από τα μέσα η Ρωσία και τις κρατάει μέσα στην Ευρώπη στο ΝΑΤΟ κυρίως για να διαπράττει τα εγκλήματα της στο όνομα αυτών. Το ίδιο κάνει με πολύ λιγότερες θέσεις εξουσίας και σε χώρες σαν τις ΗΠΑ (Ομπάμα-Τραμπ), ή τη Γερμανία (Μέρκελ-Στάινμαγιερ), ή την Αυστρία (Κουρτς), ή εισοδίζοντας με την βοήθεια των παραπάνω κρυμμένων φίλων της σε θεσμούς της ΕΕ (Γιονκέρ, Τουσκ, Μογκερίνι) με τους οποίους ακόμα περισσότερο χτυπάει τα θύματα της Δημ. της Μακεδονίας και Τουρκία. Μάλιστα το χτύπημα ειδικά στην περίπτωση της δεύτερης χρεώνεται εντελώς στις ΗΠΑ και στην Ευρώπη. Ακόμα και όταν χτυπάει την Τουρκία με τους ιστορικά υποτακτικούς της Κούρδους του PKK, η Ρωσία έχει προηγουμένα εξασφαλίσει ώστε αυτοί οι Κούρδοι να έχουν μέσω Ομπάμα και Τραμπ την υποστήριξη των ΗΠΑ, δηλαδή να χτυπάνε την Τουρκία σαν εγκάθετοι των ΗΠΑ την ώρα που το ίδιο το PKK έχει επίσημη αναγνώριση από τη Ρωσία, ενώ οι ΗΠΑ το θεωρούν τρομοκρατικό.

ΕΙΡΗΝΗ ΜΕ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ ΣΤΟ ΑΙΓΑΙΟ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

Συνέχεια από τη σελ. 9

ΤΟ ΠΡΟΒΟΚΑΤΟΡΙΚΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΜΕ ΤΟΥΣ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥΣ ΥΔΡΟΓΟΝΑΝΘΡΑΚΕΣ

Το ανάλογο διπλωματικό παιχνίδι που παίζεται στα Ίμια, αλλά σε πολύ πιο σύνθετη και πολύ πιο διεθνή βάση παίζεται αυτή τη στιγμή και στην Κύπρο με όχημα την εξόρυξη φυσικού αερίου. Εδώ η Κύπρος επικαλείται το τυπικό δημοκρατικό δικαίωμα της να ελέγχει τους φυσικούς της πόρους οπότε και την εξόρυξη φυσικού αερίου στην ΑΟΖ της και αποφάσισε να το ασκήσει καλώντας τις δύο μεγαλύτερες ιμπεριαλιστικές μεσογειακές χώρες Γαλλία και Ιταλία καθώς και την αμερικάνικη υπερδύναμη να τρυπήσουν για υδρογονάνθρακες. Μόνο που εδώ δεν έχουμε να κάνουμε με ένα συνηθισμένο κράτος, αλλά ένα κράτος διαιρεμένο σε δύο εθνότητες που είναι σε αιματηρή σύγκρουση. Το μόνο που έχει μάθει γι αυτή τη σύγκρουση ο ελληνικός λαός είναι ότι οφείλεται στις επεμβάσεις της Τουρκίας και κυρίως στην εισβολή και κατοχή του μισού νησιού από αυτήν το 1974. Η αλήθεια όμως είναι ότι πριν από αυτή την εισβολή και κατοχή υπήρξε η πολύχρονη εθνοεκκαθαριστική επίθεση και οι σφαγές του ελληνικού σοβινισμού ενάντια στην τουρκοκυπριακή μειονότητα και μετά ήρθε η στρατιωτική επέμβαση και η δικτατορία του ελληνικού φασισμού και των τουρκοκύπριων σφαγέων πάνω στο κυπριακό κράτος. Επίσης και στην Κύπρο οι επεμβάσεις του ιμπεριαλισμού έχουν παίξει έναν αποφασιστικό ρόλο στις συγκρούσεις ενώ στα πλαίσια αυτών των επεμβάσεων τις πιο εμπρηστικές τις έχει πραγματοποιήσει ο ρώσικος σοσιαλϊμπεριαλισμός. Αυτός είναι που έσπρωξε την Τουρκία στην εισβολή στην Κύπρο το 1974 («Για τον βρώμικο ρόλο της μπρεζνιεφικής ΕΣΣΔ στην τουρκική εισβολή στην Κύπρο τον Ιούλη του 1974», 3/8/2017, <http://www.oakke.gr/global/2013-02-16-19-26-19/item/846->), πράγμα που επίσης ποτέ ο ελληνικός λαός δεν έμαθε, και αυτός είναι που από τότε έχει υπονομεύσει κάθε διαπραγμάτευση για λύση του κυπριακού ενθαρρύνοντας τον ελληνικό σοβινισμό να μην δεχτεί όχι απλά κάθε λύση αλλά και κάθε προϋπόθεση λύσης. Την τελευταία φορά που το έκανε ήταν στις διαπραγματεύσεις της Κραν Μοντανά, («Κύρια ελληνική η ευθύνη για την κατάρρευση των συνομιλιών στο Κυπριακό», 3/8/2017, <http://www.oakke.gr/global/2013-02-16-19-26-19/item/845>) όπου ο ρωσόδουλος Κοτζιάς έβαλε σαν αρχική προϋπόθεση και σαν όρο για κάθε συμφωνία την εμπιστοσύνη της μειονότητας στην πλειοψηφία, πράγμα όμως που είναι ο τελικός στόχος μιας συμφωνίας. Ή αλλιώς έβαλε σαν αρχικό όρο να πραγματοποιηθεί άμεσα ένας μεσοπρόθεσμος στόχος της συμφωνίας που είναι η αποχώρηση όλου του τουρκικού στρατού καθώς και να καταργηθεί κάθε εργυήση ασφάλειας των τουρκοκυπρίων από το τουρκικό κράτος. Έβαλε δηλαδή το κάρο μπροστά από το άλογο.

Η υπονόμηση αυτής της τελευταίας διαπραγματεύσεως είχε κατά τη γνώμη μας σαν άμεσο, αν και ανομολόγητο στόχο, την υπονόμηση της επίλυσης του μεγάλου ζητήματος της συνεκμετάλλευσής του φυσικού αερίου της κυπριακής ΑΟΖ, που όπως βλέπουμε δεν είναι ένα απλό οικονομικό πρόβλημα αλλά ένα διεθνές πολιτικό πρόβλημα. (Αλλωστε και μια άλλη υπονόμηση συμφωνίας, αυτή του έτσι κι αλλιώς αδιέξοδου σχεδίου Ανάν, είχε σα στόχο να μπει η μισή Κύπρος στην ΕΕ και η άλλη μισή να μείνει απ έξω, που σήμαινε ουσιαστικά η ενδοκυπριακή και η ελληνοτουρκική σύγκρουση να περάσει μέσα στην ίδια την ΕΕ, ενώ η Ρωσία εκτός από έναν ψήφο στην ΕΕ, τον ελληνικό αποσπούσε ένα δεύτερο, τον κυπριακό).

Το φυσικό αέριο της κυπριακής ΑΟΖ ανήκει και στις δύο κοινότητες της Κύπρου και πρέπει να μοιράζεται αναλογικά από σήμερα κιόλας ανάμεσα σε αυτές. Αυτό βέβαια θα ήταν λογικό να ισχύει αν πράγματι η ελληνοκυπριακή πλευρά και η Ελλάδα ήθελαν τη λύση του προβλήματος και όχι τη διαίωσή του προς όφελος των ρωσικών συμφερόντων. Αλλά το κυπριακό κράτος αξιο-

ποιώντας το διπλωματικό του πλεονέκτημα να αναγνωρίζεται σαν ο μοναδικός εκπρόσωπος των δύο εθνότητων του νησιού, ισχυρίζεται ότι δεν έχουν κανένα λόγο οι τουρκοκύπριοι στην αξιοποίηση των κοιτασμάτων και θα τους δώσει το μερτικό τους μόνο όταν θα λυθεί το κυπριακό, που σύμφωνα με τις ως τώρα εκφρασμένες διαθέσεις της ελληνοκυπριακής πλευράς δεν θα λυθεί ποτέ. Οι Τουρκοκύπριοι ζητάνε να φτιαχτεί μια κοινή επιτροπή με την ελληνοκυπριακή κυβέρνηση η οποία από τώρα και από κοινού θα οργανώσει την εξόρυξη και αξιοποίηση των κοιτασμάτων. Αυτή η απαίτηση είναι υπερβολική, γιατί η τουρκοκυπριακή κοινότητα δεν έχει το δικαίωμα ως τώρα να μοιράζεται την ίδια εξουσία με το κυπριακό κράτος, όχι επειδή αποτελεί μια μειοψηφία του πληθυσμού, αλλά επειδή η εισβολή της Τουρκίας το 1974 δεν πρέπει να νομιμοποιηθεί επιτρέποντας **πριν τη λύση του κυπριακού** μια ισότιμη συναπόφαση σε γενικά ζητήματα κυριαρχίας. Αλλά ως τότε είναι και δίκαιο και σωστό και βοηθάει στο να οικοδομηθεί έμπρακτα η εμπιστοσύνη ανάμεσα στις δυο κοινότητες του νησιού, το να συμμετέχουν εκπρόσωποι της τουρκικής κοινότητας στις διαδικασίες της αξιοποίησης των κοιτασμάτων, να επιδιώκεται η συμφωνία μαζί τους από την κυπριακή κυβέρνηση, αν και χωρίς να έχουν δικαίωμα βέτο. Σε κάθε περίπτωση, η κυπριακή κυβέρνηση θα πρέπει να μοιράζει **από τώρα** και με πλήρη διαφάνεια και αναλογικά με τον πληθυσμό τους στις δύο κοινότητες τους πόρους που προκύπτουν από την αξιοποίηση του θαλάσσιου ορυκτού πλούτου. Αλλωστε αυτήν την ανάγκη την είχε παραδεχτεί ο πρόεδρος της Κύπρου Χριστόφιας το 2012 λέγοντας ότι «*ακόμα και αν δεν υπάρξει πολιτική λύση στην ενοποίηση της χώρας-εφόσον η Τουρκία δεν δείξει καλή θέληση- και έχουμε ένα εισόδημα από την εκμετάλλευση του πετρελαίου, θα το χρησιμοποιήσουμε για το κοινό καλό των δύο κοινοτήτων*» (22 Σεπτ. 2012). Αυτή τη θέση την αναίρεσε ο Χριστόφιας αμέσως μετά, αφού πρώτα με αυτήν εξασφάλισε τη διπλωματική καταδίκη της Τουρκίας για την απόφασή της να απαντήσει στις κυπριακές γεωτρήσεις με δικές της γεωτρήσεις στη βόρεια «τουρκοκυπριακή» πλευρά της κυπριακής ΑΟΖ (https://www.prio.org/Global/upload/Cyprus/Publications/Hydrocarbons_Report-ENG.pdf, σελίδα 43).

Ένα μοίρασμα των υδρογονανθράκων θα έδειχνε τις φιλειρηνικές και ενωτικές διαθέσεις της ελληνοκυπριακής πλευράς που θα βοηθούσε όσο τίποτα άλλο τις διαπραγματεύσεις για τη λύση. Αντίθετα είναι εντελώς καταστροφική για μια λύση του Κυπριακού η λογική της κυπριακής ηγεσίας ότι με το να μην δίνει τίποτα τώρα στους τουρκοκύπριους τους υποχρεώνει να είναι τάχα υποχωρητικοί στις διαπραγματεύσεις για τη λύση του Κυπριακού. Δηλαδή συμπεριφέρεται εκβιαστικά σήμερα απέναντι σε μια εθνότητα που αυτοκυβερνάται για να την πείσει ότι αύριο, που θα είναι μια εθνική μειονότητα κάτω από μια αρπακτική πλειονότητα, θα έχει πλήρη ασφάλεια και πολιτική και οικονομική ισότητα. Αλλωστε, το ίδιο επιχείρημα είχε προβάλει και όταν ζητούσε από την ΕΕ να γίνει μέλος της: ότι αυτό θα υποχρέωνε την Τουρκία και τους Τουρκοκύπριους να προχωρήσουν γρηγορότερα σε λύση του Κυπριακού• κάτι που βέβαια δεν έγινε, με κύρια ευθύνη πάλι της Ελλάδας και της εκάστοτε ελληνοκυπριακής ηγεσίας, αφού κάθε φορά υπονόμει με διάφορα προσχήματα όλες τις λύσεις που είχαν προταθεί. Η σημερινή διαχείριση του ζητήματος των υδρογονανθράκων έτσι όπως γίνεται από το κυπριακό κράτος αποτελεί μέτρο οικοδόμησης ανεμπιστοσύνης μεταξύ των δύο εθνότητων της Κύπρου, αλλά και μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας, οπότε και μέτρο εξασφάλισης της μη επίλυσης του κυπριακού. Μάλιστα αυτή η εθνοδιαχαστική διάσταση μεγαλώνει αν κανείς πάρει υπόψη του μια παράμετρο που δεν θα αναπτύξουμε σε αυτό μας εδώ το κείμενο, συγκεκριμένα την πολιτική του ελληνικού κράτους που επιμένει, με την υποστήριξη του κυπριακού, ότι η έκταση της ΑΟΖ που δικαιούται το Καστελόριζο είναι τόσο μεγάλη ώστε να στερεί όλη σχεδόν την ΑΟΖ της Τουρκίας προς το νότο. Μια σχετική απόφαση

του Διεθνούς δικαστηρίου για την ανάλογη διένεξη Ουκρανίας-Ρουμανίας για ένα νησί στον Εύξεινο, δικαιώνει την τουρκική θέση.

Δηλαδή αυτή τη στιγμή η κυπριακή ηγεσία με την υποστήριξη, και ουσιαστικά την καθοδήγηση της ελληνικής ηγεσίας κάνει το αντίθετο από ότι θα έπρεπε για να αποπλίσει πολιτικά τον τουρκικό σοβινισμό, ο οποίος όπως και στο Αιγαίο, δουλεύει πάντα περισσότερο με την λογική της ισχύος και λιγότερο με τις πλευρές του δίκιου που μπορεί να έχει το τουρκικό κράτος σε όλες αυτές τις αντιθέσεις. Αλλά ειδικά στη συγκεκριμένη περίπτωση της ΑΟΖ η επεμβατική πολιτική της Τουρκίας έχει μαζί της όλη την τουρκοκυπριακή κοινότητα, δηλαδή και τις πιο ανεξάρτητες από την Τουρκία πολιτικές τάσεις της, ακριβώς εξαιτίας της πολιτικής αποκλεισμού που ακολουθεί το κυπριακό κράτος απέναντι στους τουρκοκύπριους στο ζήτημα των ενεργειακών πόρων. Αλλωστε για τον ίδιο λόγο και οι χώρες του ΝΑΤΟ και της ΕΕ, ενώ υπερασπίζονται το δικαίωμα της Κυπριακής κυβέρνησης να κάνει γεωτρήσεις και είναι αντίθετες στην τουρκική ναυτική επέμβαση ενάντια σε αυτές, καλούν άλλες λιγότερο και άλλες περισσότερο, τις κυπριακές κυβερνήσεις να φροντίσουν για τη διανομή του υποθαλάσσιου πλούτου της στις δύο κοινότητες. Μόνο η Ρωσία έχει απόφραξη την διχαστική θέση του κυπριακού κράτους, δηλαδή δεν δέχεται καμιά διανομή πριν τη λύση του κυπριακού (στο ίδιο https://www.prio.org/Global/upload/Cyprus/Publications/Hydrocarbons_Report-ENG.pdf, σελίδα 60). Αυτή η ανοιχτή ρώσικη υποστήριξη αρέσει στους ελληνοκύπριους. Όμως όπως πάντα όταν αυτοί παίρνουν δώρα από την αγαπημένη τους ρώσικη υπερδύναμη, πληρώνουν στο τέλος σκληρά γιατί αυτά τα δώρα από τη μια δυναμώνουν τον ελληνικό σοβινισμό και από αντανάκλαση τον τουρκικό, και από την άλλη τους στερούν την ενότητα με τους συμπολίτες τους τουρκοκύπριους με τους οποίους η λαϊκή πλειοψηφία των ελληνοκύπριων μοιράζεται αιώνες κοινής ζωής χαραγμένης από την κοινή ταξική καταπίεση από την ορθόδοξη εκκλησία, και τους έλληνες φοροεισπράκτορες του σουλτάνου.

Από την άλλη μεριά όμως δεν είναι η Ρωσία που κάνει τις γεωτρήσεις, είναι η Ιταλία, η Γαλλία και οι ΗΠΑ στα πετρελαϊκά μονοπώλια των οποίων το κυπριακό κράτος τις έχει αναθέσει, οπότε αυτές τις χώρες βλέπουν απέναντί τους τόσο ο τουρκοκυπριακός όσο και ο τουρκικός λαός, αν όχι στο στρατιωτικό τουλάχιστον στο οικονομικό και πολιτικό επίπεδο. Αυτό σημαίνει ότι όσο θα συνεχίζονται οι γεωτρήσεις στην ΑΟΖ τόσο θα δυναμώνουν στη βόρεια Κύπρο και πιο πολύ στην Τουρκία τα αντιδυτικά αισθήματα την ώρα που δεν θα βλέπουν τη Ρωσία να συγκρούεται άμεσα πουθενά με την Τουρκία παρά μόνο έμμεσα με την υποστήριξη που η πρώτη δίνει στο καθεστώς Άσαντ, τον οποίο όμως δεν αισθάνεται σαν την κεντρική της απειλή η Τουρκία.

Με αυτές τις μεθοδεύσεις λοιπόν τόσο στο Αιγαίο όσο και στην Κύπρο η ρώσικη διπλωματία, αξιοποιώντας τον ελληνικό σοβινισμό και τη στενοκέφαλη ιδιοτέλεια της ελληνοκυπριακής αστικής τάξης, στρέφει την Τουρκία προς το μέρος της. Εννοείται ότι για να πετύχει αυτή τη στροφή αξιοποιεί όπως είπαμε όλα τα ελαττώματα της τουρκικής άρχουσας τάξης, δηλαδή και τον τουρκικό σοβινισμό καθώς και την πάγια πολιτική του τουρκικού κράτους να επιχειρεί να λύνει τις αντιθέσεις με τους γείτονές της με εφαρμογή ισχύος και όχι με μια σε βάθος και σε διάρκεια προσπάθεια να πείσει για τα όποια δίκια της τη διεθνή κοινή γνώμη. Αλλωστε δεν περνάει μια χώρα στον άξονα του φασισμού και του πολέμου χωρίς να έχει κάτι το πολύ άρρωστο μέσα της η άρχουσα τάξη της. Απλά εμείς καταγγέλλουμε με μεγαλύτερη έμφαση την ιμπεριαλιστική υπερδύναμη που κατ'εξοχήν ενισχύει και αξιοποιεί για το όφελός της αυτές τις αρρώστιες κυρίως μέσω της εισοδιστικής τακτικής της που έχει αναγάγει σε επιστήμη, δηλαδή μέσω των διπρόσωπων πρακτόρων και φίλων της σε κάθε χώρα.

ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ

www.oakke.gr

e-mail: info@oakke.gr

Η αστική της τάξη ακολουθεί με ευλάβεια τους πράκτορες του ρώσικου σοσιαλιμπεριαλισμού

Εκείνο που χαρακτηρίζει περισσότερο από κάθε τι άλλο την ελληνική αστική τάξη στο επίπεδο της συνείδησης είναι η στενότητα της πολιτικής της σκέψης, πράγμα που έχει να κάνει σε τελική ανάλυση με το μοναδικά εξαρτημένο από τον ιμπεριαλισμό χαρακτήρα της.

Αυτή η στενότητα φαίνεται πιο έντονα εκεί ακριβώς που θα περίμενε κανείς να είναι μικρότερη, δηλαδή στην εξωτερική πολιτική, και συγκεκριμένα στα λεγόμενα εθνικά θέματα. Στο επίπεδο αυτό η ελληνική αστική τάξη δεν αναζητά το συμφέρον της μελετώντας η ίδια τις παγκόσμιες αντιθέσεις για να ανακαλύψει πως αυτές εξειδικεύονται στην περιοχή της, αλλά ψάχνει να καταλάβει ποιες ακριβώς είναι οι αναλύσεις, οι στρατηγικές και οι διαθέσεις εκείνων των ιμπεριαλιστών στους οποίους έχει αναθέσει σε κάθε εποχή την προστασία της για να δει πως θα μπορέσει να επωφεληθεί από αυτές για να ικανοποιήσει τις στενές τοπικές διεκδικήσεις της, συνήθως άδικες, κυρίως απέναντι στις γειτονικές της χώρες.

Σύμφωνα με τη λογική αυτή το κεντρικό ζήτημα γι αυτήν την

τάξη δεν είναι το πως εξειδικεύονται στην περιοχή οι παγκόσμιοι ανταγωνισμοί, και καθόλου το που βρίσκεται το δίκιο και που το άδικο μέσα σε αυτούς, οπότε το μέλλον των εξελίξεων, αλλά το πως βλέπουν τους γείτονές της οι μεγάλες δυνάμεις και πόσο την παίρνει να τραμπουκίσει σε αυτούς. Η ιδεολογία της είναι η ιδεολογία του θρασυδαιμονισμού που παρέχει με το αζημίωτο τις υπηρεσίες του στον πιο ισχυρό της κάθε εποχής.

Σήμερα η ελληνική αστική τάξη έχει βρει στην κύρια πλευρά τον προστάτη της, στη Ρωσία και ευρύτερα στη στρατηγικά ανερχόμενη ρωσοκινεζική συμμαχία. Λέμε στην κύρια πλευρά γιατί αυτό συμβαίνει στα ηγετικά πολιτικά, οικονομικά και σε ένα βαθμό στρατιωτικά επιτελεία της αστικής τάξης που έχουν σε μεγάλο βαθμό αλωθεί από τους πρά-

κτορες του ρώσικου σοσιαλιμπεριαλισμού, όχι όμως ακόμα στο μεγαλύτερο μέρος του παλιού οικονομικού και πολιτικού κορμού της που ακόμα κοιτάει και προς τη Δύση χωρίς να αντιλαμβάνεται πόσο βαθιά και αλματώδικα συντελείται η πολιτικο-ιδεολογική και οικονομική πρόσδεση της χώρας στον ανατολικό φασιστικό κομμάτι της αστικής τάξης δεν έχει ακόμα συνειδητοποιήσει αυτήν την πρόσδεση οφείλεται στο ότι οι πολιτικοί εκπρόσωποι της ρώσικης στρατηγικής μέσα στην αστική τάξη έχουν εξασφαλίσει την απόλυτη ηγεμονία ακριβώς στα λεγόμενα εθνικά ζητήματα. Εκεί οι πράκτορες της Ρωσίας κάνουν ότι θέλουν αξιοποιώντας ακριβώς αυτόν το στενόμυαλο και θρασυδαίμονο χαρακτήρα όλης της υπόλοιπης, της ας πούμε μη κομραδόρικης αστικής τάξης.

Έτσι οι πράκτορες της Ρωσίας (με τον γενάρχη τους Α. Παπανδρέου και με βασικό πολιτικό εργαλείο τους το ψευτοΚΚΕ) πιάστηκαν από τον αρχαιοπληκτο

μικρομεγαλισμό της αστικής τάξης και της μικροαστικής της συμπλεγματικής διανοήσης και τη σύρανε στη γελοία υστερία του ονόματος μόνο και μόνο για να μην μπει η μικρή γειτονική χώρα στο ΝΑΤΟ. Την ίδια εποχή τη σύρανε στο πλευρό των σέρβων γενοκτόνων και τη λερώσανε πολιτικά με το αίμα των Βόσνιων *αμάχων* που αυτοί σφαγίαζαν, θυμίζοντάς της ότι έχουμε μαζί τους κοινό ορθόδοξο δηλαδή βυζαντινό παρελθόν. Το βασικό είναι ότι πριν από όλα αυτά τη σύρανε πάλι με τον Α. Παπανδρέου αρχίζοντας κιάλας από τα 1960 στην ατέλειωτη βαθιά ρήξη με την Τουρκία για την Κύπρο και μετά στο Αιγαίο και μέσω αυτής της ρήξης τελικά στην αντίστοιχη ενότητα αρχικά με τη μεγαλορώσικη ΕΣΣΔ και μετά με τη Ρωσία την ίδια.

Τώρα σαν ένα τρελαμένο κοπάδι σύσσωμη η κλασική ελληνική αστική τάξη τρέχει για τους εθνικούς στόχους πίσω από τους συριζαίους, που τα ηγετικά στελέχη τους από μικροαστοί κινηματίες

έγιναν - χάρη στο πρακτοριλίκι τους - διοικητές των υπουργείων της, συντονιστές της νέας κομραδόρικης οικονομίας της και αρχηγοί της αστυνομίας και του στρατού της. Δίπλα στους συριζαίους και σαν συνδιαμορφωτές της «εθνικής γραμμής» στέκονται πάντα το τραμπούκικο συνδικαλιστικό κράτος του ψευτοΚΚΕ και το ναζιστικό εγκληματικό παρακράτος της ΧΑ.

Βέβαια τους αληθινούς «εθνικούς» στόχους τους δεν τους αποκαλύπτουν οι πράκτορες, ακριβώς γιατί δεν είναι καθόλου εθνικοί, αλλά στόχοι των νέων ξένων αφεντικών. Αυτό ισχύει στην περίπτωση και των δύο μεγάλων λεγόμενων «εθνικών» μαχών της φάσης: της μάχης για το «όνομα», για την οποία έχουμε εκτεταμένα μιλήσει και γράφουμε και ένα νέο σημείωμα σε ένα άλλο άρθρο της *Νέας Ανατολής*, και κυρίως της μάχης απέναντι στην Τουρκία στα Ίμια και στην Κύπρο που ολοένα και πιο επικίνδυνα οξύνεται.

ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΔΙΩΞΕΙΣ ΜΕ ΠΡΟΣΧΗΜΑ ΤΟ ΣΚΑΝΔΑΛΟ ΝΟΒΑΡΤΙΣ: ΠΡΕΛΟΥΔΙΟ ΤΗΣ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗΣ ΚΟΛΑΣΗΣ ΠΟΥ ΕΤΟΙΜΑΖΕΙ ΤΟ ΡΩΣΙΚΟ ΜΠΛΟΚ

Συνέχεια από τη σελ. 5

των δύο φασιστικών υπερδυνάμεων;

Οι ωμές παρεμβάσεις στη δικαιοσύνη για το κυνήγι αντιπολιτευόμενων πολιτικών στελεχών σημαίνει το πέρασμα της χώρας σε ανοιχτό φασισμό

Το τελευταίο τμήμα του κυρίως κράτους, δηλαδή του κράτους σαν μηχανισμού βίας, που έχει μείνει να αντιστέκεται ακόμα σε ένα μέρος του στους νεοαποικιακούς φασιστικούς μηχανισμούς του ρώσικου μπλοκ ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ-ψευτοΚΚΕ-ΧΑ είναι αυτό της δικαιοσύνης.

Από εκεί προβάλλονται αντιστάσεις σε φασιστικούς νόμους όπως αυτός ενάντια στα ΜΜΕ, ή αυτός της οικονομικής ομηρείας όσων ενοχλούν το καθεστώς μέσα από αναδρομικούς φορολογικούς ελέγχους σε βάθος εικοσαετίας.

Σήμερα ο σοσιαλφασισμός βρίσκεται σε πλήρη επίθεση με την άσκηση μίας πρωτοφανούς ανοιχτής ή καλυμμένης ναζιστικής και σοσιαλφασιστικής πολιτικής βίας.

Η βία αυτή συνδυάζεται με την παράλληλη αποικιοποίηση και οικονομική εξόντωση της χώρας και του λαού, μέσα από τη συνεχιζόμενη πολιτική του παραγωγικού σαμποτάζ, την ολοένα και αυξανόμενη ανεργία και εξαθλίωση των φτωχών, και πάνω απ όλα μέσα από το ξεπούλημα των υποδομών στο ρώσικο αφεντικό και στους συμμάχους του κινέζους. Αυτή την πολιτική στηρίζουν οι παρακρατικές ναζιστικές συμμορίες καθώς και οι ψευτοαριστερές συμμορίες που ασκούν τη βία που δεν μπορεί να ασκεί η κυβέρνηση σε ορισμένα τμήματα της πολιτικής και οικονομικής αστικής τάξης.

Αυτή την πολιτική στηρίζουν και οι διεφθαρμένες συμμορίες που λειτουργούν μέσα στο κράτος, και εξαρτώνται άμεσα

ή έμμεσα από το καθεστώς και προστατεύονται από αυτό, όπως είναι οι συμμορίες των διεφθαρμένων εφοριακών, των υπαλλήλων στις πολεοδομίες, στα δασαρχεία και σε κάθε διοικητική υπηρεσία που συνδέεται με την παραγωγή στη χώρα, ή άμεσα με την επιβίωση του λαού, όπως είναι οι γιατροί στην κρατική υγεία (<http://www.oakke.gr/na464/giatroi.htm>).

Είναι το πιο καίριο δημοκρατικό και ταξικό καθήκον του λαού να αντισταθεί στην προσπάθεια του φασισμού να πάρει την εξουσία σε όλους τους πόρους του κρατικού μηχανισμού. Αν τα καταφέρει μια μακριά και εφιαλτική περίοδος τρόμου, πείνας και χαφιεδισμού θα σκεπάσει τη χώρα. Και αυτή τη φορά στο κέντρο της πολιτικής δίωξης δεν θα είναι οι αστοί του αντίπαλου στο σοσιαλφασισμό πολιτικού μπλοκ αλλά η φτωχολογία και η δημοκρατική και επαναστατική της πρωτοπορία. Γι αυτό δεν πρέπει να περάσει η κατάλυση σήμερα κάθε αστοδημοκρατικής νομιμότητας και εν προκειμένω η κατάλυση κάθε ανεξαρτησίας της δικαιοσύνης, κάθε διάκρισης των εξουσιών, καθώς και η νομιμοποίηση της πρακτικής των κουκουλοφόρων για διώξεις μέσα από φιλικούς στην κυβέρνηση δικαστικούς κύκλους, μίας πρακτικής που θα χρησιμοποιηθεί σε πλατιά κλίμακα για τη δίωξη κάθε αντικαθεστωτικής φωνής. Γι αυτό όλοι οι δημοκράτες και όλος ο λαός όποια αντίθεση και να έχουν με την πολιτική των δικωκόμενων σήμερα αντικυβερνητικών πολιτικών προσώπων πρέπει να τα υποστηρίξει σθεναρά και αποφασιστικά απέναντι στους ραδιούργους φασίστες και σοσιαλφασίστες που τους διασύρουν για να τους εξοντώσουν πολιτικά. Να μην ξεχνάει κανείς ότι αυτά τα πρόσωπα δεν διώκονται για τα χτυπήματά τους στο λαό αλλά για τις αντιστάσεις τους στους χειρότερους εχθρούς του.

Αναδημοσιεύουμε ανακοίνωση του «Ουράνιου Τόξου», του κόμματος της εθνικής μακεδονικής μειονότητας στην Ελλάδα, με την οποία καταγγέλλει τη χρήση για τα μέλη της μειονότητας του όρου «Σκοπιανοί» στα ελληνικά ΜΜΕ

<< «Σκοπιανοί» ένας εξευτελιστικός ελληνικός όρος για κάθε τι εθνικά Μακεδονικό εντός και εκτός Ελλάδας.

Με την λεζάντα: ΣΚΟΠΙΑΝΟΙ ΖΗΤΟΥΝ ΤΗΝ «ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ» ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΣΤΟ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ στο κεντρικό δελτίο ειδήσεων του ΣΤΑΡ με την Μάρα Ζαχαρέα, την Τρίτη, 27/2/2018 αμαυρώνεται για ακόμη μια φορά η Μακεδονική εθνική μειονότητα της Ελλάδας προς την κοινή γνώμη.

Πιο συγκεκριμένα κατά το 23ο και πέρα λεπτό της μετάδοσης του Κ.Δ. του ΣΤΑΡ

(<<https://youtu.be/pxYp7T0UZW8>> <https://youtu.be/pxYp7T0UZW8>) με εικόνα ενός Μακεδονικού συλλόγου να χορεύει σε μια εκδήλωση, γιορτή του Δήμου Θεσσαλονίκης για την πολυγλωσσία αναφέρονται τα εξής «αυτά που βλέπτε δεν

είναι γιορτή στα Σκόπια αλλά στο δημαρχείο της Θεσσαλονίκης όπου Σκοπιανοί κάνουν προπαγάνδα με αφορμή την πέμπτη γιορτή πολυγλωσσίας που την θέσπισε ο Γιάννης Μπουτάρης». Στο βίντεο υπάρχει μια κομποστοποίηση πληροφοριών, ξεκινούν την είδηση με το τι κάνει η κυβέρνηση και ο ΖΑΕΦ σχετικά με τις διαπραγματεύσεις, ταυτόχρονα δείχνουν «Σκοπιανούς» να καίνε σημαίες στην Αυστραλία και συνδέουν με αυτό εκδήλωση του Δήμου Θεσσαλονίκης που έγινε πέρσι το καλοκαίρι και την εντάσσει στις προκλήσεις των «Σκοπιανών» με έναν τύπο να ζητά να φύγει ο Μπουτάρης.

Η εθνική Μακεδονική μειονότητα της Ελλάδος στολίζεται κατ' επανάληψη με το υποτιμητικό τίτλο «ΣΚΟΠΙΑΝΟΙ», ένα τίτλο που όχι μόνο εξευτελίζει και υποτιμά όλη την υπόσταση της γειτονικής χώρας αλλά ταυτόχρονα διαμορφώνει μια πύγια κατάσταση ονομασίας. Και πέρα τούτου υποτιμά όλους τους Έλληνες πολίτες με διαφορετική εθνοτική ταυτότητα, τους εθνικά Μακεδόνες της Ελλάδος οι οποίοι αγωνίζονται με δημοκρατικά μέσα για την αναγνώριση των μειονοτικών τους δικαιωμάτων σύμφωνα με τα διεθνή πρότυπα που υπάρχουν σε όλες τις πολιτισμένες χώρες του κόσμου. Κάτι που όλα τα ελληνικά μέσα μαζικής διαστρέβλωσης ξεχνούν να το αναφέρουν, δεν εφαρμόζουν την δημοσιογραφική δεοντολογία, παραπληροφορούν και δημιουργούν ένα εθνικιστικό παραλήρημα. Ζούμε σε εποχές όπου η ρητορική μίσους είναι η επικρατέστερη ως θυμηθούμε και τη πρόσφατη δήλωση ενός πρώην υπουργού «καλός τούρκος ο νεκρός τούρκος».

Μεγαλώνουν γενιές και γενιές πολιτών με εθνικούς μύθους και με φτιαγμένες ειδήσεις που εξυπηρετούν μόνο οπαδούς του εθνοφυλετισμού.

Η χρήση της μητρικής γλώσσας σε κάθε έκφραση της ζωής είναι ένα από τα θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα. Οφείλουμε να το σεβόμαστε>>.

Το να μπει ο φιλορώσος Γερμανός στο κεφάλαιο του κατασκευαστή ήταν ένας από τους στόχους των καθυστερήσεων στο Ελληνικό

Όταν η Βουλή στις 20 Σεπτέμβρη ψήφισε τη σύμβαση για την επένδυση στο Ελληνικό (εκτός του ψευτοΚΚΕ και των ναζί της ΧΑ), ο μεν συριζαίος Μπαλτάς δήλωνε ότι πρόκειται για ήττα του Σύριζα (που αυτός όμως ο τεραστίου «ηθικού» αναστήματος, ψήφισε), ο έτερος επίσης συριζαίος Φλαμπουράρης δήλωνε ότι πρόκειται για νίκη.

Ο πρώτος μίλησε έτσι για να κρατά ανοιχτό το δρόμο σε κάθε δήθεν ψευτοπεριβαλλοντικό κίνημα που θα σαμπόταρε και θα καθυστερούσε το έργο, ο δε δεύτερος μίλησε διαφορετικά για να καθησυχάσει τους δανειστές που πέρα από τα μέτρα μείωσης των εισοδημάτων ζητάνε να γίνουν επενδύσεις για να βγεί η χώρα από τη χρεωκοπία, ιδιαίτερα ζητάνε να γίνει η συγκεκριμένη επένδυση που είναι η μεγαλύτερη. Επίσης όπως έχει δείξει η ζωή, το σχέδιο του ΣΥΡΙΖΑ είναι σε κάθε επένδυση, που δεν μπορεί να καταστρέψει, να υπάρχουν τουλάχιστον φιλορώσικα κεφάλαια έτσι ώστε να μπορεί

αυτή κάτω από ορισμένες συνθήκες να ελέγχεται πολιτικά. Και ενώ η πρόσδοος της επένδυσης είχε σταματήσει μετά την προσφυγή του Δασάρχη Πειραιά και τις αποφάσεις της υπουργού Πολιτισμού, η επένδυση ξεμπλοκαρίστηκε από την κυβέρνηση, πήγε στο Συμβούλιο της Επικρατείας και αυτό προχθές αποφασίστηκε. Βέβαια αυτή η εγκριση δεν σημαίνει και ξεκίνημα του έργου, γιατί όλες αυτές οι εγκρίσεις γίνανε κάτω από την πίεση της τρόικας που δεν θα έδινε την τελευταία δόση των 5,7 δις αν δεν ξεμπλοκαριζόταν η άδεια για το Ελληνικό. Το ερώτημα είναι αν το έργο θα ξεκινήσει μόλις η κυ-

βέρνηση τσεπώσει τα 5,7 δις ή πάλι θα βρεί ένα πρόσχημα να το σταματήσει.

Δεν ξέρουμε τι θα κάνει. Εκείνο πάντως που ξέρουμε είναι ότι το τελευταίο ξεμπλοκάρισμα έγινε με ένα σημαντικό πολιτικό και οικονομικό αντάλλαγμα της κοινοπραξίας στο πολιτικό καθεστώς. Συγκεκριμένα αυτή παραχώρησε σε έναν από τους πιο ρωσόφιλους ντόπιους ολιγάρχες, ένα σημαντικό μετοχικό ποσοστό του κοινοπρακτικού σχήματος! Σύμφωνα με την Καθημερινή της 21 Δεκεμβρη «Επενδυτικό σχήμα στο οποίο συμμετέχουν με 50% έκαστος η Olympia Group του επιχειρηματία Πάνου Γερμανού και συμφέροντα της οικογενείας του φαρμακοβιομήχανου Βασίλη Κάτσου, εξαγόρασαν σήμερα το 12,8% του μετοχικού κεφαλαίου της Lamda Development» (<http://www.kathimerini.gr/21-12-17>). Πωλητής ήταν το δυτικό επενδυτικό κεφάλαιο PSO που ανήκει στην Private Equity Blackstone

και στο οποίο απέμεινε το 3,5%. Δηλαδή δώσανε το 12,5 του Ελληνικού στον κρατικο-ολιγάρχη, που το ψευτοΚΚΕ με αυτοθυσία υποστήριξε στην μεγαλύτερη ληστεία του ελληνικού δημοσίου που έχει υπάρξει ως τα σήμερα. Αναφερόμαστε στην πώληση το 2008 των καταστημάτων Γερμανός στον κρατικό τότε ΟΤΕ λίγο πριν την χρεωκοπία της χώρας με το ασύλληπτο ποσό των 1,4 δις Ευρώ!!! Αμέσως μετά την παράδοση του 12,5% «εγκρίθηκε χωρίς αλλαγές ως προς τα ύψη των ουρανοξυστών το Σχέδιο Προεδρικού Διατάγματος βάσει του οποίου θα πολεοδομηθεί το Ελληνικό. Ο κάθε ουρανοξύστης που θα χτιστεί θα έχει ύψος 200 μέτρα, παρά τις αντιδράσεις των αρχαιολόγων» (<http://www.vimaonline.gr/20-12-17>). Η ίδια τακτική ακολουθήθηκε και στον Αστέρα Βουλαγαμένης. Και εκεί ενώ η επένδυση είχε «κολλήσει» ξεκόλλησε ξαφνικά όταν «η Αστήρ Παλάς ΑΞΕ ανακοί-

νωσε, μέσω του Χρηματιστηρίου Αθηνών, τη σύναψη σύμβασης ύψους 68,4 εκατ. ευρώ, με την Άκτωρ για την υλοποίηση των εργασιών ανακαίνισης / ανάπλασης του ξενοδοχειακού συγκροτήματος Αστέρας Βουλαγαμένης» (<http://www.capital.gr/8-3-17>). Εδώ πρόκειται για τον Μπόμπολα, άλλο γνωστό κρατικοολιγάρχη και επιφανές στέλεχος της ρωσόδουλης αστικής τάξης με πολύ στενούς δεσμούς του επίσης με το ψευτοΚΚΕ. Στην συγκεκριμένη δηλαδή περίπτωση να μεν κύριοι της επένδυσης θα είναι κυρίως άραβες και τούρκοι, αλλά αυτός που θα προσλαμβάνει κόσμο, θα αγοράζει τα υλικά και θα διευθύνει όλη την επένδυση για κάποια χρόνια μέχρι να λειτουργήσει θα είναι ο Μπόμπολας. Θα δούμε ποιος θα είναι ο ρόλος του Γερμανού και μετά της κινεζικής Φοσούν στο Ελληνικό αν και όταν αυτό ξεκινήσει.

ΑΠΙΣΤΕΥΤΑ ΥΨΗΛΗ Η ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

Ενώ η καταστροφή της παραγωγής με το κλείσιμο των εργοστασίων και κάθε είδους παραγωγικής μονάδας συνεχίζεται με αμείωτη ένταση καταστρέφοντας την εργατική τάξη και τη χώρα, την ίδια στιγμή το σοσιαλφασιστικό μπλοκ εξουσίας καταστρέφει και τους ελεύθερους επαγγελματίες φτωχοποιώντας τους σε τεράστια έκταση.

Αυτή η διαδικασία δεν είναι το αναπόφευκτο αποτέλεσμα της ανάπτυξης του καπιταλισμού στην Ελλάδα και της συγκέντρωσης του κεφαλαίου στα χέρια λίγων μεγάλων εταιριών, οπότε τα μικροαστικά αυτά στρώματα προλεταριοποιούνται μέσα από οικονομικές διαδικασίες ενισχύοντας το στρατό της εργατικής τάξης, αλλά είναι αποτέλεσμα της πολιτικής της διάλυ-

σης της παραγωγικής βάσης της χώρας, δηλαδή είναι αποτέλεσμα του πολιτικού σαμποτάζ που πραγματοποιεί ο σοσιαλφασισμός χρόνια τώρα σε βάρος και της μεγάλης και της μικρής μη κομπραδωρικής παραγωγής.

Ο τρόπος με τον οποίο πετυχαίνεται αυτή η βίαιη φτωχοποίηση είναι η υπέρογκη αύξηση των κάθε λογής εισφορών στο κράτος. Είναι χαρακτηριστικό το παράδειγμα των Μηχανικών. Σύμφωνα με ανακοίνωση του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας (<http://www.capital.gr/oikonomia/3275860/eisfores-pou-ftanoun-to-113-tou-eisodimatos-tous-plironoun-oi-mixanikoi>), για έναν μηχανικό με ετήσιο εισόδημα 12000 Ευρώ, μόνο για ένα μήνα, δηλαδή για έσοδα κατά ΕΦΚΑ 1000 ευρώ θα είχε να πληρώσει τα εξής ποσά:

« Α. μερικό σύνολο ασφαλιστικών εισφορών: 861,33 ευρώ, και Β. Φόρο εισοδήματος: 220,00 ευρώ + Τέλος επιτηδεύματος: 54,16 ευρώ, δηλαδή: Σύνολο ασφαλιστικών και φορολογικών υποχρεώσεων: 1135,50 ευρώ!» Το αποικιακό κράτος που οικοδομούν για τα ρωσοκινεζικά αφεντικά τους οι Συριζανελ επιβάλλει στους Μηχανικούς πρόσθετες αναδρομικές ασφαλιστικές εισφορές για τα έτη 2011 και 2012, ενώ για πρώτη φορά φέτος οι ασφαλιστικές εισφορές δεν εκπίπτουν από το φορολογητέο εισόδημα. Η κυβέρνηση δεν το κάνει αυτό για να μαζέψει έσοδα και να μην καταρρεύσει, αλλά το κάνει για να τσακίσει και τους μικρούς παραγωγούς αφού τσάκισε ένα μεγάλο τμήμα της μεσαίας καπιταλιστικής επιχείρησης. Αυτό δεν είναι το χτύπημα του μικρού καπιταλισμού από

τον μεγάλο. Είναι το χτύπημα του ντόπιου καπιταλισμού, μικρού, μεσαίου αλλά και μεγάλου από το ιμπεριαλιστικό κεφάλαιο αποικιακού τύπου.

Γιατί με το να υπερφορολογεί τους μικρούς παραγωγούς αποσπώντας τους κάθε προστιθέμενη αξία, δηλαδή και αυτή που είναι απαραίτητη για τη ζωή τους, δηλαδή για την αναπαραγωγή της σκέτης τους ύπαρξης σαν παραγωγών, καταργεί και την όποια μικρή ή μεσαία παραγωγική τους μονάδα, οπότε μετατρέπει και αυτούς σε ανέργους και τους ελάχιστους υπαλλήλους που μπορούν να έχουν. Έτσι όμως το κράτος την επόμενη χρονιά θα έχει λιγότερους ή καθόλου φόρους και λιγότερες εισφορές για συντάξεις, δηλαδή βυθίζει ολοένα και περισσότερο τη χώρα στη φτώχεια, την πείνα και την απόγνωση.

Η ΑΝΤΙΝΑΖΙΣΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΚΑΙ Η ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ ΤΗΣ «ΦΑΒΕΛΑΣ» ΣΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ

Συνέχεια από τη σελ. 7

μια παραπλανητική κουβέντα, γιατί καθόλου δεν διακρίνονται οι θεσμοί, η δικαιοσύνη και τα μίντια για τον αντιναζισμό τους και ακόμα λιγότερο θέλουν να προκαλέσουν εφησυχασμό για να καθυστερήσουν την «οριστική νίκη». Οι θεσμοί έχουν διαβρωθεί από τους ναζιστές με πρώτη και καλύτερη τη Βουλή, όπου ιδιαίτερα η κυβέρνηση και από πίσω τα υπόλοιπα κόμματα της έχουν αποδεχτεί σαν ισότιμο νομοθέτη τη ΧΑ. Ιδιαίτερα το λεγόμενο ΚΚΕ συχνά ψηφίζει μαζί της πάνω σε μια κοινή αντιδημοκρατική πλατφόρμα (για τη φίμωση των καναλιών, υπέρ των πολιτικών διωγμών μέσω ψευτο-σκανδάλων). Όσο για τη δικαιοσύνη αυτή είναι για πάντα στιγματισμένη από την αθώωση του ναζιστή Κ. Πλευρή το 2010

με φιλοναζιστικό σκεπτικό που το επικύρωσε ο Άρειος Πάγος χωρίς καμιά διαμαρτυρία από κανένα κοινοβουλευτικό κόμμα. Τέλος οι τηλεοράσεις έχουν σιωπήσει μετά το πρώτο κύμα καταγγελίας για τη δολοφονία του Π. Φύσσα με ευθύνη κύρια της κυβέρνησης Τσίπρα, που διαθέτει τα τέσσερα κρατικά κανάλια, καθώς βέβαια και με ευθύνη όλων των υπόλοιπων κοινοβουλευτικών ηγεσιών που θάβουν εντελώς την ίδια τη δίκη των ναζί που σέρνεται ατέλειωτα και δεν διαμαρτύρονται γι αυτό. Το ζήτημα λοιπόν δεν είναι καθόλου ότι η αστική τάξη επιχειρεί να κλέψει από το λαϊκό κίνημα την αντιναζιστική νίκη. Αυτή τη στιγμή τα πιο αντιδραστικά τμήματα της αστικής τάξης, που είναι και τα πιο δουλικά στο ρώσικο φασισμό και στους συμμάχους του, επιχειρούν να επιβά-

λουν μία φιλορώσικη δικτατορία στη χώρα και σε αυτή θέλουν να χρησιμοποιήσουν πρώτα από όλους τους ναζήδες σαν τους πιο φανατικούς λακέδες του Πούτιν. Αντίρροπο ουσιαστικό ρεύμα αντιναζισμού δεν υπάρχει από κανένα τμήμα της αστικής τάξης, ούτε σε θεσμικό επίπεδο, ούτε σε πολιτικό επίπεδο, ιδιαίτερα δεν υπάρχει από την ψευτοαριστερά που ηγείται της φιλορώσικης στρατηγικής της χώρας. Πόσο υποκριτικό μάλιστα αλλά και πόσο γελοίο είναι το σύνθημα του λεγόμενου ΚΚΕ: «Να απομονωθεί η ΧΑ». Μα πως μπορεί να απομονωθεί ένα ναζιστικό κόμμα που αναπτύσσεται ιδεολογικά μέσα και από τη διακομματική βρώμικη γραμμή, γραμμή και του λεγόμενου ΚΚΕ, (κόντρα ακριβώς στη γραμμή του παλιού ηρωικού ΚΚΕ), ότι δεν υπάρχει μακεδονικό έθνος,

και κυρίως που αναπτύσσεται πολιτικά και οργανωτικά μέσα από τη δυνατότητα του να ασκεί ως νόμιμο και κοινοβουλευτικό κόμμα ατιμώρητη ρατσιστική και φασιστική βία;

Το ζήτημα λοιπόν είναι ένα: να στηθεί ένα λαϊκό και δημοκρατικό αντιναζιστικό μέτωπο, το οποίο θα μπορέσει τελικά να κατεβάσει το λαό στο δρόμο ενάντια στους ναζί πείθοντάς τον και συσπειρώνοντάς τον στη δουλειά, στα χωράφια, στα γραφεία, για να διώξει τους ναζί από την αστυνομία, το στρατό και τα δικαστήρια και να εμποδίσει τη φαιο-«κόκκινη» δικτατορία που έρχεται με γοργά βήματα. Αντίθετα ένα λαϊκό αντιναζιστικό μέτωπο με «κρεματόρια», «κρεμάλες», και νόμιμους τους ναζί και χωρίς ούτε μια διαδήλωση στα γραφεία του ΣΥΡΙΖΑ, του Περιεσού, της ΝΔ, του

ΠΑΣΟΚ, του Ποταμιού, και του Λεβέντη που επιβάλουν με λόγια και πράξεις αυτή τη νομιμότητα, θα είναι το λιγότερο κούφιο. Και όχι μόνο κούφιο, αλλά θα είναι επιπλέον απωθητικό και παγερά αδιάφορο στο λαό αν δεν διαχωριστεί απόλυτα και ανοιχτά με τα λεγόμενα αναρχικά και αντιεξουσιαστικά ρεύματα της καταστροφής και της αντιδημοκρατικής βίας.

Βέβαια η ζωή θα δώσει έστω και αργά τη λύση της. Όσο οι ναζήδες θα αποθρασύνονται και οι «καθώς πρέπει» κοινοβουλευτικοί προστάτες της βίας τους καθώς και οι απομονωμένοι εξωκοινοβουλευτικοί κήρυκες της αντιβίας δεν θα δίνουν λύση αυτές οι μάζες δεν θα αργήσουν να αντιδράσουν με τον σωστό τρόπο.

ΟΙ ΝΕΟΙ ΤΣΑΡΟΙ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΖΟΥΝ ΤΗΝ ΑΠΟΡΡΟΦΗΣΗ ΤΗΣ ΔΗΜ. ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Σε προηγούμενα άρθρα μας αναλύσαμε την τακτική του ρωσικού σοσιαλϊμπεριαλισμού που γίνεται με την τακτική που έχουμε ονομάσει σκούπα-φαράσι, δηλ. με τον ερεθισμό ενός σοβινισμού (πχ του αλβανικού, ελληνικού ή βουλγάρικου), να στρέψει μια άλλη χώρα στην αγκαλιά της Ρωσίας δίωχνοντάς την από το πλευρό κρατών που η Ρωσία αντιμετωπίζει σαν κύριους εχθρούς της πχ άλλες ιμπεριαλιστικές χώρες, όπως μεγάλες χώρες της ΕΕ, ΗΠΑ κλπ

Την ανάλυσή μας επιβεβαιώνει η πρόσφατη επίσκεψη του σημερινού ιδεολογικού γκουρού του ρωσικού σοσιαλϊμπεριαλισμού, καλυμένου νεοναζιστή και νεοευρασιασστή Αλεξάντερ Ντούγκιν, στα Σκόπια με στόχο την προετοιμασία του μακεδονικού εθνικισμού για μια επιδιωκόμενη πολιτική αλλαγή. Ο Ντούγκιν μίλησε σε ξενοδοχείο των Σκοπίων, παρέα με το πρώσο αναλυτή Λεονίντ Σάβιν, ύστερα από πρόσκληση που του απεύθυνε το φασιστικό κόμμα «Ενωμένη Μακεδονία» ενώπιων 400 ακροατών στις 3 Μάρτη. Σύμφωνα με το Balkan Insight της 5/3:

«Ο Ντούγκιν είπε στη συγκέντρωση ότι η «Δύση» αποτυγχάνει, μαζί και η Ευρωπαϊκή Ένωση, αναφέροντας την απόφαση της Βρετανίας να εγκαταλείψει την ΕΕ και την άνοδο "του ευρωσκεπτικισμού στην Πολωνία, την Ελλάδα, Ιταλία και Ουγγαρία. Η Τουρκία έχει ήδη απορρίψει την ιδέα συμμετοχής στην ΕΕ", είπε.

«Όταν σου λένε ότι δεν υπάρχει εναλλακτική στην ΕΕ και το ΝΑΤΟ, αυτό ισοδυναμεί με εκβιασμό, εξευτελισμό και αποικιοποίηση», πρόσθεσε, καλώντας τη Δύση να κοιτάει τη δουλειά της αντί να διαδίδει "την αποτυχημένη ιδεολογία" της.

Το ακροατήριο άκουγε με προσήλωση, διακόπτοντας για να κραυγάσει "Ρωσία, Ρωσία" και να χειροκροτήσει σε κάθε σύντομη διακοπή.

«Η φιλελεύθερη ιδεολογία είναι ολοκληρωτική. Θέλει να καταστρέψει τις παραδόσεις. Πολλά έθνη την απορρίπτουν για να προστατεύσουν την κουλτούρα, τη γλώσσα και τη θρησκεία τους. Είμαστε ευτυχείς που η Ρωσία έγινε σύμβολο αυτού του προσέξ», συνέχισε ο Ντούγκιν.

«Σας λέμε ότι έχετε εναλλακτική και ότι κάθε έθνος θα πρέπει να επιλέγει για τον εαυτό του. Όποια κι αν είναι η απόφασή σας, θα παραμείνετε φίλοι και αδέρφια μας» όμως, «θα πρέπει να πάρετε αυτή την απόφαση ελεύθερα».

Χωρίς περιστροφές ο Ντούγκιν καλεί το κοινό του να υποστηρίξει τη μετατροπή της Δημ. της Μακεδονίας σε μια υποταχτική του Κρεμλίνου φασιστική χώρα. Εδώ η φιλελεύθερη ιδεολογία δεν χτυπιέται από τα αριστερά, δηλαδή από τον επαναστατικό δημοκρατισμό αντιϊμπεριαλισμό του προλεταριάτου, αλλά στηλιτεύεται από τα άκρα δεξιά, δηλ. από την πλευρά του κρατικοφασιστικού μονοπωλίου που ολοκληρωμένος ιδεολογικός της εκφραστής είναι η θεωρία του ευρασιασισμού, το δόγμα παγκόσμιας κυριαρχίας του ρωσοκινεζικού άξονα που εξειδικεύεται στα βαλκάνια στο λεγόμενο «ορθόδοξο τόξο». Κάθε φράση που ξεστομίζει αυτός ο ψευτοφιλόσοφος της ΚαΓκεΜπε ισοδυναμεί με αντιστροφή της πραγματικότητας.

Έτσι, πίσω από τις λέξεις «ολοκληρωτική ιδεολογία» κρύβεται η αντίθεση των νέων Χίτλερ στην προοδευτική πλευρά της παγκοσμιοποίησης των αγορών, η οποία καταργεί τους εθνικούς φραγμούς και φέρνει πιο κοντά τη σοσιαλιστική επανάσταση ενάντια στους φιλελεύθερους ιμπεριαλιστές παγκοσμιοποιητές. Οι νέοι Χίτλερ επιδιώκουν να εκποτίσουν τους φιλελεύθερους ιμπεριαλιστές, όχι για να απελευθερώσουν τους λαούς από αυτούς, όπως ισχυρίζονται, αλλά για να πετύχουν μια παγκοσμιοποίηση της ωμής βίας και του πολέμου. Ιδιαίτερα οι πλασιέδες της ρωσικής υποτέλειας καταφέρονται ενάντια στην εθελοντική ένωση κρατών, όπως είναι η ΕΕ, που προέκυψε από την ανάγκη των ευρωπαϊκών χωρών, που μόλις είχαν απαλλαγεί από το ναζιστικό και αποικιοκρατικό τους παρελθόν, να αντιμετωπίσουν τον φασισμό, τον σοσιαλφασισμό και τον ηγεμονισμό των δύο υπερδυνάμεων μετά τα 1960:

Ο «αναλυτής» Στάβιν είπε: «Η δημιουργία της ΕΕ βασίστηκε στην ιδεολογία του φόβου. Δημιουργήθηκε έτσι ώστε να πάμουν ορισμένες δυτικές χώρες να πολεμούν μεταξύ τους», και πρόσθεσε ότι «οι Βρυξέλες είναι δορυφόρος της Ουάσιγκτον».

«Απ' την άλλη», είπε, «με την Ευρασιατική Οικονομική Ένωση, έχεις ολοκλήρωση βασισμένη στο σεβασμό, ασχέτως εάν η χώρα έχει 2 εκατομμύρια ή 200 εκατομμύρια πληθυσμό».

Ο Σάβιν αποκάλυψε την Ευρασιατική Ένωση «μια σύνθεση διαφορετικών κυριαρχιών» βασισμένη στη συναινετική λήψη αποφάσεων.

«Εάν μια χώρα-μέλος δεν αποδέχεται κάτι, αυτό δεν εφαρμόζεται. Αυτή είναι πραγματική δημοκρατία», είπε.

Ισχυρίστηκε ότι αν η Μακεδονία επέλεγε να ενταχθεί στο ρωσικό κλαμπ, η ταυτότητα και οι παραδόσεις της θα διατηρούνταν, κάτι το οποίο δε θα συμβεί αν – όπως είπε – ενταχθεί στο ΝΑΤΟ και την ΕΕ.

Αυτό αναφερόταν στις ευρωπαϊκές και αμερικανικές πιέσεις στη Μακεδονία να επιλύσει τη χρόνια διαμάχη για το όνομά της με την Ελλάδα αν θέλει να αναπτύξει τις ευρωατλαντικές της προοπτικές.

Μπορεί επίσης αυτό να καταλήξει στο να πρέπει η Μακεδονία να αλλάξει ή να τροποποιήσει το όνομά της».

Βέβαια ο ομιλητής ξέχασε να αναφέρει ότι στην εκστρατεία ενάντια στο όνομα της γειτονικής χώρας πρωτοστατεί η ρωσοδουλη ελληνική πολιτική ηγεσία, που «σέβεται τις ορθόδοξες παραδόσεις» όπως ξέχασε να μιλήσει για τον «τρομερό» σεβασμό με τον οποίον αντιμετώπισε η Μόσχα τις φιλοδυτικές διαθέσεις της Γεωργίας και της Ουκρανίας όταν εισέβαλε στα εδάφη τους και τις έκοψε κομμάτια. Όμως αυτά δεν τα λένε στα υποψήφια θύματα τα καταλάβουν μόνο τους εκ των υστέρων. Για την ώρα φτάνει να βαφτίσουμε τη χιπλερική τρομοκρατία της ρωσικής υπερδύναμης, τη βίαιη κατάργηση των εθνικών κρατών και των εθελοντικών διακρατικών ενώσεων καθώς και την εξόντωση των λαών που επιτελεί αυτή η τρομοκρατία «συναινετική λήψη αποφάσεων», «ολοκλήρωση βασισμένη στο σεβασμό» κτλ. για να θαμπώσουμε τους ιθαγενείς. Μάλιστα, όταν κάποιοι απ' το κοινό ζήτησαν τη μεσολάβηση της Μόσχας για να πιεστεί η

Μια σύντομη απάντηση στην προπαγάνδα του σοσιαλφασισμού στο συριακό

Ενώ όλη η ανθρωπότητα έχει φρίξει για τους βομβαρδισμούς αμάχων και μάλιστα τους βομβαρδισμούς των νοσοκομείων πέρυσι στο Χαλέπι και φέτος στη Γκούτα από την αεροπορία της Ρωσίας και του Άσαντ τα ανάληγτα παπαγαλάκια του σοσιαλφασισμού δεν σταματάνε με ανείπωτο θράσος να αναπαράγουν στα κοινωνικά δίκτυα την προπαγάνδα των σφαγών λέγοντας ότι η αντιπολίτευση δεν έκφραζε το συριακό λαό αλλά ήταν ένα όργανο, και μάλιστα φασιαστικό τζιχαντιστικό και όχι δημοκρατικό, του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού και γι αυτό νικήθηκε.

Σε αυτούς απαντάνε τα άπειρα γεγονότα σχετικά με το εύρος της δημοκρατικής αντίστασης, την εγκατάλειψή της από τους δυτικούς ιμπεριαλιστές, και τα πλήγματα που αυτή υπόστηκε όχι μόνο από τις συντριπτικά υπέρτερες σε υλικά μέσα ρωσοϊρανικές και δοσιλογικές ασαντικές δυνάμεις αλλά και από τον φασιστικό τζιχαντισμό που ενισχύθηκε άμεσα και έμμεσα από τις κατοχικές δυνάμεις.

Βέβαια ο σοσιαλφασισμός, όπως κάθε φασισμός απεχθάνεται όλα τα γεγονότα που δεν του ταιριάζουν και δεν δυσκολεύεται να απορρίπτει όσο βρίσκονται αρκετά μακριά από την μέση εμπειρία των μαζών. Σε αυτή την άγνοια λοιπόν στηρίζει την όποια επιχειρηματολογία του. Γι αυτό η αντιφασιστική επιχειρηματολογία είναι σκόπιμο να επικεντρώνεται σε εκείνα τα γεγονότα που είναι τα πιο γνωστά στις κάπως πολιτικά ενημερωμένες μάζες, οπότε και τα λιγότερα ευάλωστα στην ψευδολογία του σοσιαλφασισμού, και από αυτά τα γεγονότα να αναδεικνύει μέσα από λογικές σκέψεις την αλήθεια. Βέβαια ποτέ ο φασισμός δεν θα παραδεχτεί την αλήθεια, αλλά αυτοί που παρακολουθούν τις πολιτικοϊδεολογικές διαμάχες μαζί του μπορούν.

μακεδονική κυβέρνηση να υπαναχωρήσει από την πρόθεση αλλαγής του ονόματος, ο Ντούγκιν απάντησε ότι μόνο με επίσημο αίτημα της κυβέρνησης θα μπορούσε να γίνει κάτι τέτοιο και έφερε το παράδειγμα του κτηνώδους σφαγέα του συριακού λαού Άσαντ που «ήρθε στη Ρωσία και ζήτησε βοήθεια και η Ρωσία διευθέτησε την κατάσταση στη Συρία στέλνοντας τους ήρωές μας για να πολεμήσουν και να πεθάνουν για τον αδελφικό συριακό λαό!» Σαν άμεση λύση πρότεινε στο αφιονισμένο κοινό τη διαμαρτυρία και την αγκιτάσια στους δρόμους και τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης.

Φυσικά το μήνυμα απευθύνεται στις πιο αντιδραστικές πολιτικές δυνάμεις της γειτονικής χώρας, όπως είναι η «Ενωμένη Μακεδονία», της οποίας ο αντιπρόεδρος Στέφαν Βλαχόφ Μίτσοφ πήρε το λόγο στη συγκεκριμένη φιάστα:

«Αποκάλεσε τις Ηνωμένες Πολιτείες, το ΝΑΤΟ και την ΕΕ "το τέταρτο φασιστικό

Παραθέτουμε παρακάτω μια τέτοια επιχειρηματολογία στο συριακό

1) Αν ο Άσαντ είχε την πλειοψηφία των Σύριων μαζί του όπως ισχυρίζονται οι υποστηρικτές του τότε γιατί χρειάστηκε η επέμβαση του Ιράν και της Ρωσίας για να νικήσει. Το επιχείρημα ότι η αντιπολίτευση παίρνει όπλα από Δύση-Τουρκία-Σ. Αραβία κτλ δε στέκει γιατί και ο Άσαντ είχε όπλα από τους συμμάχους του, και μάλιστα ισχυρότερα (πχ αεροπορία που η αντιπολίτευση δεν είχε ποτέ). Άρα, η αντιπολίτευση πήρε κάποια όπλα, ΛΙΓΟΤΕΡΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ από αυτά που έπαιρνε ο Άσαντ, και πάλι ο Άσαντ δεν μπορούσε να νικήσει χωρίς την επέμβαση των ξένων στρατών Ιράν-Ρωσίας-Χεζμπολάχ κτλ.

2) Αν οι ΗΠΑ καίγονταν τόσο πολύ για τη νίκη της αντιπολίτευσης, όπως ισχυρίζονται οι ρωσόφιλοι τότε γιατί όχι μόνο δεν της έδωσαν βαρύ οπλισμό που θα μπορούσε να αλλάξει την ισορροπία δυνάμεων (πχ ΑΝΤΙΑΕΡΟΠΟΡΙΚΑ), αλλά ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΑΝ και στους άλλους συμμάχους τη αντιπολίτευσης (Τουρκία, Σ. Αραβία) να στείλουν αυτοί βαρύ οπλισμό.

3) Αν η αντιπολίτευση είναι δημιούργημα των ΗΠΑ, όπως ισχυρίζονται οι εχθροί της, τότε πώς γίνεται να στέκει ακόμα όρθια όταν οι ΗΠΑ του Τραμπ και κάθε δυτικός ΔΗΘΕΝ σύμμαχος την έχουν επισήμως εγκαταλείψει και στέκεται μόνη της απέναντι σε πάνοπλους εχθρούς, που ακόμα και σήμερα ο μόνος τρόπος να νικήσουν είναι να καταφύγουν σε μαζικούς βομβαρδισμούς ολόκληρων πόλεων, δηλαδή σε μαζικά εγκλήματα όπως τα χθεσινά στο Χαλέπι και τα σημερινά στην Ανατολική Γκούτα. Ο μόνος τρόπος να συμβαίνει αυτό είναι η αντιπολίτευση να χαιρεί μεγάλης λαϊκής υποστήριξης.

Ράιχ», ισχυριζόμενος ότι η Αμερική θέλει πόλεμο με "τον ελεύθερο κόσμο" – που καθορίζεται σαν Ρωσία, Κίνα, Ιράν και άλλες χώρες – και την εξολόθρευση της Σερβίας και της Μακεδονίας.

«Οι ΗΠΑ είναι αποφασισμένες να πάνε σε πόλεμο με τη Ρωσία μέχρι τον τελευταίο Ευρωπαίο και με την Κίνα μέχρι τον τελευταίο Ασιάτη», είπε.

Κάλεσε τη Μακεδονία να ελευθερωθεί από τα "αγγλοσαξωνικά νύχια" και να ενταχθεί σε μια πανσλαβική ένωση όπου "φυσικά ανήκει».

Η ίδια ρητορική του φαιο-«κόκκινου» ναζισμού που ακούγεται στα ελληνικά φασιστικά συλλαλητήρια ακούγεται κι εδώ, η ίδια στρατηγική, οι ίδιες εκφράσεις. Απλά οι αναφορές στην Ελλάδα έγιναν εδώ αναφορές στη Μακεδονία. Η ψυχή του ελληνικού έθνους έγινε ψυχή του μακεδονικού και ο υποψήφιος αγοραστής της θέλει να διαφεντεύει όλες τις ψυχές και μάλιστα με το μικρότερο δυνατό τίμημα.

**ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΤΗΣ ΑΝΤΙΝΑΖΙΣΤΙΚΗΣ
ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ
www.antinazi.gr
e-mail: info@antinazi.gr**

Ο ΤΕΡΑΤΩΔΗΣ ΒΟΜΒΑΡΔΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΓΟΥΤΑ: ΟΙ ΡΩΣΟΙ ΧΙΤΛΕΡ ΟΡΓΙΑΖΟΥΝ ΜΕ ΤΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΨΕΥΤΟΑΡΙΣΤΕΡΑΣ ΚΑΙ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΔΙΑΦΟΡΙΑ ΤΩΝ ΔΥΤΙΚΩΝ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΩΝ

Τον Απρίλη του '37 η γερμανική χιτλερική αεροπορία για λογαριασμό του Φράνκο ισοπεδώνει τη βασκική κωμόπολη Γκουέρνικα της δημοκρατικής Ισπανίας, δίνοντας μόνο ένα μικρό δείγμα του ανθρωποφαγικού χαρακτήρα του γερμανικού χιτλερικού ιμπεριαλισμού, που σύντομα θα τον δοκίμαζαν στο πετσί τους οι λαοί όλης της Ευρώπης. Ογδόντα χρόνια μετά, οι ιδεολογικοί απόγονοι του χιτλερισμού, οι ρώσοι πουντινικοί σοσιαλ-ιμπεριαλιστές ισοπεδώνουν σπέρνοντας το μαζικό τρόμο και τον ατέλειωτο αγωνιώδη θάνατο των αμάχων στα μεγάλα αστικά κέντρα της Συρίας όπως ήταν το ανατολικό Χαλέπι και αυτή την ώρα η ανατολική Γούτα, προάστιο της Δαμασκού με πληθυσμό 400 χιλ. κατοίκων, ένα θύλακα όπου κρατά ακόμα γερά η συριακή αντίσταση.

Η επίθεση σε βάρος του θύλακα, που ξεκίνησε στις 18 Φλεβάρη από το πυροβολικό και την αεροπορία του καθεστώτος της Δαμασκού και στην οποία πολύ σύντομα προστέθηκε η ρωσική κατοχική αεροπορία, θεωρείται η σφοδρότερη και καταστροφικότερη από την έναρξη του πολέμου. Μέσα σε λίγα 24ωρα σημειώθηκαν πάνω από 3000 επιθέσεις σε μια έκταση μόλις 97 τετραγωνικών χιλιομέτρων. Το Συριακό Παρατηρητήριο για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα καταμετρά από τις 18/2 τουλάχιστο 403 νεκρούς αμάχους (ανάμεσά τους αρκετές δεκάδες παιδιά και γυναίκες) και περισσότερους από 2000 τραυματίες (EIPais, 22/2) ενώ ο κατάλογος των θυμάτων ολοένα αυξάνει. Η πιο μεγάλη απανθρωπιά, η πιο πρωτότυπη ανάπτυξη της χιτλερικής κτηνωδίας από την πουντινική κτηνωδία, είναι η ειδική στόχευση των νοσοκομείων και οι ιατρικές εγκαταστάσεις που παραμένουν οι πλέον αγαπημένοι στόχοι των ρώσων ναζί. Αυτό κάνανε στο Χαλέπι, αυτό και στη Γούτα. Βομβαρδισμός νοσοκομείων σημαίνει σημαίνει ότι ανακοινώνεται από τους κανίβαλους στους πολιορκημένους ότι δεν υπάρχει γι αυτούς κανένας οίκτος, κανένα άσυλο, ούτε το άσυλο της αρρώστιας, του πόνου και της αναπηρίας δηλαδή ότι θα αντιμετωπίζονται σαν κατσαρίδες που πρέπει να πατιούνται έστω και αν ελάχιστα κινούνται.

Από πολιτική άποψη η ρωσο-σαντική επίθεση στη Γούτα έχει σαν στόχο να εξουδετερώσει την κεντρική πολιτική και στρατιωτική βάση της Τζάις Αλ Ισλάμ, του πιο ισχυρού ισλαμικού μετώπου της αντιφασιστικής αντίστασης το οποίο αντιπαράκειται και στρατιωτικά στην φασιστική Αλ Νούσρα, που είναι ένα μεταμφιεσμένο παρακλάδι της προβοκατόρικης Αλ Κάιντα που πάντα διευκολύνει τα ρώσικα σχέδια. (Η Αλ Νούσρα κρύφτηκε το 2016 πίσω από ένα ευρύτερο μέτωπο, την Τζαμπάτ Φατάχ Αλ Σαμ και τελευταία πίσω από ένα ακόμα πιο ευρύ, τη Χαγιάτ Ταχρίρ Αλ Σάμ). Βέβαια ούτε η Τζάις Αλ Ισλάμ θα μπορούσε

να ονομαστεί μια δημοκρατική οργάνωση, αφού θέλει τη Σαρία, όμως δεν θέλει τη δικτατορική επιβολή της όπως η Νούσρα ή ο ΙΣΙΣ, και κυρίως είναι πατριωτική. Σε κάθε περίπτωση το πραγματικό δημοκρατικό ρεύμα της συριακής αντίστασης, που στρατιωτικά εκφράζεται από τον FSA (Ελεύθερο Συριακό Στρατό), έχει περάσει κατά προτεραιότητα και για μεγάλο διάστημα διά πυρός και σιδήρου από το ρωσο-ιρανικό επεμβατικό μέτωπο (δες τους βομβαρδισμούς του Χαλεπιού) ενώ ταυτόχρονα έχει πολεμηθεί από τους ισλαμοναζήδες της Νούσρα και του ΙΣΙΣ, που είχαν πάντα στρατιωτικές αβάντες από το κατοχικό καθεστώς, ενώ ταυτόχρονα διεμβόλιζαν πολιτικά αλλά και οργανωτικά με τις ψηλές μισθοδοσίες τους τους οικονομικά πιο εξαθλιωμένους μαχητές του FSA. Έτσι ο τελευταίος έχει βρεθεί στις περισσότερες περιοχές της χώρας σε μειοψηφική θέση σε σχέση με τα ισλαμικά ρεύματα αντίστασης, ιδιαίτερα στο Ιντλίμπ της βορειοδυτικής Συρίας, τη μεγαλύτερη σε έκταση και πληθυσμό βάση της αντι-φασιστικής αντιπολίτευσης, όπου την ηγεμονία την έχει πια η Αλ Νούσρα. Έτσι τώρα η αριθμητικά πιο ισχυρή αντίσταση στη ρωσο-ιρανική επέλαση και στους ισλαμοφασίστες της Αλ Νούσρα στην κεντρική και τη νότια Συρία έρχεται από την υποστηριζόμενη από την Τζάις Αλ Ισλάμ και μερικές άλλες μικρότερες οργανώσεις που δι-αρκώς παραπαύουν ανάμεσα στην Τζάις Αλ Ισλάμ και την Αλ Νούσρα. Αυτή εκτός από το ότι εξασφαλίζει σε γενικές γραμμές τα μικρότερα πυρά από το ρωσο-σαντικό μέτωπο, χώνεται σε περιοχές της προοδευτικής αντίστασης για να δικαιολογούν οι κανίβαλοι στη τρομαγμένη από την Αλ Κάιντα δυτική κοινή γνώμη τους ισοπεδωτικούς βομβαρδισμούς τους. Αυτό έγινε πέρυσι στο Ανατολικό Χαλέπι και φέτος στην Γούτα όπου έχει εγκαταστήσει και ένα μειοψηφικό της απόσπασμα η Αλ Νούσρα σαν Χαγιάτ Ταχρίρ Αλ Σαμ. (<http://www.dw.com/en/which-rebel-groups-are-fighting-in-syrias-eastern-ghouta/a-42663501>).

Σύμφωνα με τους Γιατρούς Χωρίς Σύνορα 13 κέντρα υγείας στην ανατολική Γούτα έχουν πληγεί απ' τους βομβαρδισμούς. Η κατάσταση των εγκλωβισμένων κατοίκων επιδεινώνεται ακόμα περισσότερο απ' το γεγονός ότι η πρόσβαση στο θύλακα των οργανισμών βοήθειας έχει διακοπεί με αποτέλεσμα εκτός από τους φονικούς βομβαρδισμούς, οι κάτοικοι να κινδυνεύουν από το φάσμα της πείνας και του ψύχους. «Δεν έχουμε χρήματα για τρόφιμα ή θέρμανση» λέει η Μάχα Γιασίν, μητέρα τεσσάρων παιδιών από την ανατολική Γούτα. «Κανείς δεν έχει. Το μόνο έλεος φέτος είναι ότι ο χειμώνας δεν ήταν σκληρός. Το προηγούμενο βράδυ, όταν τα αεροπλάνα ξαναήρθαν, ευχήθηκα να μας έπαιρναν (σκοτώναν) και εμάς. Αυτό που έρχεται μετά θα είναι χειρότερο από χθες. Και το χθες δεν το αντέχαμε» (Huffpost, 22/2).

Τόσο βάνανση είναι η επίθεση των ρώσων επεμβατιστών και των οργάνων τους στη Γούτα που έκανε τον ύπατο αρμοστή του ΟΗΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα Ζέιντ Ράαντ αλ Χουσέιν να μιλήσει για «τερατώδη εκστρατεία αφανισμού» του άμαχου πληθυσμού. Την ίδια στιγμή οι πολιτικοί εκπρόσωποι της λεγόμενης «αριστεράς» έχουν συνταχθεί ανοιχτά με τους επεμβατιστές σφαγείς του συριακού λαού. Οι δε δυτικοί φιλελεύθεροι μονοπωλιστές δε δίνουν δεκάρα για τα δεινά του συριακού λαού και έχουν αποδείξει ότι δε διστάζουν να πουλήσουν τον ηρωικό αγώνα του στους ρωσοκίνητους σφαγείς και στους τζιχαντιστές προβοκάτορες προκειμένου να διασφαλίσουν τη βρώμικη ειρήνη τους με τους νέους χίτλερ του Κρεμλίνου και τους κινέζους Χαν συμμάχους τους. Αυτή η ειρήνη τους επιτρέπει να χαίρονται το μανιασμένο τους ανταγωνισμό για την υπερσυσσώρευση του χρηματιστικού τους κεφαλαίου.

Αν σε καιρό σχετικής ειρήνης οι ρώσοι χίτλερ συμπεριφέρονται τόσο βάνανσα απέναντι στους λαούς που είχαν την ατυχία να βρεθούν στο δρόμο τους, αν δηλαδή μπροστά στις τηλεοράσεις και στο διαδίκτυο ισοπεδώνουν πόλεις και σκοτώνουν άρρωστα παιδάκια θάβοντας τα κάτω από τα ερείπια νοσοκομείων, τι θα κάνουν αύριο που θα κηρύξουν ανοιχτά τον πόλεμο στην Ευρώπη; Θα έχουν κανέναν ηθικό ενδοιασμό τότε για να μη μετατρέψουν το Λονδίνο, το Παρίσι και το Βερολίνο σε στάχτες και να μην εξολοθρευτούν μαζικά τον πληθυσμό τους και τα αντάρτικά που αναπόφευκτα θα γεννηθούν

από τους λαούς της Δύσης;

Νομίζουν σήμερα οι κάτοικοι της Ευρώπης ότι η Συρία είναι πολύ μακριά και φοβούνται μόνο τους τζιχαντιστές μικροβιοτέχνες φονιάδες και τα μερικά εκατοντάδες θύματά τους γιατί κανένας από τους πολιτικούς ηγέτες τους και τους δημοσιολόγους τους δεν τους λέει ότι οι βιομηχανικοί φόννοι των εκατοντάδων χιλιάδων της Συρίας είναι ένας μικρός κρίκος στην αλυσίδα της δικιά τους εξοντωτικής περικύκλωσης, όπως ένας άλλος κρίκος ήταν η ισοπέδωση της Τσετσενίας και ένας άλλος το εθνοεκκαθαριστικό μαρτύριο της Βοσνίας.

Θα πει κανείς ότι το ίδιο έργο έχει ξαναπαιχτεί με τον προηγούμενο παγκόσμιο πόλεμο, όταν πριν βομβαρδιστεί μαζικά από τους χιτλερικούς κανίβαλους το Λονδίνο και το Ρότερνταμ, είχε λίγο πριν βομβαρδιστεί το ίδιο τρομοκρατικά η Μαδρίτη από τον προστατευόμενο τους Φράνκο χωρίς καμιά Αγγλία και καμιά Ολλανδία να κόψουν τότε το χέρι των φονιάδων. Η ουσιώδης διαφορά ωστόσο του σήμερα με το τότε είναι ότι τότε σε όλη την Ευρώπη αντηχούσε η αντιφασιστική κραυγή της τριτοδιεθνιστικής αριστεράς και όσο και οι αστικές τάξεις να κατευνάζανε τον Χίτλερ οι εργατικές μάζες κατέβαιναν στους δρόμους για να δώσουν όχι μόνο κουράγιο αλλά και το αίμα των καλύτερων παιδιών τους, των κομμουνιστών των Διεθνών Ταξιαρχιών στη δημοκρατική Ισπανία, για να εμποδίσουν το χιτλερικό τέρας να εξαπολύσει το μεγάλο του πόλεμο στην Ευρώπη. Τότε το γενικό επιτελείο, η καρδιά αυτής της αριστεράς ήταν στην ΕΣΣΔ.

Από την ώρα που στα μέσα του προηγούμενου αιώνα οι μεγαλο-ρώσοι νέοι Χίτλερ κατάφεραν να καταλάβουν από τα μέσα την πολιτική εξουσία στην ΕΣΣΔ, το πρώτο πράγμα για το οποίο πάλεψαν ήταν να καταλάβουν - και το πέτυχαν τελικά μετά από μεγάλη μάχη και σε συνεργασία με τους κινέζους νεοχιτλερικούς - και το γενικό επιτελείο της παγκόσμιας αριστεράς. Εκεί κλάδεψαν τα πιο αγνά στελέχη της, τα αντικατέστησαν με τους πιο άθλιους προδότες απογοητευσαν και απομαζικοποίησαν την αριστερά σε όλο τον κόσμο, και ότι έμεινε από αυτήν το μετέτρεψαν σε πέμπτη φάλαγγα του κατακτητικού στρατού τους. Γι αυτό όχι μόνο δεν υπάρχει σήμερα μια μαζική αριστερά και ένα μαζικό προλεταριάτο για να βγει στους δρόμους της Ευρώπης και να κατακεραυνώσει τους σφαγείς του Χαλεπιού και της Γούτας, αλλά

ό,τι ισχυρίζεται ότι είναι αριστερά, με εξαίρεση μερικά προωθημένα επαναστατικά αποσπάσματα του προλεταριάτου, βγαίνει είτε να υποστηρίξει ανοιχτά τους σφαγείς είτε, ακόμα πιο ύπουλα, να καταγγείλει εξίσου τους σφαγείς και την πατριωτική και δημοκρατική αντίσταση.

Από μια πρώτη άποψη αυτή η αδυναμία των λαών της Ευρώπης -εξαιτίας της πολιτικής ηγεμονίας της σοσιαλφασιστικής ψευτοαριστεράς στα λαϊκά κινήματα- να προβάλλουν σε αυτή τη φάση μαζική πολιτική αντίσταση στους βιομηχανικούς σφαγείς αμάχων στον Τρίτο κόσμο, φαίνεται σαν κάτι το αποκλειστικά αρνητικό και καταδικαστικό για το μέλλον τους. Στην πραγματικότητα ισχύει το αντίθετο. Αυτή η αδυναμία κρύβει μέσα της μια μελλοντική επαναστατική έκρηξη. Γιατί οι λαοί της Ευρώπης θα κινηθούν μοιραία ενάντια στο νεοναζιστικό άξονα που όλο και πιο ανοιχτά θα τους επιτίθεται και τότε δεν θα έχουν στο εσωτερικό τους μια ψεύτικη σοσιαλδημοκρατική ή τροτσικιστική αριστερά να τους ταλαντεύει και να τους διασπά, όπως έγινε πριν και στη διάρκεια του β' παγκόσμιου πολέμου, αλλά μια ψεύτικη αριστερά που θα είναι τμήμα του νεοχιτλερικού μετώπου, δηλαδή ένας ανοιχτός εξωτερικός εχθρός του λαού. Έτσι η αριστερά, δημοκρατική και κομμουνιστική, που θα προκύψει βασανιστικά αλλά και αναπόφευκτα σαν λαϊκή πρωτοπορία μέσα από τα αντιφασιστικά μέτωπα που έρχονται, θα είναι απείρως πιο βαθιά και πιο ξεκαθαρισμένη ιδεολογικά και πιο μαχητικά αντιφασιστική από εκείνη του περασμένου αιώνα.

Στον συριζαίο, στον κνίτη, στον ανταρσαίο, στον τροτσικιστή, στον μ-λ κνίτη, που υποστηρίζουν ωμά ή έμμεσα τους συστηματικούς γενοκτόνους της Τσετσενίας, της Βοσνίας και της Συρίας αυτό δεν τους κοστίζει σήμερα τίποτα γιατί οι μάζες όχι μόνο είναι μακριά από αυτά τα εγκλήματα αλλά ειδικά στη χώρα μας έχουν μάθει από σύσσωμη σχεδόν την άρχουσα τάξη τους να συμπαθούν την πουντινική Ρωσία που τα διαπράττει ή τα καθοδηγεί. Όμως με τη στάση τους αυτή σκάβουν το μελλοντικό τους τάφο γιατί δεν είναι μακριά η ώρα που και οι δρόμοι και τα βουνά της χώρας μας θα μυρίζουν φόνο από την ίδια βρώμικη ανάσα που αυτοί με τόσο πάθος και για τόσα χρόνια αγάλιασαν. Αυτή θα είναι η ώρα της μαζικής νέας ανώτερης αριστεράς και του νέου μαζικού βαθύτερου κομμουνιστικού κινήματος.

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΟΡΜΠΙΝ ΣΑΝ ΠΡΑΚΤΟΡΑ ΤΟΥ ΡΩΣΙΚΟΥ ΣΟΣΙΑΛΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΥ ΗΔΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΗΣ ΕΣΣΔ

Σε τρία άρθρα μας στην Νέα Ανατολή, που είχαμε γράψει το πρώτο το 2015 (<http://www.oakke.gr/global/item/578>), το δεύτερο το 2016 (<http://www.oakke.gr/global/2013-02-16-19-25-28/item/693>) και το τρίτο το 2017 (<http://www.oakke.gr/global/2013-02-16-19-25-28/item/835>), είχαμε δείξει πως η πολιτική και ιδεολογική γραμμή του αρχηγού του αγγλικού εργατικού κόμματος, του τροτσκιστή Κόρμπιν ταυτιζόταν απόλυτα με τα συμφέροντα της Ρωσίας.

Μάλιστα στο πρώτο από αυτά τα άρθρα μας, σε αυτό του 2015 με τίτλο Κόρμπιν, ένας Τσίπρας στην ηγεσία των εργατικών της Βρετανίας, τον είχαμε χαρακτηρίσει «δοσίλογο-εγκληματία στην υπηρεσία των νέων χίτλερ!». Την ανάλυσή μας έρχονται να την ενισχύσουν αποκαλύψεις του βρετανικού τύπου, αρχικά της Sun, που η καταρχήν βαρύτητα τους υποστηρίχθηκε από την Telegraph, την Daily Mail, τον Observer, την Express, τους Times και σύμφωνα με τις οποίες ο Κόρμπιν στα 1986-87 συνεργαζόταν με την StB, δηλαδή τις μυστικές υπηρεσίες του στηριγμένου στα ρωσικά τανκς πρώην τσεχοσλοβακικού σοσιαλφασιστικού καθεστώτος. Αυτές οι αποκαλύψεις βασίζονται στα αρχεία της StB, δηλαδή των μυστικών υπηρεσιών της Τσεχοσλοβακίας, που είναι σήμερα στην κατοχή της Τσεχίας και τα οποία περισσότερο από κάθε άλλη χώρα του συμφώνου της Βαρσοβίας έχουν έρθει στο φως και μελετιούνται εδώ και χρόνια από τους ιστορικούς ερευνητές αυτής της περιόδου. Σύμφωνα με τους ειδικούς με τα ζητήματα αυτά η StB, όπως και άλλες μυστικές υπηρεσίες της ανατολικής Ευρώπης δούλευαν στα ζητήματα των διεθνών τους σχέσεων σαν υπεργολάβοι της KGB (<https://www.express.co.uk/news/politics/920394/jeremy-corbyn-spy-links-czechoslovakia-espionage-select-committee-investigation-parliament>). Τα στοιχεία για την πρακτόρικη δράση του Κόρμπιν σταματάνε το 1987, όμως αυτό δεν σημαίνει ότι τότε σταμάτησε και η δράση του. Απλά από αυτή την εποχή και πέρα άρχισε το καθοδηγημένο από το ρωσικό κράτος ελεγχόμενο άνοιγμα των χωρών του Συμφώνου της Βαρσοβίας στη Δύση σύμφωνα με το οποίο δεν μπορούσε η StB να παίζει τον προηγούμενο ρόλο της. Από τότε όλες τις σχετικές βρωμοδουλιές τις ανέλαβε η KGB η οποία δεν είχε κανένα λόγο να ανοίξει και βέβαια ποτέ δεν άνοιξε τα αρχεία της για να αχρηστευθούν σε χρόνο μηδέν οι κάθε λογής υπερπολύτιμοι πολιτικοί της πράκτορες σε όλο τον κόσμο.

Πάντως έτσι κι αλλιώς εμείς ποτέ δεν θα στηριζόμασταν σε σκέτα αστυνομικά στοιχεία για να βγάλουμε πολιτικά συμπεράσματα για τον οποιονδήποτε, πράγμα που ισχύει και για τα στοιχεία της StB για τον Κόρμπιν. Τέτοια στοιχεία απλά ενισχύουν για μας τα στοιχεία ανάλυσης που μας παρέχει η ανοιχτή πολιτική δράση του Κόρμπιν. Μόνο η ανοιχτή πολιτική δράση και οι θέσεις του οποιουδήποτε μπορούν να δώσουν τα κύρια, ασφαλή και καθοριστικά δεδομένα για την κατανόηση του πολιτικού χαρακτήρα του, ενώ τα όποια αστυνομικά στοιχεία μπορούν να αξιοποιούνται σαν δευτερεύοντα, να είναι υπό επιφύλαξη και να διασταυ-

ρώνονται με τα πρώτα.

Τα παραπάνω δημοσιεύματα αναφέρουν ότι στις 25 Νοέμβρη του 1986 ο Κόρμπιν, ήδη βουλευτής με το Εργατικό Κόμμα, προσεγγίστηκε από το μεταμφιεσμένο σε διπλωμάτη πράκτορα της StB ονόματι Γιαν Ντίμικ στη Βουλή των Κοινοτήτων μαζί με δύο στελέχη του ψευτοαριστερού μετώπου «Απελευθέρωση» που διευκόλυναν την επαφή, τους Τόνι Τζίλιμπερτ και Σάντρα Χόντγκσον. Η διερευνητική αυτή συνάντηση όπως φαίνεται απέδωσε καρπούς. Διαβάζουμε σχετικά στον Observer της 15/2:

«Πρέπει να πούμε ότι ο Κόρμπιν, τότε 37 χρόνων και σχετικά νεοεισερχόμενος στο κοινοβούλιο, ήταν κάθε άλλο παρά ο μοναδικός δυτικός αριστερός πολιτικός που προσεγγίστηκε από τους κατασκόπους του Συμφώνου της Βαρσοβίας. Αυτό ήταν το συμβατικό *modus operandi* της KGB και των συνεργατών της, με «διπλωμάτες» που ξεκινούσαν συνομιλίες με πολιτικά πρόσωπα τα οποία έκριναν συμπαθούντες προς την υπόθεσή τους. Αν ο στόχος δεν εξέφραζε ενδιαφέρον να συνεργαστεί, η συνάντηση μπορούσε να απορριφθεί ως μια αθώα συνομιλία με έναν ξένο διπλωμάτη. Ωστόσο, αν ο δυτικός πολιτικός τσιμπούσε, αυτό θα ήταν η αρχή για κάτι που, στα μάτια των κομμουνιστών κατασκόπων, θα μπορούσε να αποδειχθεί μια όμορφη σχέση».

Το κλειδί εδώ είναι ότι ο Κόρμπιν τσίμπησε δυνατά. Σύμφωνα με τον Ντίμικ, ο ανερχόμενος βρετανός βουλευτής εξέφρασε ενδιαφέρον για νέα συνάντηση, κι έτσι αυτός επαναπροώθησε τη συνηθισμένη εμπιστευτική χαρτούρα στα αφεντικά του στην Πράγα, που έπρεπε να εγκρίνουν όλες αυτές τις επιχειρησιακές σχέσεις. Στις 9 Δεκέμβρη, ο Ντίμικ έστειλε ένα άκρως απόρρητο μήνυμα στην Πράγα με τίτλο, «Τζέρεμι Κόρμπιν – η επαφή επετεύχθη». Η άδεια να προχωρήσει έφτασε ένα μήνα αργότερα, το Γενάρη του 1987, όταν η StB συμφώνησε να δουλέψει με τον Κόρμπιν, δίνοντάς του το κωδικό όνομα COB».

Αν και τα αρχεία της μυστικής υπηρεσίας σταματούν στα 1987, μας αποκαλύπτουν ωστόσο άλλες δύο συναντήσεις του Κόρμπιν με τους εντολοδόχους του στις 3/7 και 25/10. «Στην πρώτη συνάντηση, ο Ντίμικ έφερε μαζί του ένα μέλος της κεντρικής επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος της χώρας του. Η τελευταία συνάντηση, που έλαβε χώρα ξανά στη βουλή των Κοινοτήτων, θεωρήθηκε επιτυχία, με τον Ντίμικ να αναφέρει στα αφεντικά του της StB ότι συνέβαλε «στην ενδυνάμωση της αμοιβαίας αναγνώρισης και στο θέμα της εμπιστοσύνης» με τον COB».

Οι τσέχοι κατάσκοποι επιδίωκαν μεταξύ άλλων να αντλήσουν μέσω του Κόρμπιν πληροφορίες «για «ζητήματα σχετικά με την ξένη αντικατασκοπεία και τις λεγόμενες περιοχές υψηλού ρίσκου», εννοώντας ότι τον ήθελαν να βοηθά κομμουνιστές πράκτορες στη Βρετανία να αποφεύγουν τον εντοπισμό από την MI5. Ο Κόρμπιν φέρεται να προειδοποίησε τον Ντίμικ για τα αυξημένα βρετανικά μέτρα ασφαλείας, και ισχυρίστηκε ότι ήταν «πολύ καλά πληροφορημένος» για ανθρώπους που βρίσκονταν σε επαφή με «αντι-κομμουνιστικές υπηρεσίες». Με άλλα λόγια, ο COB ήταν πρόθυμος να διοχετεύσει μυστικά της βρετανικής αντικατασκοπείας στην StB».

Η τροτσκιστική συμμορία του Κόρμπιν που έχει αδράξει για τα καλά το Εργατικό Κόμμα, αντέδρασε εννοείται αστραπιαία στα ντοκουμένα που ήρθαν στο φως και τα κατήγγειλε σαν μια συκοφαντική εκστρατεία του αστικού κόσμου, αλλά δεν τόλμησε να ισχυριστεί ότι αυτά τα ντοκουμένα είναι ανύπαρκτα. Το μεγάλο επιχείρημα της συμμορίας, που εμφανίστηκε μονομιάς ήταν ένας αναλυτής του Υπουργείου Άμυνας της Τσεχίας που ισχυρίζεται ότι μελετάει αυτά τα αρχεία επί 25 χρόνια και δήλωσε ότι ο Κόρμπιν ήταν απλά μια επαφή του τσέχου κατασκόπου, στελέχους της τσεχοσλοβακικής πρεσβείας του Λονδίνου στα 1986-88, που εμφανίζεται στα αρχεία ότι συναντήθηκε με τον Κόρμπιν τέσσερις φορές, αλλά από πουθενά δεν βγαίνει ότι ο Κόρμπιν ήταν ένας πράκτορας. (Γκάρντιαν 20 Φλεβάρη <https://www.theguardian.com/politics/2018/feb/20/no-evidence-corbyn-was-spy-for-czechoslovakia-say-intelligence-experts>).

Αλλά τι βάρος έχει η δήλωση ενός ειδικού του Υπουργείου Άμυνας μιας Τσεχίας που σήμερα έχει την πιο ρωσόφιλη πολιτική ηγεσία όταν καταθέτει σε χρόνο ρεκόρ υπέρ του ρωσόφιλου Κόρμπιν; Αλλά το κυριότερο τι δουλειά έχει ένας υποτιθέμενος κομμουνιστής σαν τον Κόρμπιν να συζητάει με στελέχη της πρεσβείας μιας κατεχόμενης σοσιαλφασιστικής Τσεχοσλοβακίας, πράγμα που επιβεβαίωσε και μια άλλη τσέχα ερευνήτρια που επίσης βγήκε να του συμπαρασταθεί (το ίδιο άρθρο του Γκάρντιαν) λέγοντας και αυτή ότι και μεν ο Κόρμπιν είχε αυτές τις κακές επαφές αλλά δεν ήταν πράκτορας; Βέβαια ο ίδιος ο τσέχος κατάσκοπος, που ζει ακόμα στην Τσεχία, βγήκε και είπε ότι ο Κόρμπιν πληρωνόταν και μάλιστα ήταν αρκετά ακριβός όπως όλοι οι πράκτορες βουλευτές του Εργατικού Κόμματος σε αντίθεση με τους φτηνούς του Συντηρητικού Κόμματος. Οι δύο τσέχοι φιλο-Κορμπινιστές καταγγείλανε σαν ψεύτη τον τσέχο κατάσκοπο ισχυριζόμενοι ότι οι πράκτορες καταχωρούνται στα αρχεία σαν πράκτορες και τέτοιος χαρακτηρισμός για τον Κόρμπιν δεν υπάρχει πουθενά σε όλα τα αρχεία. Όμως άλλοι ειδικοί ερευνητές ανταπαντήσανε στους Τάιμς του Λονδίνου της 25 Φλεβάρη (<https://www.thetimes.co.uk/article/jeremy-corbyn-czech-spy-secret-files-xbp55bkaq7>) ότι τα αρχεία της StB είναι απέραντα και κανείς δεν τα έχει ψάξει ολό-

κληρα, ειδικά για κάτι τόσο περιορισμένο όσο οι αναφορές στον Κόρμπιν το 1986-88 που μόλις τώρα ήρθαν στην επιφάνεια, ότι ένα πελώριο μέρος των αρχείων έχει καταστραφεί πριν την πτώση του καθεστώτος και ότι ενώ ένα άλλο έχει μεταφερθεί από τότε και βρίσκεται στα χέρια της KGB.

Με λίγα λόγια μια μεγάλη συζήτηση έχει ανοίξει στο Ενωμένο Βασίλειο για τις σχέσεις του Κόρμπιν με τη Ρωσία στο αστυνομικό επίπεδο. Πιστεύουμε ότι φιλοχαρακτηριστικά θα μεταφέρεται με ακόμα μεγαλύτερη οξύτητα και στην καθαυτό πολιτική σφαίρα όπου ήδη ο Κόρμπιν είναι άσχημα εκτεθειμένος λόγω του επίμονου φιλορωσισμού, φιλομαδουρισμού και φιλοχαρακτηρισμού του. Γι αυτό το λόγο θα δούμε στην καίρια για το μέλλον του κόσμου επερχόμενη εκλογική μάχη του Ενωμένου Βασιλείου την πρακτόρικη συμμορία Κόρμπιν να μεταφέρει το κέντρο της αντιπαράθεσης στην οικονομική κατάσταση της φτωχολογίας, όπου οι συντηρητικοί ούτε θέλουν να κάνουν τίποτα για την ανακούφισή της, ούτε, από την άλλη, είναι τόσο αχρείοι όσο οι σοσιαλφασίστες που μπορούν να της υποσχεθούν τα πάντα και μετά να αθετήσουν τα πάντα αφού έχουν ανεβεί στην εξουσία. Μια τέτοια εξουσία δεν θα κρατήσει για πολύ καιρό, αλλά θα είναι αρκετός για να αποσυντεθεί το τελευταίο οχυρό της ευρωπαϊκής αντίστασης απέναντι στους εμπρηστές του νέου παγκόσμιου πολέμου που σήμερα ελέγχουν τις καγκελαρίες της Γερμανίας, της Ιταλίας και των ΗΠΑ.

ΤΟ ΧΗΜΙΚΟ ΔΟΛΟΦΟΝΙΚΟ ΠΛΗΓΜΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΝΕΟΧΙΤΛΕΡΙΚΟΥΣ ΑΦΥΠΝΙΖΕΙ ΤΗ ΒΡΕΤΑΝΙΑ ΚΑΙ ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

Συνέχεια από τη σελ. 1

πωλιακές και μη, δυνάμεις από τη μια πλευρά, και στις λαϊκές, και αριστερές δυνάμεις που από τη φύση τους είναι αυτές που θα δείξουν αληθινή συνέπεια και θα σηκώσουν το βάρος της αντιφασιστικής πάλης από την άλλη. Είμαστε πεισμένοι ότι μέσα από αυτές τις δυνάμεις θα ξεπηδήσουν τα νέα μαζικά προλεταριακά επαναστατικά κόμματα που δεν θα αρκестούν στο να συντρίψουν το νεοχιτλερικό άξονα και τους νεοδοσιλόγους του σε κάθε χώρα, αλλά θα προχωρήσουν στη μεγάλη μάχη να μην ξανα-υπάρξει φασισμός, που σημαίνει να μην υπάρξει γενικά η καπιταλιστική και ιμπεριαλιστική βαρβαρότητα που τον γεννάει.

Σε κάθε περίπτωση είναι ένα εξαιρετικό πράγμα το ότι εκδηλώθηκε με τόση ένταση μια πρώτη πράξη αντίστασης στους νεοχιτλερικούς από μια ευρωπαϊκή χώρα, έστω και αν δεν μπορεί κανείς να υπολογίζει στη σταθερότητα της τάξης που καθοδηγεί τώρα δα αυτήν την αντίσταση, και έστω αν αυτή

εκδηλώνεται τόσο αργά, δηλαδή έστω αφού εγκαταλείφθηκαν η μεν Γεωργία και Ουκρανία στον εδαφικό ακρωτηριασμό από το τέρας, η δε Συρία στην εφιαλτική φρίκη των ατέλειωτων βομβαρδισμών και των επιθέσεων με χημικά όπλα που της κόστισαν τουλάχιστον 400.000 νεκρούς, έστω αφού ένα πουτινικό ενεργούμενο έγινε πρόεδρος των ΗΠΑ, έστω αφού η ίδια η Βρετανική αστική τάξη σε συμμαχία με τον φασίστα Φάρατζ ακρωτηρίασε την ΕΕ, έστω αφού οι Τσίπρας, Ορμπάν, Ζέμαν, Κουρτζ, Σαλβίνι και Γκρίλο έχουν γραπώσει ή πρόκειται να γραπώσουν μια σειρά πρωθυπουργίες της ΕΕ, έστω αφού η Τουρκία, η πύλη της Ευρώπης προς τους υδρογονάνθρακες, έχει μισοπροσχωρήσει στο νεοχιτλερικό άξονα, έστω, το τραγικότερο απ' όλα, αφού ο ρωσόδουλος τροτσκιστής Κόρμπιν είναι έτοιμος να καταλάβει την ίδια τη βρετανική πρωθυπουργία, σαν δήθεν αρχηγός των φτωχών της.

Όλη αυτή η εγκληματική αδιαφορία του δυτικού ιμπεριαλισμού και γενικά των δυτικών αστικών τάξεων που κυβερνάνε τις ευ-

ρωπαϊκές δημοκρατίες, απέναντι στην εδώ και χρόνια εκδηλωμένη βία του νεοχιτλερικού άξονα, θα πληρωθεί σκληρά και αρκετά σύντομα, αλλά έτσι γίνεται η εκπαίδευση των λαών και των χωρών, που ευτυχώς η ιστορία έχει αποδείξει ότι μπορεί να είναι εξαιρετικά ταχύρρυθμη. Άλλωστε όπως διαπιστώνει ο Κλαούζεβιτς και όπως θα το περίμενε κανείς σύμφωνα με τους νόμους της διαλεκτικής, όπου μια δύναμη εμφανιστεί ξαφνικά και καταλάβει έναν πελώριο χώρο, αμέσως θα σημειωθεί μια ταχύτατη αναδιάρθρωση δυνάμεων και θα σχηματιστεί ένας αντίστοιχα ισχυρός πόλος απέναντί της. Η μακρόχρονη συνωμοτική δουλειά με στόχο τον αιφνιδιασμό δίνει ένα μεγάλο πλεονέκτημα στον κάθε επιθετιστή, αλλά δεν μπορεί να αποφασίσει για την έκβαση καμιάς ιστορικής αναμέτρησης που κρίνεται τελικά από το πως θα συμπεριφερθεί απέναντι στον επιθετιστή η πλειοψηφία των 500 εκατομμυρίων κατοίκων της Ευρώπης και όλου του πλανήτη.

ΦΑΣΙΣΤΙΚΟ ΡΩΣΟΦΙΛΟ ΠΛΗΓΜΑ ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΤΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΩΝ ΙΤΑΛΙΚΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

Η πολιτική μεταβολή στην Ιταλία – ένα από τα ιδρυτικά κράτη-μέλη της ΕΕ – είναι για την Ευρώπη ένα πολύ ισχυρό πλήγμα, ισχυρότερο ακόμα κι από τη βρετανική αποχώρηση η οποία ήταν περισσότερο μια αντίδραση του αγγλικού αυτοκρατορικού ιμπεριαλιστικού πνεύματος των τώρηδων ενάντια στην υποταγή στην ηπειρωτική Ευρώπη, η οποία ενισχύθηκε από τη Ρωσία (Φάρατζ), παρά μια στρατηγική στροφή προς το νεοχιτλερικό στρατόπεδο. Στην περίπτωση των πρόσφατων ιταλικών κοινοβουλευτικών εκλογών οι δυνάμεις της πολιτικής αντίδρασης, αυτές που χτυπούν ωμά τη δημοκρατική ενότητα της Ευρώπης και κυρίως εκθειάζουν ανοιχτά την πουτινική Ρωσία, κατήγαγαν μια συντριπτική νίκη σε βάρος των δυνάμεων που είναι στην κύρια πλευρά τους φιλοευρωπαϊκές δημοκρατικές, οι οποίες ωστόσο στην ηγεσία τους είναι και αυτές διαβρωμένες από τους φιλορώσους τύπου Ρέντζι που ηγούνται της λεγόμενης κεντροαριστερής συμμαχίας μέσα από το Δημοκρατικό κόμμα.

Έτσι πρώτο κόμμα ήρθε το λεγόμενο δήθεν αντισυστημικό ρωσόφιλο «Κίνημα των 5 Αστέρων» με πρωτοφανές ποσοστό ψήφων άνω του 32%, ενώ πρώτη πολιτική συμμαχία αναδείχτηκε ο λεγόμενος κεντροδεξιός συνασπισμός με 37%, στον οποίο εκτός από τη «Φόρτσα Ιτάλια» του κληρονόμου της χριστιανοδημοκρατίας Σ. Μπερλουσκόνι συμμετέχουν επίσης οι ανοιχτά ρωσόφιλες και φασιστικές «Λέγκα του Βορρά» του Μ. Σαλβίνι και τα «Αδέλφια της Ιταλίας» της Τζ. Μελόνι. Το ποιοτικά σημαντικό εδώ, και η πιο μεγάλη έκπληξη των εκλογών, είναι ότι η φασιστική «Λέγκα» πήρε την ηγεμονία από τη «Φόρτσα Ιτάλια» στο λεγόμενο κεντροδεξιό συνασπισμό κατακτώντας την τρίτη εκλογική θέση ιταλικού κόμματος με 17% έναντι 14% της τελευταίας.

Ο Μπερλουσκόνι, κυνηγημένος από τη Μέρκελ και τη γερμανική σοσιαλδημοκρατία έχει γίνει εδώ και καιρό εκπρόσωπος των συμφερόντων του πετρελαϊκού μονοπόλιου της ENI, το οποίο συνεργάζεται στενά με το Κρεμλίνο και είναι υπέρ της εξάρτησης της ΕΕ από αυτό (δες παρουσίαση του Μπερλουσκόνι στα εγκαίνια του Blue Stream το 2005 και στη συμφωνία για τον South Stream το 2009). Έτσι ο Μπερλουσκόνι έγινε ο μεγαλύτερος πολέμιος των ευρωπαϊκών κυρώσεων κατά της Ρωσίας και κοκορευόταν για το ότι ο Πούτιν του πρότεινε τη ρωσική υπηκοότητα και τη θέση του υπουργού οικονομικών της κυβέρνησής του (The Telegraph, 23/7/15). Το χειρότερο είναι ότι ο Μπερλουσκόνι εμφανίζεται κατ' ανάγκην σαν ο τελευταίος που παίζει ακόμα το ευρωπαϊκό χαρτί απέναντι στο ρατσιστικό αντιμπερλουσκονικό, απροκάλυπτα ευρωσκεπτικιστικό και καθαρά ρωσόφιλο κόμμα του Σαλβίνι, ο οποίος δεν διστάζει να χαρακτηρίσει το ευρώ «έγκλημα κατά της ανθρωπότητας» και να δεσμεύεται ότι θα εργαστεί «έτσι ώστε η Ιταλία να αποκτήσει πραγματικές βουλευτικές εκλογές, τόσο ανοιχτές όσο είναι στη Ρωσία» των δολοφονημένων πολιτικών και δημοσιογράφων!!! Τέτοια ήταν η δυναμική του φασιστικού ρεύματος ώστε τις παραμονές των εκλογών στην πόλη Παβία οι κανονικοί ναζί και μουσολινικοί σήκωσαν εντελώς το κεφάλι και προέβησαν σε μια χυδαία εκστρατεία στοχοποίησης δημοκρατικού κόσμου τοιχοκολλώντας σε διάφορα σπίτια αυτοκόλλητα που έγραφαν «εδώ μένει ένας αντιφασίστας» (Nooz, 3/3).

Ανάλογα με τη «Λίγκα» χαρακτηριστικά παρουσιάζει και το «Κίνημα 5 Αστέρων» που ως το Γενάρη του '18 ζητούσε δημοψήφισμα για το ευρώ ενώ συνεχίζει να εκφράζει ανοιχτά την υποστήριξή του

στο πρόσωπο των Πούτιν και Τραμπ. Η διαφορά εδώ είναι ότι ο φασισμός καλωπίζεται μέσω της προβολής ενός δήθεν «άμεσο-δημοκρατικού» προτύπου πολιτικής οργάνωσης μέσω του διαδικτύου, που στηρίζεται στην απέχθεια των μαζών στο εντελώς σάπιο και χρεωκοπημένο λεγόμενο κομματοκρατικό σύστημα, στην υπόσχεση για πάταξη της διαφθοράς, σε μια δήθεν οικολογική ευαισθησία, στην υπόσχεση δραστηρικής επίλυσης του μεταναστευτικού με μέτρα όπως είναι η αναθεώρηση του κανονισμού του Δουβλίνου κτλ.

Στην πραγματικότητα η παραπάνω δήθεν αντισυστημική φρασεολογία υπονοεί πολιτικές καταστροφές, όπως είναι η επιδίωξη να μεταφερθεί το ανεξέλεγκτο μεταναστευτικό ρεύμα (και συνεπώς το εθνο-ρατσιστικό ρεύμα που τρέφεται από αυτό) από την περιφέρεια στο κέντρο της Ευρώπης, ή η υλοποίηση μιας πολιτικής υπανάπτυξης που σημαίνει το χτύπημα των μεγάλων έργων και της βαριάς βιομηχανίας, και κυρίως η φασιστική εξόντωση πολιτικών αντιπάλων μέσα από την αναμόχλευση πολιτικά επιλεγμένων υπαρκτών ή μη σκανδάλων. Κυρίως όμως ο πυρήνας του φασισμού αυτού του μικροαστικού στην κοινωνική βάση του μορφώματος (που είναι ωστόσο μεγαλοαστικό μονοπωλιακό στην ηγεσία του) έγκειται στη διακηρυγμένη απέχθειά του για τα πολιτικά κόμματα η οποία στηρίζεται στην αντίληψη ότι μπροστά στο έθνος όλες οι ταξικές αντιθέσεις της κοινωνίας πρέπει να εξαφανίζονται, και ότι η εσωκομματική δημοκρατική οργάνωση, οι ζυμώσεις και οι αποφάσεις μέσα στα διάφορα πολιτικά και μαζικά μετωπικά όργανα, πρέπει να αντικατασταθούν από άμεσες ηλεκτρονικές ψηφοφορίες της βάσης η οποία μόνο ακούει επιχειρήματα που τα μοιράζει μια σκοτεινή πάμπλουτη ηγεσία που ελέγχει τους ντεντεντικούς μηχανισμούς του Κόμματος. Μ' αυτόν ακριβώς το «δημοκρατικό» τρόπο αποφασίστηκε η συμμετοχή του «Κινήματος» στην ομάδα «Ελευθερία και Δημοκρατία» του ευρωκοινοβουλίου στο πλάι βρετανών, σουηδών και γάλλων ακροδεξιών και με τον ίδιο αυτό τρόπο εκλέγονται και ορισμένοι ισόβιοι δικτάτορες σε άλλα μέρη του κόσμου.

Εκεί όμως που τα φαινομενικά άσχετα μεταξύ τους ανερχόμενα κόμματα συμπλέουν απροκάλυπτα είναι στις προνομιακές σχέσεις που και τα δύο διατηρούν με τη ρωσική ιμπεριαλιστική υπερδύναμη που είναι το λίκνο κάθε σύγχρονου φασισμού και ναζισμού. Τα κόμματα αυτά έχουν πιστεστεί να διατηρούν απευθείας επαφές με την πολιτική ηγεσία του Κρεμλίνου: τον Ιούνιο του '16 ο βουλευτής των «5 Αστέρων» Μάνλιο ντι Στεφάνο είχε προσφωνήσει το συνέδριο του ρωσικού κυβερνώντος κόμματος (Ενωμένη Ρωσία), ενώ το Μάρτη του '17 ο Σαλβίνι συναντιόταν με το ρώσο ΥΠΕΞ Λαβρόφ στη Μόσχα, όπου και υπέγραφε σύμφωνο συνεργασίας μεταξύ «Λίγκας» και «Ενωμένης Ρωσίας» του Πούτιν. Τόσο η Λίγκα όσο και τα 5 Αστέρια υποστηρίζουν τις ωμές στρατιωτικές εισβολές των ρώσων χίτλερ, όπως ήταν π.χ. ο διαμελισμός της Ουκρανίας. Η πλειονότητα των μελών ιταλικής αντιπροσωπείας που επισκέφτηκε την κα-

τεχόμενη Κριμαία τον Οκτώβρη του '16 ήταν μέλη της «Λέγκα», και μάλιστα το στέλεχος της Κλαούντιο ντ' Αμίκο συμμετείχε σαν παρατηρητής στο «δημοψήφισμα» που έγινε για να δικαιολογηθεί η προσάρτησή της στο Κρεμλίνο (Financial Times, 6/3/17). Με τη σειρά του ο ντι Στεφάνο, που είναι και ο εκπρόσωπος των 5 Αστέρων για τις εξωτερικές υποθέσεις, μιλώντας στο συνέδριο της «Ενωμένης Ρωσίας» χαρακτήρισε τη ρωσική εισβολή στην Ουκρανία «αποτέλεσμα της ανάμιξης της ΕΕ και των ΗΠΑ στις υποθέσεις της Ρωσίας», απαίτησε να αρθούν οι κυρώσεις σε βάρος της, τάχθηκε κατά της επέκτασης του ΝΑΤΟ στα ανατολικά και ζήτησε πιο στενές πληροφοριακές σχέσεις μεταξύ ΕΕ-Ρωσίας. Είναι ο ίδιος που εξυμνούσε την ισοπέδωση του Χαλεπιού στη Συρία από τα ρωσικά χιτλερικά βομβαρδιστικά σαν δήθεν «απελευθέρωση» της πόλης στα τέλη του '16 (The Guardian, 5/1/17).

Καθόλου τυχαία δεν ήταν λοιπόν η αποκάλυψη για τη διεξαγωγή μιας ηλεκτρονικής εκστρατείας επέμβασης του Κρεμλίνου υπέρ αυτών των δυνάμεων στις ιταλικές εκλογές, όπως αναφέρει η El Pais στις 1/3: «Σύμφωνα με την ανάλυση 1.055.774 αναρτήσεων από 98.191 προφίλ κοινωνικών δικτύων στα οποία η EL PAIS είχε πρόσβαση, ένα δίκτυο ακτιβιστών κατά της μετανάστευσης και κατά των ΜΚΟ μοιράζεται συνδέσμους ιστοριών που δημοσιεύει κυρίως το Sputnik, ένας οργανισμός μέσων ενημέρωσης που ανήκει στη ρωσική κυβέρνηση και λειτουργεί στα ιταλικά μεταξύ άλλων γλωσσών, προκειμένου να προπαγανδίσει μια πλαστή εικόνα της Ιταλίας. Σύμφωνα μ' αυτό το σενάριο, η χώρα έχει κατακλυστεί από πρόσφυγες που ευθύνονται για την ανεργία και τον πληθωρισμό, εν μέσω μιας κρίσης που απλά χειροτερεύει εξαιτίας της παθητικής στάσης φιλοευρωπαϊκών πολιτικών· τελικά, η ίδια η Ευρωπαϊκή Ένωση υποδειχνεται σαν υπαίτιος.

Ορισμένα παραδείγματα ιστοριών που

χρησιμοποιεί το Sputnik περιλαμβάνουν: «Το 2065, το ποσοστό μεταναστών στην Ιταλία μπορεί να ξεπερνά το 40% του συνολικού πληθυσμού», και «Μεταναστευτικό χάος, η έναρξη του κοινωνικού πολέμου»».

Έτσι ενισχύθηκαν υπόγεια η Λίγκα του (πρώην ψευτοαριστερού) Σαλβίνι στο βιομηχανικό βορρά και τα 5 Αστέρια στον υπανάπτυχτο νότο που πλήττεται από την ανεργία. Τα κόμματα αυτά πάτησαν πάνω σε πραγματικά προβλήματα των μαζών (ανεργία, εγκληματικότητα, φόροι, γρα-

φειοκρατία) διοχετεύοντας τη δυσαρέσκειά τους σε μια ρατσιστική, φασιστική και φιλορωσική κατεύθυνση. Εκμεταλλεύτηκαν ακόμα την ευρωπαϊκή ανικανότητα λόγω πολιτικής μυωπίας και ταξικής αναληγίας για τη διαχείριση μεγάλης κλίμακας ρωσοκίνητων προβοκατσιών (π.χ. μεταναστευτική έκρηξη, ελληνική ακήρυχτη χρεοκοπία) για να δώσουν μια «λύση» που ακούει στο όνομα πουτινική Ρωσία.

Η ήττα των φιλοευρωπαϊκών δυνάμεων στην Ιταλία δείχνει ολοκάθαρα τη χρεωκοπία της φιλελεύθερης πολιτικής των δυτικών μονοπωλίων, που είναι εγγενώς αντιλαϊκά και δεν προσφέρουν καμιά ουσιαστική λύση στο ζήτημα της χειροτέρευσης των υλικών συνθηκών διαβίωσης των λαϊκών μαζών αλλά ούτε και θέλουν να αντιτάξουν κάποια σοβαρή αντίσταση στον παγκόσμια επιτιθέμενο ρωσοκινεζικό νεοναζιστικό άξονα. Αυτό θα το διασφάλιζε η ύπαρξη και ισχυροποίηση μιας πραγματικής κομμουνιστικής αριστεράς, που θα αγωνιζόταν με συνέπεια ενάντια στο καταστροφικό ανερχόμενο μέτωπο ψεύτικου «κόκκινου» και φαιού φασισμού. Αυτή η αριστερά οπωσδήποτε θα συγκροτηθεί μέσα στη σκληρή περίοδο που διανύουμε ακριβώς κόντρα στην παγκόσμια φιλοπουτινική σοσιαλφασιστική ψευτοαριστερά.